

Thổ Linh

Trang V Hạ

MỤC LỤC

1. Khu Chuồng Bò	P.6
2. Đón Xuân Trong Tủ	8
3. Phục Chức	10
4. Em Sẽ Hát	12
5. Tâm Sự Người Thương Binh VNCH	14
6. Đứng Dãy Đi	19
7. Mãn Thơ Ở Trong Tủ	21
8. Gửi Người Con Gái Ukraine	23
9. Ngày Qua Tân Cảnh	25
10. Quán Cà Phê Dinh Điền	27
11. Sốt Rét Ở Rẫy Sông Gia Ui	29
12. Dọn Rẫy Ở Sông Gia Ui	31
13. Đường Vô Rẫy Sông Gia Ui	33
14. Xẻ Gỗ Ở Sông Gia Ui	35
15. Mùa Xuân Ở Rẫy Sông Gia Ui	37
16. Mùa Đông Ở Rẫy Sông Gia Ui	39
17. Mùa Thu Ở Rẫy Sông Gia Ui	41
18. Mùa Hè Ở Rẫy Đông Gia Ui	43
19. Mùa Mưa Ở Rẫy Sông Gia Ui	45
20. Đốt Than Ở Rẫy Sông Gia Ui	47
21. Đêm Nằm Ở Rẫy Sông Gia Ui	49
22. Nửa Đêm Ở Rẫy Sông Gia Ui	51
23. Buổi Trưa Ở Rẫy Sông Gia Ui	53
24. Buổi Sáng Ở Rẫy Sông Gia Ui	55
25. Hoàng Hôn Ở Rẫy Sông Gia Ui	57
26. Màu Hoa Cũ	59
27. Xuân Vệ Đường	61
28. Con Chim Bò Câu	63
29. Trăng Xưa & Trăng Nay	64
30. Vẽ Lại Châu Thân	66
31. Bày Hàng Lục Bác	68
32. Tháng Bảy	70
33. Thời Xa Xưa Đó	71
34. Đi Vào Cõi Mù Sương	73
35. Quán Cà Phê Lộ Thiên	75
36. Ngồi Bên Bến Thời Gian	77
37. Hoa Mộc Miên	79
38. Tâm Gởi	81
39. Em Còn Gom Củi Tháng Tư	82
40. Trâm Tích	84
41. Trò Chuyện Với Thằng Bạn	89
42. Nói Với Thằng Vắng Mặt	91
43. Thiếu Tướng Lê Minh Đảo	93
44. Áo Vá	94
45. Xuân Trên Đồi Cao	95
46. Nỗi Đau Thời Gian	97
47. Nắng Đã Về Trời	99

48. Pho Tượng - Người Lính	P.101
49. Người Đàn Ông Trên Phố Irving	103
50. Bốn Mươi Bảy Năm Gặp Lại Bạn	105
51. Hôn Tháng Ba	107
52. Đêm Nằm Với Tuổi Bảy Mươi	108
53. Trả Lời Thư Cho Đệ Khiết	110
54. Gặp Lại Thằng Bạn Tù	112
55. Lá Thư Viết Trong Đêm	113
56. Ngôi Đồi Chúa Sinh Ra	116
57. Giáng Sinh Có Về	118
58. Tiếng Con Chim Lạ	120
59. Thăm Lại Hoàng Hôn	121
60. Nhánh Tóc Gãy	122
61. Bại Trận	123
62. Trở Về Phố Núi	124
63. Nhịp Quân Hành	125
64. Lời Bạt Cho Ngày Hẹn Mặt	127
65. Hương Tóc	129
66. Trên Con Đường 7 B	131
67. Rừng Dĩ Vãng	133
68. Cây Buồn Tháng Ba	135
69. Gửi Người Năm Cũ	136
70. Bốn Mươi Năm Lẻ Gặp Lại Bạn	138
71. Chiều Suông	141
72. Ngại Ngần	143
73. Sao Anh Vẫn Chưa Về	144
74. Giáng Sinh – Nói Chuyện Với Bạn	147
75. Trầm Giang Khúc	149
76. Bên Kia Bờ Rào Kẽm	151
77. Chuyện Dài Thế Kỷ	154
78. Đỉnh Đồi Mùa Khô	156
80. Một Giờ Trong Thư Viện Richard Nixon	157
81. Cà Phê San Francisco	159
82. Túy Lạc Phách	161
83. Chưa Về Lại Đất Xưa	163
84. Lá Thư Hôi Âm	165
85. Ngày Về Phép Cuối Cùng	167
86. Phiên Gác Nửa Đêm	169
87. Khum Người Nâng Hạt Phấn Rơi	170
88. Ngọn Đồi Cuối cùng	171
89. Mùi Áo Trận	172
90. Chia Vui Cùng Bạn Tù	173
91. Giỡn	175
92. Họa Thơ – Ký Ức Ngày Xanh	176
93. Yêu Thơ	178
94. Viết Cho Tình Tháng Tư	179

95. Mừng Sinh Nhật Một Người	P.180
96. Bậu Cứ Khóc	181
97. Tháng Ba	182
98. Con Chim Bờ Câu	183
99. Chiều Trên Sa Mạc	184
100. Hoài Cổ	185
101. Vòng Hoa	187
102. Chỉ Là Giấc Mơ	188
103. Đêm Hoang	190
104. Chuyện Thắng Thua	191
105. Còn Một Mùa Đông	192
106. Một Chút U Hoài	194
107. Nhớ Về Khung Trời DakTo	195
108. Căn Cứ Hai Nhớ Ra Căn Cứ Bốn	197
109. Rửa Tay Gác Kiếm – Làm Ngự Phủ	199
110. Gãy Chân	201
111. Dưới Chân Núi Bà Đen	203
112. Đêm Tiên Đồn – Nghe Mưa	204
113. Chiều Trên Cầu Sloat – Sunset	206
114. Lăn Qua Phố Lạ	208
115. Trở Lại Dòng Sông Dakbla	210
116. Buổi Sáng Lạc Mất Mặt Trời	212
117. Ngắm Mưa Ở Khúc Phố: Union	214
118. Tiếng Chuông Reo Lúc Nửa Đêm	216
119. Từ Pier Trông Đảo Al Catraz	218
120. Khung Cửa Cũ	220
121. Trở Lại Rừng Xưa	222
122. Mộ Cổ	224
123. Mưa Giáng Sinh	225
124. Ngoại Cảm	227
125. Trở Lại Long Khánh	229
126. Bóng Ma	231
127. Nàng Y Sen	233
128. Bữa Cơm Gà	235
129. Đã Gặp Nguyễn Biểu	237
130. Đọc Kiếm Hiệp	239
131. Saigon	241
132. Gánh Tuổi Thơ	243
133. Lời Ca Dao	245
134. Chiều Trên Biển Sunset	246
135. Bông Anh	247
136. Ngọn Đồi	249
137. Chỉ Thấy Giọt Sương Cũ	251
138. Em Sẽ Hát	254
139. Tụ Hiếu	256
140. Lá Rơi Trên Nghĩa Trang	258
141. Một Mình Với Tháng Tư	260

142. Chiếc Nón Sắt Vẫn Còn	P.261
143. Đêm Nằm Ở Tiên Điền	263
144. Bàn Tay Thon	265
145. Con Cu Găm Ghì	267
146. Chiếc Bóng	269
147. Cuối Năm Nghe Bạn Gọi	271
148. Nghe Hơi Gió Nồm	273
149. Khu Gia Bình	273
150. Ánh Mắt	277
151. Buổi Sáng Nghe Tiếng Kèng	279
152. Trong Rừng - Nhớ Rừng Xưa	281
153. Giỗ Ở Trong Lòng	283
154. Sương Mù Trên Dây Ngọc Rinh Rua	285
155. Chuyện Cũ	287
156. Quyển Nhật Ký	288
157. Hồn Tháng Tư	290
158. Mưa Trên Phố Kontum	291
159. Cây Vú Sữa	293
160. Hai Bên Bờ Sông Pơ Ko	295
161. Kontum Mùa Nắng Cháy	297
162. Trên Đỉnh Nghìn Lẽ Một	299
163. Mùa Mưa Rừng Trở Lại	301
164. Ga Xưa	303
165. Người Đàn Bà Ngụ Bên Bến Sông	304
166. Giáng Sinh Có Về?	306
167. Người Lính Biệt Suy Tư	308
168. Tiền Bạn Ngày Ra Đi Tỵ Nạn	311
169. Thơ Tình Dấu Trong Tù	313
170. Chỉ Còn Tao Với Mây	315
171. Đêm Trên Chiến Địa	317
172. Nơi Ngả Ba Biên Giới	320
173. Tháng Sáu Trên Rừng	322
174. Đứng Trên Đỉnh Đồi	324
175. Cảm Tạ Một Mùa Đông	325
176. Buổi Hành Trình	327
177. Nhớ Lại Tháng 3.1975	329
178. Cho Anh Nhìn Đôi Mắt	331
179. Tấm Ảnh	333
180. Chuyện Hai Thằng Tù "Cải Tạo"	334
181. Giã Từ Phố Núi	336
182. Dòng Sông Chảy Ngược	339
183. Dưới Giao Thông Hào	341
184. Hành Quân	343
185. Sông PơKo & Làng Dakkangjop	344
186. Nhớ Tháng Tư	347
187. Thăm Lại Chiến Trường Xưa	349

Khu Chuông Bò

Thơ: Trang Y Hạ

*Chuông nhà thờ, vọng về nghe mồn mọt
khu "chuông bò" trăm người tù: xiềng xích
qua khe ván gỗ bên kia "lô cốt" *
thương bạn tù cùng nỗi khổ như nhau*

*Trời nắng chang chang rơi xuống luống rau
rau xanh mướt - đời tù đen đui quá
người với người nhìn nhau sao xa lạ
ánh mắt căm thù - soi rọi cả miếng ăn*

*Một nắm cơm công: Khoai, sắn, vụn vắn
chén nước muối, trong veo trong nước suối
hai chân cùm "U" sắt luồn hờn tù *
chân ốm tong teo thay đổi mấy lần "U"*

*Chạy đi đâu giữa bốn vách ván tù
cùm chặt quá - thịt da trầy lở lói
ngày lại ngày bụng cứ kêu: đói, đói...
nhìn đàn bò nhai cỏ - nghĩ mà thương*

*Tai vẫn nghe, chuông thánh thót giáo đường
thầm cầu nguyện "thương yêu như lời Chúa..."
phe "chiến thắng" dãi tù bằng liềm lúa
bằng đòn thù đánh đập đến nát thây*

Từ với bà cách nhau chỉ gan tay
 mùi phân, nước hằng ngày từ phải người
 tội tình chi, hằng ngày từ nghe chửi
 ngòi im re, không một tiếng thở than

Chê lờ thân tù, ông thánh Gióp làng hoàng
 đêm sốt sáng - từ đón chào đàn rệp
 đêm thanh vắng nghe tiếng khua sắt thép
 chiếc cùm "U" của thế kỷ hai mươi

Đời chiến binh nuốt lệ để mỉm cười
 dành nước mắt tự hào cho quía khúc
 vẫn kiên định đôi mắt cùng quý dữ
 tâm thân tàn còm cõi với thời gian

Mỗi ngày nhìn lòng vẫn thấy Chúa Chan
 niềm hy vọng chờ luôn sống dậy
 mẹ thân yêu - ngày mai rồi sẽ thấy
 ánh linh minh ló dạng phía chân trời!

Trang Uy Dạ

- 1983 -

* khu "Chuồng Bò" K4, nơi biệt giam tù

* Lo-cát cũ dùng nhốt tù.

Đón Xuân Trong Tủ

*Trên vọng gác con qua nhìn từ phía
rào kẽm gai trơ trên núi chôn tù
rừng hoang sơ sương phủ lạnh âm u
từ "cải tạo" mở màn chỉ ngày tết*

*sáng mừng một ngó nhau cười méo xệch
nghỉ một ngày "tươm tất" đón nàng xuân
không nói ra đôi mắt đã ửng ửng
môi mím chặt chảy vào lòng nỗi nhớ*

*chờ ngày tết khẩu phần thêm tý mỡ
miếng bánh chưng cộng thêm chút mít gừng
mấy thằng tù xúm nhau lại chúc xuân
chúc sức khỏe - thêm tuổi tù - may mắn!*

*thằng lăm ghè cời trần ngồi phơi nắng
giữa thanh thiên bạch nhật đón xuân về
gom nỗi buồn quắc mắt ngó sơn khê
lên kia núi là quê nhà trông đợi...*

thằng tù tội là mang thân tâm gửi
 bám vợ con cha mẹ với anh em
 chờ thăm nuôi căng mắt liết bao đêm
 họa bám giữ làm sao dành chồi bả

khâu phân tét vái ông là để đó
 tin quê nhà như gió thoảng mây bay
 thằng bạn ngồi cầm miếng bánh trên tay
 cắn chút xiu - nuốt theo dòng nước mắt!

những cái tết trôi qua trong hiu hắt
 đôi chân cùm “hồ hởi” đón xuân sang
 nàng xuân về im lặng chẳng hỏi han
 bước ỏn ẻn lướt qua vùng nắng ấm

xuân thuở trước có khi nào lạ lắm
 sao bây giờ sầm sập gót phân ly
 chim heo kêu ớn lạnh báo hồn quy
 năm ba đĩa tù ra: đời-hoang-vắng

tết ai vẽ cho lòng thêm cay đắng
 dưới vòm trời hữu hạn ngắm mây trôi
 âm thân tù tâm sự với đơn côi
 nghe tiếng muỗi quen tai đêm chờ sáng.

Alpha Trang Uy Hạ

- 1982 -

Thân tặng các bạn tù ở trại “cải tạo” K4

Phục Chức

Thơ: Trang U Hạ

Từ lâu, quả là
 quên lừng mùi thơm của khói
 súng...!
 cô đơn lẫn khuất trong khe: đá,
 cát...!
 đêm tự diu hồn
 nhảy: Tango, Slow, Pasodoble, Valse.
 Rumba, Cha cha cha, Bolero...
 mãi...!

mệt dừ dừ thiệt là: chẳng một ai
 vỗ tay
 khen loài đom đóm lượn lờ ma quái tỏa ánh
 sáng suốt linh thiêng (chiêu dụ) cho một ngày

mai một này sẽ có sấm động của thiên
 lôi ra lửa linh hồn chưa muốn chết
 dập ở trên vùng tranh hông nở trắng đồi,
 núi nhòa màu tang

tóc thiếu phụ rối ren cảm thán cho những ai
 có nhiều người tham gia dòng nước mắt
 nhỏ xuống vụn nước đang sôi
 sùng sục hơn một thế hệ đi trong lầm lũi

tìm:

*phương giác
không phương giác
mùi phương giác!*

...

*quả thiệt đại đột, bời ngó lơ
là năm cái đuôi con trâu, vênh tai
nghe tiếng sáo chiều của đám mục đồng
áng chường ngàn năm còn vọng câu ca dao
cửa ra từng mảng da thịt, vàng sáng*

*soi lên chông sách thánh hiền
thục nữ mặc áo bà ba
chèo xuống, nghiêng mặt hái bông
diên diên chao đảo theo sóng mùa*

*nước nổi trôi hết lớp phèn nâu
nhạt màu lung linh hồn người
con trai một thời người quen khói
súng; (cấp bậc, chức vụ)
hồn nhiên ngủ yên trong mơ rằng đã được*

*ở đất âm ty
hãnh diện phục hồi chức: Phán Quan
sát mọi nơi, bắt bỏ vô chảo dầu mấy đứa: ác độc,
ác lá, ác nhọn
nhờn nhờ (giết người, hót-cửa) trên chôn trần
gian dối gieo tai ương
lương chẳng quay đầu...!*

Trang Uy Dạ

- 2008 -

Em Sẽ Hát

Thơ: Trang Uyên Hạ

Nếu anh có về
 anh ngồi nghe em hát...
 giọt sương khô, đọng khóe mắt đời
 em sẽ hát cho anh nghe
 xác phượng hồng tơi tả
 con ve sầu nằm sâu dưới đất
 em sẽ hát cho anh nghe
 cái còn, cái mất...
 hát cho anh nghe
 trăm ngàn sự thật
 anh nào có hay

tay em vẫn còn chèo
 xuồng thời gian lắc lay
 gió vo tròn dĩ vãng
 đôi mắt em còn hôn
 màu đất trời chang vạng
 anh ở đâu - anh ở đâu - anh ơi!

mưa, rây... rây... hồn
 hạt mưa ôm tong tơi
 em, ngĩa bàn tay
 nhìn mặt quê nứt nẻ...
 gió lạnh, gọi tên anh - rất khẽ
 giữa trời đông

nếu, anh có về
 em đưa anh ra tắm biển mênh mông
 cát hoàng sa ực nắng bầu trời
 sóng hung hăng dù biển hóa bão rơi
 đâu dễ gì làm cho em khóc...

em sẽ hát cho anh nghe
 quên hết đi mệt nhọc
 hát ru dòng sông
 nước nở chảy về rừng
 em sẽ hát cho từng người
 quay nhìn phía sau lưng
 theo bước chân - bốn ngàn năm lăm liệt
 một thế kỷ cúi đầu
 em ước đi mãi miết
 em biết đi về đâu

nếu anh có về
 cùng em - ngôi hững - giọt mưa ngẫu
 trên mắt mẹ
 trên trán cha - đang chảy...
 có những chiều buồn
 em nhớ anh - chỉ thấy
 giọt sương khuya... ướt dẫm... lá vàng!

Trang Uy Dạ

Thơ đăng trong:
 "huongduongtxd..." saigonbao...

Tâm Sự Người Thương Binh VNCH

Tác Giả: Trang Uyên Hạ / Hoàng Lan Chi

Thứ Sáu, 24 Tháng 12 Năm 2010 15:06

*Tao bị thương hai chân,
Cưa ngang đầu gối!
Vết thương còn nhức nhối.
Da non kéo chưa kịp lành...*

*Ngày "Giải phóng Miền Nam"
Vợ tao "Ấm" tao như một đứa trẻ sơ sinh...!
Ngậm ngùi rời "Quân Y Viện"
Trong lòng tao chét điếng,
Thấy người lính Miền Bắc mang khẩu súng AK!
Súng "Trung Cộng" hay súng của "Nga" ?
Lúc này tao đâu cần chi để biết.
Tao chiến đấu trên mảnh đất Tự Do Miền Nam
- Nước Việt, Mang chữ "Ngụy" thương lính.
Nên "Người anh, em phía bên kia...
"Đối xử với tao không một chút thân tình...!
Mày biết không!
Tao tìm đường về quê nhìn không thấy ánh linh minh.
Vợ tao: Như "Thiên Thần" từ trên trời rơi xuống...*

Nhìn hai đứa con ngồi trong căn chòi gió cuốn,
 Bụi đất dờ mù bay !
 Tao thương vợ tao yếu đuối chỉ có hai tay,
 Làm sao " Ôm " nổi bốn con người trong cơn gió lác.
 Cái hay là: Vợ tao giấu đi đâu tiếng khóc.
 Còn an ủi cho tao, một thằng lính què !
 Tao đóng hai cái ghé thấp, nhỏ bằng tre,
 Làm "Đôi chân" ngày ngày đi lại
 Tao quét nhà; nấu ăn; giặt quần; giặt áo...
 Cho heo ăn thật là " Thoải mái " !
 Lê lét ra vườn: Nhỏ cỏ, bón phân
 Dám bấp vợ chồng tao trồng xanh tươi
 Bông trở trắng ngần !
 Lên liếp trồng rau, thân tàn tao làm nốt.
 Phụ vợ đào ao sau vườn, rồi thả nuôi cá chốt.
 Đời lính gian nan sá gì chuyện gió sương...
 Xưa, nơi chiến trường
 Một thời ngang dọc.
 Cụt hai chân. Vợ tao hay tin nhưng không "Buồn khóc" !
 Vậy mà bây giờ...
 Nhìn tao... nước mắt bà... rưng rưng !
 Lâu lắm, tao nhớ mây quá chùng.
 Kể từ ngày, mây "Được đi Cái tao" !
 Hàng thân lơ lác - Ra xốt cảnh đời...
 Có giúp được gì cho nhau đâu khi:
 Tất cả đều tả tơi ! Rồi đến mùa "H.Ồ"
 Mây đi tuốt tuốt một hơi.
 Hơn mười mấy năm trời...
 Không thềm quay trở lại
 Kỷ niệm đời Chiến lính
 Một thời xa ngái.
 Những buổi chiều ngồi hóng gió nhớ... luôn hiu !
 Mai một mây có về thăm lại Việt nam
 Mây sẽ là "Việt kiều" !
 Còn "Yêu nước" hay không - Mặc kệ mây.
 Tao đêch biết ! Về, ghé nhà tao.
 Tao vớt cá chốt lên chưng với tương...
 Còn rượu đế tự tay tao nấu
 Có thể, hai thằng mình uống cho đến...diết !

Trang Y Hạ

Bài nối tiếp của Hoàng Lan Chi

(1975 – 2010 = 35 năm)

khi Huỳnh Quốc Bình gửi bài thơ *Tâm Sự*
Người Thương Binh và hỏi, bài thơ hay không.

Em gửi tôi bài thơ về người lính
Và hỏi tôi, chị có thấy hay không
Thì phải hay vì chuyện đời người lính
Rót từng giọt như rượu đắng đêm đông

Ngôn ngữ “Tao Mày” một thời trẻ dại
Khoa không gian đã vơi vơi muôn trùng
Ba mươi lăm, ừ bóng câu cửa sổ (1)
Tương như hôm qua, người lính ngã dòng!

On nước đèn bằng đôi chân trắng sứt
Vợ “ấm” chồng không một tiếng trách than
Trong kiệt cùng người lính vẫn hiên ngang
Rau, cải, heo lớn lên cùng con nhỏ!

Xưa, dọc ngang vẫy vùng nơi trận địa
Vợ yêu chồng, yêu khí tiết trai Nam
Lệ không nhỏ dù chồng thân tàn phế
Nay, hai hàng khi chồng quá gian nan!

Hàng cái bắp đã bao mùa trở lá
Đồng đội xưa như tấm cá ngàn trùng
Chưa ai về, người lính đôi mắt trông
Giọt lệ đắng thốt nghe sao mặn chát:

Mày cứ về, “Việt kiều” ừ, tao đếch biết
Yêu nước hay không, “ông” cũng cóc cần!
Này cá chột, này men cần tao nấu
Chi Tao/Mày, chiến hữu thuở đồng lân!

Đọc bài thơ, lười ngủ vì chất “lính”
Nước mắt tôi rơi, cảm phục/li thương?
Ừ, người lính miền Nam - là thế đó
Nợ nước, tình nhà, nghĩa huynh đệ,
Sắt Sơn!

Hoàng Lan Chi

*Trạch Gâm gửi Trang Ý Hạ khi nhận
bài thơ **Tâm Sự Người Thương Binh***

***Gửi Trang Ý Hạ**
Trạch Gâm*

*Tao thèm lấm...
Về thăm mây một chuyến
Ngồi nhậu cùng mây cá chốt chưng tương
Rượu mây nấu...
Hai thằng nhậu cho đến ...diếc
Trời đất bằng vung
Còn cảnh nào sướng hơn...*

*Ngày vợ mây ấm mây ra khỏi Cộng Hòa
Như ấm thằng con nít
Mát cả đôi chân... Máu lật uớt hồn
...thì lúc đó tao cũng như thằng con nít
Khóc đã đời, đôi chân còn...
Mà như bị đất trời chôn*

*Ngày mát nước
Tao chưa vợ con gì ráo
Lính chẵn mười năm ...
Tao sống bằng hơi thở bạn bè
Nhà của tao là Bình Long lừa khói
Đất của tao là rừng núi sơn khê...
Liêng cây súng tao không đỡ thừa ai cả
Tự chửi mình chửi lạng chửi cam
Cắn lật máu môi
Biết mình còn sống
Giữa hận thù mà tổng ngông tổng ngông*

*Tao đi tù
Tự nhủ lòng thua ráng chịu
Tao tha phương
Tự hứa lấy lại ngày về
Nát bết đời không nát tình nát nghĩa
Còn hơi thở là ... còn nhớ chuyện xưa
Chuyện xưa
Có mây có tao có ngày dưới giặc*

*Chiều ngồi sau hè
Mây trông tin tao bằng bắt
Sướng được rồi, là biệt tích biệt tâm
Xin lỗi mây...*

Tao chưa thể về thăm
 Bởi hai chữ Việt Kiều lạ hươ lạ hoắc
 Có cay đắng mây chười tao cũng được
 Việt Nam là của Mây của Tao...
 Sao tao lại là Việt Kiều
 Cảm ơn mây dù ngàn vạn hắt hiu
 Vẫn nhớ Anh Em một thời chinh chiến
 Xin phép mây, cho tao cảm ơn Thiên Thần mây một tiếng
 Cảm ơn Tâm Hồn Người Vợ Lính Quốc Gia.

Trạch Gầm

Lời Gió Mưa

Trang Y Hạ

Nhà thơ quân đội Trạch Gầm - anh đọc bài thơ "Tâm Sự Người Thương Phế Binh" của Trang Y Hạ. Anh cảm tác và gửi cho Trang Y Hạ, như: một sự cảm nhận về nỗi đau nơi người lính - cho dù đã chết, cho dù đang sống nguyên vẹn thân thể hay đang sống mà còn đang ôm một vết thương chiến tranh trong người hoặc mất đi một phần thân thể nơi chiến trường. Đó là một nỗi đau chung!

Chiến tranh đi qua gần nửa thế kỷ, những người lính thất bại năm xưa đã tan nát - một bầy chim rã cánh, lưu lạc khắp bốn phương trời... Nay họ đã già, họ lần lượt chết già, chết trong quạnh hiu - dù chết ở bất nơi đâu họ cũng quạnh hiu.

Tuy nhiên, không vì vậy mà họ mất đi chính họ. Họ chết cũng có nghĩa là họ đang sống trong dòng lịch sử mới bằng cái nhìn mới và công bằng cho một cuộc chiến đáng lý ra có thể tránh được như lời nhà văn Hoàng Lại Giang đã thẳng thắn viết ra... (Báo Pháp Luật).

Người lính nằm xuống, họ không cần biện minh "thắng hay thua". Họ cũng không đổ thừa, bởi cái giá của chiến thắng đem lại gì cho sự chiến thắng đó mới là quan trọng. Thời gian sẽ lành vết thương, nhưng có những vết thương không bao giờ lành bởi thời gian. Đó là vết thương quá khứ tổn thương quá sâu nặng...!

Cảm ơn nhà thơ Trạch Gầm họa thơ. Cảm ơn anh Trạch Gầm đã tặng cho Trang Y Hạ một tập thơ của anh. Cảm ơn nhạc sĩ Nguyễn Hữu Tân phổ nhạc bài thơ "Gửi Trang Y Hạ".

Trang Y Hạ

Cảm ơn Mây, Cảm ơn Chị - (Trạch Gầm)

<https://www.youtube.com/watch?v=oq03EfoTDCM&t=1s>

Đừng Dậy Đi

Thơ: Trang Y Hạ

*Đất kêu cỏ lớp xanh rì
lá khều sỏi đá thềm thì rong rêu
chân nhang vọng khói cay chiều
nằm trong mộ giữ bao nhiêu sự tình*

*lay hoài cứ mãi thỉnh thỉnh
dậy đi, ôn buổi chiến chinh đã tàn
nằm lỳ tội lá cưu mang
cây ngửa mặt đưng than van cùng trời*

*buồn ve rớt giọng chưa vơi
ây người ấy giấu nhiều lời hỏi thăm
dậy đi gom bóng trăng rằm
sôi vô trong khoảng tối tăm để mà*

*lấp hời hời rợn tha ma
vận áo trận giữ sơn hà riêng chung
ly trần bạn hữu từng phùng
một thời ngạo nghệ xóa khung trời sầu*

dậy đi rửa sạch thuôn râu
giữa gương lặn ngắm đêm thâu an bình
quăng đi mấy thứ nhục vinh
miễn là giữ đặng trung trinh cội nguồn

riêng đàn mối chuột ăn luôn
xác đau xót xác mưa tuôn ngắn dài
ăn nhờ, ở đậu bấy nay
quê cha mẹ, ừ tháng ngày tả tơi

dậy đi du ngoạn khắp nơi
để nghe gian dối ngỏ lời kết thân
nằm chi dưới đáy mộ phần
có còn ai hiểu nghĩa ân đâu nào.

Trang Uyên Hạ
24/10/2021

“Làm thơ là để gọi tấm lòng vô thiên cổ chứ
không phải lưu danh nhứt thời” (Trần Tử Ngang)

Màn Thơ Ở Trong Tủ

Thơ: Trang Uy Hạ

*Bỏ súng lên rừng buồn da diết
tự nhiên - lãnh cái số đi tù
tự nhiên - nhận làm kẻ thua thiệt
một ngày ở đây: bằng thiên thu...*

*Đói lạnh núu chân ra teo tóp
giục già kẻo rên mòn tuổi đời
mơ mơ com trắng đưa tay ngáp
nhà ở hướng nào: mẹ - mẹ ơi !*

*Chiều ngồi nhìn lá: thu - thu rụng...
đất bạc cây còi đứng trơ trơ
bên kia hàng rào ai đội thúng
một nách bên hông bước bợ phờ*

*Ở tù nhìn đâu cũng thấy đói
khắc nghiệt - bày chi cái khẩu phần
cứ mong nó đến, ôi mòn mỏi
khẩu phần: khoai, sắn kiệt tâm thân*

*Ngày đêm lộn cổn: U cọ sắt
mười ngón tay đàn, ghê chẳng mê*

ngó qua vách ván trắng vằng vặc
bại linh chi tướng... - khổ nhục hề !

Ngày ra đập đá ngoài hiên nắng
bạn tù không ai dám hỏi môi
hai năm cách biệt không lời nhắn
có nước, có nhà - hóa mò coi

Thỉnh thoảng rỉ tai: bạn tù chết
tâm chiếu cuộn tròn lúc khuya khuya
một thời ngang dọc vậy là hết
nuốt nghẹn vô lòng, mô mộ lia !

Thằng sống cúi đầu im như thóc
ngẫm nghĩ rồi đây cũng tới phiên
anh chết, người em không dám khóc
ngợ ngợ, ngác ngác giống khủng điên

Người ta nói lão trước sự thật
người ta kết án chẳng phiên tòa
xơ xác thân trai tựa hành khát
không tội mà mong sẽ được tha

Mỗi chiều ngó ngó mây ôm núi
a dua lớp lớp sương phủ rừng
thâm thì quen tai thương đàn muỗi
máu cạn, thân tàn - kêu chẳng ngưng

Thăm nuôi khổ ải thân vợ trẻ
thăm nuôi vất vả xác mẹ già
ngày đi bầy con còn quá bé
phụ nữ lãnh phần: trách nhiệm cha

Lao động vinh quang không được hưởng
kiến hò bao tử suốt đêm dài
nhìn ra thiên hạ ăn thịt nướng
rứa mặt rát đau bởi chai tay

Màn thơ trong dầu: lấm nhấm nhớ
giấy mực ở mô mà viết ra
viết ra - "phản động" là cái có
ở tù một gông hét về nhà.

Trang Uy Hạ

- 1982 -

Gửi Người Con Gái Ukraine

Thơ: Trang Ý Hạ

*Thế giới sử - tôi đã đọc qua
hàng triệu người nông dân Ukraine
bị cưỡng bách thu gom hết nông sản
chịu chết đói ở trong thời soviet
học thế giới sử nên tôi đã biết
từng đoàn người dân Ukraine bỏ nước ra đi*

*xa quê hương nước mắt tràn mi
đôi bàn tay trắng ty nạn nơi chân trời góc bể
lich sử đất nước của các cô
chắc hẳn các cô đã được học qua hay là nghe kể
xác người nông dân Ukraine bị chết đói
được vùi lấp tập thể trong nhiều năm mộ hoang*

tha thứ không có nghĩa là quên hết chuyện điêu tàn
 của một thời điên cuồng mê chủ thuyết
 mấy mươi năm đã không còn nhớ tới tên soviet
 nhưng mộng xâm lăng ngấm lại vẫn bàng hoàng
 ở gần người hàng xóm xấu bụng
 họ: nói ngược, nói ngang
 nên các cô không thể khoanh tay đầu hàng
 giặc tới nhà đàn bà cũng phải đánh

đất nước Việt Nam của tôi cũng đã từng trải qua
 một thời bất hạnh
 chinh chiến hơn hai mươi năm cố gắng giữ
 mảnh đất miền Nam
 súng soviet – súng nhỏ, súng to
 xe tăng, thiết giáp
 đổ vô miền Nam như bão táp
 lực bất tòng tâm
 chúng tôi
 đành chịu cúi đầu cho lịch sử sang trang
 người dân miền Nam cũng giống người dân Ukraine
 vượt biên tỵ nạn trên khắp thế gian
 mong một ngày “châu về hợp phố”!

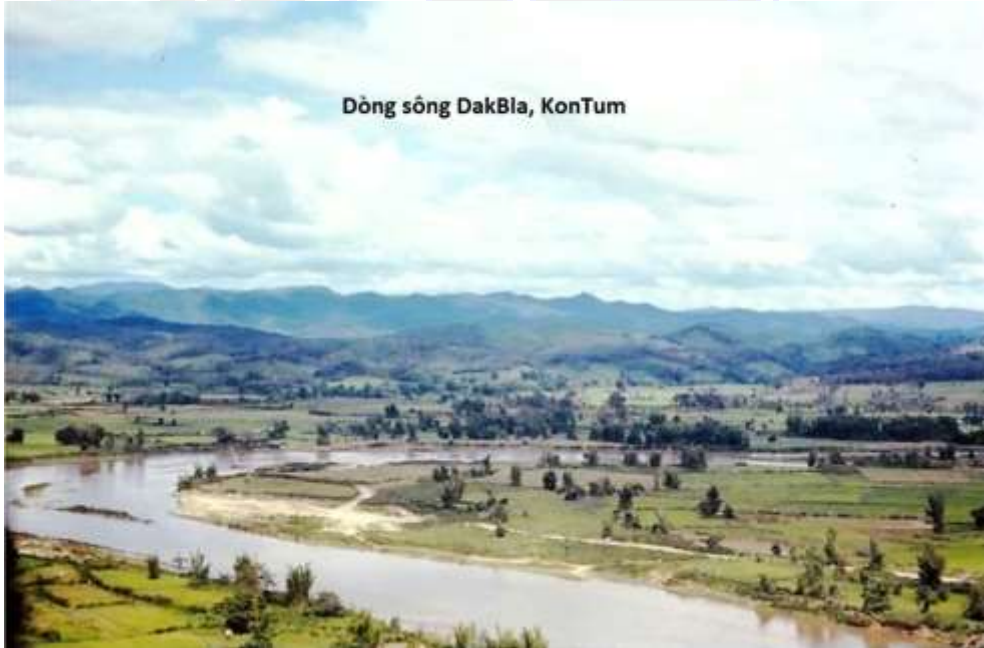
Người hàng xóm to con nhưng xấu bụng
 mấy ngàn năm vẫn luôn gây đau khổ
 dù muốn thoát cũng không biết thoát đi đâu
 đất tổ tiên gây dựng bằng xương máu biết bao lâu
 có lẽ nào cúi đầu hàng địch

Các cô cầm súng ngắm quân thù bắn cho trúng đích
 dù xương tan
 dù thịt nát
 để cho dân tộc mãi mãi trường tồn ./

Trang Ý Hạ
 22/07/2022

Ngày Qua Tân Cảnh

Thơ: Trang Uy Dạ

*Qua Tân Cảnh lăm hồi hồi
mắt thăm thăm mắt trong trời xanh lơ
quán thiên bia ừ bờ vờ
lung linh màu nắng vịn bờ hoàng hôn*

*sương mài mòn lá dạ còn
cào rướm rướm rít mảnh hồn từ ly
nhuộm hồng non nỡ nhu mì
ngà tay trắng nhách móng chi hện hà*

*mưa rừng, nắng núi giăng co
giày sô, áo trận buồn xo ro dôi
quên người chưa gặp xa xôi
di hành ngày tới, đêm vôi vôi qua*

*không mờ vóc ngọc, tay ngà
ly bia sóng sánh sơn hà lạnh tê
mở môi bắt chước gã hề
hòa thân vờ kịch lộn bề nhân gian*

*lên nhìn cô chủ mơ màng
về qua Tân Cảnh hỏi han ai giờ
núi cao chắn nẻo mộng mơ
nắm tay tốt đẹp bàn cờ được thua*

*lước ra khỏi quán gió lửa
thọc tay jacket giấu mùa đông sang
ngày kia trình diện lên ngàn
gặp bày khi giặc hai đàng nhìn nhau.*

*Trang Y Dạ
Kon Tum, Mùa đông 1969
Chiến hữu cho lại bài thơ*

Quán Cà Phê Dinh Điền

(Pleiku)

Thơ: Trang Y Hạ

*Mưa mờ mắt mở mở màng
lần qua lá phở chào hàng cây rung
khi nặng hạt khi mưa phùn
ghé Pleiku giấu cái hun trong người **

*Thanh Bình, Diệp Kính, nhiều thôi
dù dừ trở gót quán ngôi cà-phê
Dinh Điền đã ở, đã về*
miền xuôi hút cảnh sơn khê trùng phùng*

*quay vòng chiến địa ung dung
vui tai pháo khạc đi dùng vọng âm
cơ ra jacket thì thâm
lời con mắt ngó chậm chậm ai đâu*

máy quay đĩa dội thân sâu
Nỗi-Buồn-Hoa-Phượng* - bao lâu hết buồn
Hai-Mùa-Mưa* - nhớ lại tuôn
Chiều-Mưa-Biên-Giới* - giọt lũng qua tâm

cà-phê gõ nhịp hát thầm
 mặt phin méo má tay cầm sứt rời
 ván thùng đàn - chế làn ngòi*
 rung rinh tay quẹt lĩa môi capstan

thương người trai tráng xa gần
 tụ pleiku trả nợ nần chiến chinh
 mùi cà-phê thuốc ám tình
 ngày mai rồi có còn mình nữa không

hỏi lòng người ấy có chồng
 hay ngòi ngong ngóng cái mông một giêng
 đứng lên móc túi tính tiền
 làn tay chạm đoạn tơ duyên cuộn tròn.

Trang Uy Hạ
 Pleiku - 1972

- * Dinh Diên cùng tên làng Dinh Diên
- * Tên các nhạc phẩm
- * Ván thùng đàn, quán dùng làm làn ghé.
- * Hùn có nghĩa "vận xui".

Sốt Rét Ở Rẫy Sông Gia Uli

Thơ: Trang Uy Hạ

*Từ khi bầu rẫy nín rừng
trong tâm đuốc sáng bùng bùng tím môi
lúc thì hằm hập lung trời
mồ hôi nhễ nhại rã rời hai vai*

*lúc thì lạnh cứng chân tay
sương trâm khói đụn lại hài tội thêm
lần hồi liễn lặng gió êm
đạo quanh thung lũng cỏ mềm gió đưa*

*chày vọng âm rớt hạt mưa
dung nhan sơn nữ ngỡ vừa mới quen
rượu cần tới tuổi lên men
màu phù sa ấy bao phen chết thềm*

giày sô căng mắt bao đêm
 Dak To, Tân Cảnh xác mềm hồn rơi
 sương pha nắng ả tà tôi
 đất không giữ nổi lăm lời mà chi

thâm thì một bóng cô tri
 tay tiên âm áp xóa đi hững hờ
 nội tâm dự cảm thiên cơ
 kiên bả miệng chén bao giờ thoát ra

đư âm một cuộc can qua
 thượng tuần trăng dẫn một ta đi tìm
 đâu người xe chỉ luôn kim
 vá thân, vá sừ, vá tim, vá đời

luân hồi nóng lạnh giỡn chơi
 phân thây cốt nhục tôi lời tuổi xanh
 mặt đời chĩa ngọn nắng hanh
 ươi ngon chẳng nệ be sành vẫn ngon.

Trang Uy Dạ

- 1982 -

Đụn Rẫy Ở Sông Gia Ui

Thơ: Trang U Hạ

*Ngón ngang lỗ chỗ rẫy rừng
chiến trường một bãi lạnh lùng nắng phơi
sắn cây vát uổng tá tơi
sắn bì co quắp dưới trời dàu huu*

*chim quyên bụng đói cũng liều
đất khô bóng ngả về chiều đợi trăng
chim quyên khát nước băng khoãn
sông rặc đáy mùi hăng hăng lá rừng*

*tháng tư ban lửa nẻ chuen
ve non luyện giọng ở lưng chừng đồi
mây mù bỏ mặc khung trời
tàng xanh thăm thẳm quên lời hỏi thăm*

*giữ chòi - mắt chó dăm dăm
tìm người để sửa một nằm ngủ mơ
cục xương biết có tình cờ
qua vùng ký ức bơ vơ tội tình*

gió nồm cây đứng lặng thình
 da ran rát nẻ cái bình nước vơi
 má phùng một bóng ngậm lời
 nhà ra thì uống, ngó trời nuốt vô

quần đùi gió hốt nháp nhô
 giống nòi còn đó lộ đồ xa xôi
 gió tưa hắt nóng mệt ngòi
 gió tưa hằm hập mà hôi dằm đĩa

lung linh bông nắng mộ lìa
 hôn đau tiếc nuôi chẳng lìa thế nhân
 ngày lên ngày có xoay vần
 niềm đau khổ tận tận ngàn chẳng đi

hai tay xoa bóp xuân thì
 lìa vui thiêu rụi gốc mì đã gom
 rừng hoang trở trụi đầu hòm
 thân về cát bụi cũng cam một đời

mùa khô dọn rẫy sông U
 chờ mưa - chờ một niềm vui đó mà
 chân cùn cùn có hôn ba
 gừng cay muối mặn chờ qua cuộc cờ.

Trang Uy Hạ

Huân Tâm 1982 (Ngày ra từ "CT").

*"Thiên hạ người có là có được trên lưng ngựa, đâu phải
 dùng thi thư. Có được thiên hạ trên lưng ngựa chẳng
 lẽ trị được thiên hạ trên lưng ngựa" (Người Xưa).*

Đường Vô Rẫy Sông Gia Uì

Thơ: Trang Y Hạ

*Đường vô rẫy bãi sông Uì
trần thương sạn đạo vắng người xưa qua
xe thồ làm lũi cõi xa
mây trùm Tân Lĩnh quả là thê lương*

*hai hàng lau lách ngậm sương
quát vô mặt mũi chẳng thương tiếc người
thân gà ắt phải tìm bươi
không vui thì cũng rán cười mím chi*

*tuần hoàn bắp đậu khoai mì
hột cơm công sản bước đi chưa dừng
oằn lưng bụng vẫn lưng lưng
con đau sử lịch áng chường chưa với*

*tường như vữa mới chào đời
tường như ngụy một phương trời lạ xa
mắt nhìn thay miệng thật thà
giả khùng Tôn Tần hồn ma vật vờ*

đường vô rẫy nắn câu thơ
 không tròn lời lồm hững hờ gió lay
 xe thô mỗi gói tê tay
 đất lên lép lữa khói bay ám người

xót lòng cô gái đôi mươi
 áo dài bỏ xó nụ cười héo hon
 de-mi tóc tếm đầu còn
 lơ vơ một mảnh trăng non tội tình

suốt thời đả ôi lình mình
 trời vung lữa dậy chiến chinh điêu tàn
 Ngũ Cơ nằng vốn vô can
 Giang Đông kiếm vút lữ làng đời hoa

trần thương sạn đạo chiều tà
 đường sử lịch lại đi qua bồi hồi
 dập dờn trống thúc không thôi
 rung chồi tranh mục ta ngồi cùng ta

theo ngày nứu giữ phôi pha
 phượng hoàng rũ cánh la đà đất khô
 ý thơ lạc lõng hoang mô
 ý thơ quặn thắt cơ đồ đổi thay

ngữ ông Ngũ Lão quá hay
 đan sọt độ nhật chờ ngày góp công
 xót ta nhột lợng trong lòng
 nhìn mây trắng quân nghe mộng mênh luôn!

Trang Uy Dạ

- 1982 -

Ngày ra tù “cải tạo” vô làm rẫy ở sông Gia Ui.

Xẻ Gỗ Ở Sông Gia Ui

Thơ: Trang Uyên Hạ

*Cây nằm cây đứng cô đơn
dần dà rồi cũng sạch trơn trơ đời
con chim buồn hết chỗ ngồi
dầu môi quắc mắt phương trời lặng thình*

*cứ gì phải dáo tưng đình
dễ gì ai xử cho mình được thua
trách gì đá cá lặn dưa
trách gì tiếng búa tiếng cưa xẻ mình*

*ừng than đời quả vô tình
ta than nhìn lại dáng hình tong teo
đời than cũng tại cái nghèo
ta than buồn súng dầu đeo đẳng hoài*

xẻ cây đôi lầy sắn khoai
 đôi luân sinh mạng cho voi thích giày
 đất thuần dân hậu xưa nay
 của rừng rừng mắt đoạn ngày đoạn năm

thông minh dính ngộ cái ăm
 cầm liềm cầm lúa đêm nằm lo âu
 biết đâu quán níp đeo bầu
 kiến hò miệng chén thân trâu kéo cày

đư trời thừa đất đi vay
 lẽ nào đau đẽ chờ ngày trăng thanh
 sờ chân nhói thườ quân hành
 thương trắng vành vành trên thành lũy xưa

đau lòng gổ xẻ dưới cửa
 đau lòng ta dưới giọt mưa giọt mồ
 ngựa què quom gãy thân cô
 mây vẫn vũ đổ cơ đồ mù tăm

ai người Lê Lợi hỏi thăm
 Lê lai lạng lẽ đêm nằm đếm sao
 thương ta cõi bả chiến bào
 điem nhiên tọa thị chao vào mắt mờ.

Trang Uy Dạ

Xuân Tâm (Căn Cú 2), 1982.

Ngày ra từ "cải tạo".

Mùa Xuân Ở Rẫy Sông Gia Ui

Trang Uy Dạ

*Ra hai nắng hú gió nồm
rừng vui đùa giỡn khói lam về chiều
đồng khô đón ngọn lửa thiêu
sông bờ góp mát hiu hiu ngủ ngòi*

*chập chòn lóa lúa thiên lôi
phập vô cần cỏ mắt lồi mà ghê
mồ hôi hoảng vĩa dầm dề
giật mình chim ngủ chẳng hề hấn chi*

*sân tay búng hết rẫy mì
món lụi, món lược còn gì thờ than
xắt mì phơi trắng địa dằng
quê hương nước nở khăn tang chưa nhòa*

*ngôi từ - chán - được thả ra
mộng ma, mộng quý thân ngà ngà say
chân nguyên mẹ ủ bầu nay
bằng không thì đã bỏ thây lâu rồi*

nỏ thân làm lẫn thương ơi
 tình nào có lỗi bồi hồi Mỹ Châu
 tai nghe ngựa hí vánh đầu
 cung, thương, đao, kiếm đã lâu không cầm

hai mùa mưa nắng quàng thâm
 người cư ngụ ở cõi âm chắc buồn
 xuân lai ngời nấn tròn vương
 thoảng trong xa tím hồi chuông nguyện hồn

ve sâu thoát xác chưa khôn
 bụi vương áo trắng bòn chồn dạ khuya
 quang hồi chiếu ánh mộ lìa*
 xót Trần Bình Trọng xa lìa quê hương*

mùa xuân ở rẫy dễ thương
 heo rừng ngưỡng mộ tìm đường ghé thăm
 mắt soi ngán liễn dăm dăm
 đã tràng dân sóng đêm năm chòi rung.

Trang Uy Dạ

Xuân Tâm, (Cần Cứ Đại), 1982 - Ngày ra tù "cải tạo".

*Chữ trong Kinh Phật Và cũng là trong Quang Học

*Trần Bình Trọng, Danh tướng Nhà Trần:

"Ta thà làm quý nước Nam, còn hơn làm vương đất Bắc".

Mùa Đông Ở Rẫy Sông Gia Ui

Trang Uy Dạ

*Mãn chiều cò nhặt hoàng hôn
mưa mùa gom hạt sớm vồn vã đi
lạnh chen san sát bụi mù
tay ôm mảnh vỡ xuân thì tả tơi*

*nhiễm đông chim ói nửa lời
hoa trinh nữ hững hờ rơi tự tình
chời lùn dốt vu mần thính
sắn, khoai, đậu bỏ phần mình đất không*

*rảnh rang én tia hộ lông
lâng lâng mơ hội cái mông xuân xưa
đoàn quân gác lại giao thừa
Thăng Long pháo nổ như chưa bao giờ*

*tay vui sắp lại quân cờ
song-thủ-hỗ-bác, mong chờ sứ ghi*
đã không - đáo xú sinh huy
thế nhân tiếng bác, tiếng chì chạch nghe**

muối buồn gọi chuyện vo ve
 thần lẫn muốn nói lại thề lười ra
 vui chi cây ớt khoe hoa
 dưa gan đỏ dít thì cà đỏ tròn *

ngực phòng mây chấp trông đôn
 ngũ-liên xác sóng liệm hồn khuya trắng
 lần dò kiếm điểm minh dăng
 lẽ nào ngọn đã thổi phăng cuối hàm

ta với ta đôi thoại câm
 ôn vùng ký ức lối làm bỏ cung
 mùa đông vui - mặt lạnh lừng
 hay là đầu đã hóa khùng rồi chãng.

Trang Uy Dạ

1982 - Xuân Tâm, sau ngày ra tù "cải tạo".

- Song thủ hổ bác. Thê vợ của Châu Bá Thông.
 Trong truyện kiếm hiệp (Kim Dung)
- Chạch Nghe, một loại chạch nhỏ bằng ngón chân cái,
 mình sậm.
- Dưa gan đỏ dít thì cà đỏ tròn (ca dao).

Mùa Thu Ở Rẫy Sông Gia Ui

Thơ: Trang Uyên Hạ

*Quen hơi mưa nần ná hoài
sương quen nằm khênh lá khoai tự tình
chòi quen ướt nhẹp lăng thỉnh
ta quen vì bởi thấy mình lạ quen*

*hàng mì trở mã đứng chen
lá chia mấy nhánh bao phen lạc đường
củ mì công gạo dễ thương
cùng người chia sót một chương sử đời*

*sông no nước đục vui trôi
lá vàng trợn ngược màu trời nhớ cây
cành chi chút buổi sum vầy
vòng tan hợp vốn đã dày đọa nhau*

*cây than liết có xanh màu
nguyên sinh nguồn cội thuộc lâu sử kinh
nghĩa nhân qua để lại tình
gió qua để lại cái hình giọt rơi*

*xác thu kết tủa hồn người
vốn không ghe lên sông Uì nhọc nhằn
đôi môi chim nháy lẫn xăn
loài sâu nhỏ lệ đất cần bỏ đi*

*đông tranh vượt lá xuân thì
hoa tranh giỡn gió so bì với ai
trốn trời dưới mái tranh lay
thương hoa không nhụy chẳng cay chẳng nồng*

*qua ngòi đôi mắt thu không
lời nguyện tháng bảy hỏi sông có cầu
thu hồn quàn quai mắt sâu
gót hài năm ấy lên lầu ngắm trăng.*

*Trang Uy Dạ
Xuân Tâm 1982*

Mùa Hè Ở Rẫy Sông Gia Li

Thơ: Trang Uyên Hạ

*Nắng dè lá méo hút hơi
cạn dòng nước rặc ai mời vài ly
cà-phê, bia, rượu - bất kỳ
kiếm tâm, soi mộng xuân thì một chừa*

*lá nhãn nhớ nhớ hột mưa
ta nhãn nhớ nhớ hàng dừa sông trong
sông nhãn nhớ ở trong lòng
đò ngang, đò dọc còn trông mong gì*

*mặt rừng chim lìm vô tri
chẳng hay tính toán sơ bì rậm thưa
con chim trốn nắng ban trưa
mồ hôi rơm rơm như vừa tắm hơi*

ve vui uốn giọng ón người
 hát trang lưu bút rụng rời ngó nhau
 nghĩ suy đầu phết bụi gàu
 thương thay thuở trước hoa lau phất cờ

hậu nhân sử lịch lơ ngo
 loài dương xỉ sống vật vờ uống thân
 phải chăng: ngọc-thạch-câu-phần *
 tam thập nhi lập tám thân dập vùi

trưa hè ở rẫy sông Uì
 gió dè xén thổi nặng mùi biển khô
 ngoằn ngoèo lưng áo họa đồ
 thân dài vai rộng lỏa lò đáy sông.

Trang Ý Dạ
 Xuân Tâm - 1982.

*Câu = Dều – Phần = Dốt
 “Ngọc thạch câu phần” (ngọc đá dều thiêu dốt).
 Ý nói: Người thiện và người ác dều chết khi gặp
 Hỏa lớn!

Mùa Mưa Ở Rẫy Sông Gia Ui

Thơ: Trang Uyên Hạ

*Mây mờ mắt mắt - miệt mài
em gái nhỏ cò hai tay chai sần
mãn thành phong vũ tê thân
hoa mười giờ nở một lần thương ơi*

*mạch rình nhào nhoet lồm lồi
tuổi hoa rách toạc thiên đò hoang sơ
sông Ui ói nước tràn bờ
lấp thì con gái mắt chờ nắng hanh*

*mưa dài dan sợi mong manh
gió trăn trở thổi lay vành nón tươi
mưa dầm nứu đất gần trời
nứu ta chìm nổi quăng đời hắt hiu*

*vui lòng giữ chút: Canh, Tiều
nhân vong vật tại cũng liều bon chen
đáy nồi khoe sợi tơ phèn
nước trong bụng uống thắm khen hương trà*

lại nghe con chó lu loa
khách nào bước tới chòi nhà mưa tưa
thì ra em gái mới vừa
việc xong khoác tấm áo mưa ra về

một ta thỏ thẻ sơn Khê
bắp khoai chưa lớn có hề hân chi
đã từng - mã cách khóa thi *
bất cơ - oa giác, xương tủy kệ ai *

chân mây khuất bóng u hoài
trăng vành vành liết lẻ loi phương nào
mạch sâu ngấm tận vì sao
mạch ta ngấm cả chiến hào điêu linh

trời đau mây quẩn vô tình
ta đau máu nghẹn trong hình tì thi
biết rằng - mạo hợp tâm lý
mưa mùa là tiếng thâm thì đó thôi.

Trang Uy Dạ
Xuân Tâm, 1982.

*Mã cách khóa thi = (Đa ngược lục thân).

Câu nói của Mã Viện.

*Bất cơ = (Không chịu trời buộc...).

Câu nói của Tư Mã Thiên.

Đốt Than Ở Rẫy Sông Gia Ui

Thơ: Trang Uy Dạ

Phù-gia-phiến-trạch gần xa
tàn-thân dưới ánh trăng ngà lộn sương*
phù sinh nhược mộng một chương
giờ ra phơi cõi vô thường ngấm ra*

*phù vinh lẻo đẻo chiều tà
gió rừng kiếm sắc xèo da đen sì
ta hề vốn đã vô-ư
quơm cùn cung gậy nghĩ gì hơn thua*

*lọt bèo mặt nước bốn mùa
làm chim Phước-Dật mỏ khua đất đồng*
mơ chi lèo loẹt đuôi công
trơ thân đôi mắt với mộng mênh rừng*

*ngấm về nửa mặt nửa hương
Lý Đê buổi trước có rừng rừng buồn*
ta giờ quanh quẩn trong khuôn
thả đời theo cánh chuồn chuồn nuôi thân*

thông hào đạn róc bao lần
xét ra cũng chẳng nợ nần chi ai
đào hầm gom củi sớm mai
đốt than đem bán độ ngày độ năm

ngiêng vai gánh lấy lỗi lầm
lãng nhân phù kiếp giả cầm giả khờ
tạc tình từ luối chi sơ
sang ngang duyên phận lãng lờ lển không

xác cây rừng - oán chất chồng
điều tàn trời trời giữa không gian mờ
nóc hầm than khói tiêu sơ
ây là năm mộ bơ vơ tội tình

phiên văn giữ mốc chiến chinh
thời lai phong tống - cái hình hài tan
chại tay mấy chập cơ hàn
có thân rắng chịu chẳng than thờ gì.

Trang Uy Dạ

Luôn Tâm 1982 (Ngày ra từ cái tạo)

- * - Phù-gia-phiên-trạch = Cuộc sống vô định
- * - Tần = Luôn, Thân = Rên rí (Chữ Hán)
Tần Thân = Ngáp dài, duối lưng, ngà lưng
Hoặc (Buồn ngủ, Mỏi mệt)

Đêm Nằm Ở Rẫy Sông Gia Ui

Thơ: Trang Uy Hạ

*Rẫy khuya lép môi cúi tàn,
sương dày chồi vẹo địa đàng mơ xa.
ngày mai lấp nhớ trở hoa,
ngày mai bày khi thôi ra phá màu.*

*rừng xưa ngó mặt lạ nhau,
di hơi dè xén niềm đau giữa hồn.
trách chi họa phước vô môn,
lập lòe đom đóm lờn chôn dạ khuya.*

*thân còm nắm mộ không bia,
giữa cửa, giữa cuộc lạc lìa cầm hơi.
tâm lòng chưa đã thương đời,
sân Trùng, cửa Không tả tôi nhớ hè.*

miệng còn nói chẳng ai nghe,
hăm hiu con quốc, con ve gọi sầu.
hóa công diễn cuộc bao lâu,
tóc xanh sóng dập nát nhàu thời gian

nằm ôm dĩ vãng mơ màng,
chiến chinh bao bận điều tàn chưa phai.
đôi hoang trở dấu chân bầy,
vết nhăn lộ rõ trán mày mặt ta.

sông Uli liền nhánh La Ngà,
trận tiền thuở trước trải qua đôi lần.
ba mươi tuổi lẻ - bó thân,
chời đơn lép lạnh thế nhân hững hờ.

đêm nằm rầy ngẫm thiên cơ,
chòm sao lắc đầu trông chờ tròn dàu.
vọng âm vó ngựa thuấn mâu,
tiếng thơ là tiếng kinh cầu bằng an.

Trang Y Dạ
Xuân Tâm – Giáng sinh 1982

Nửa Đêm Ở Rẫy Sông Gia Ui

Thơ: Trang U Đa

*Chập chờn giấc ngủ - voi kêu
kêu to chao đảo mái lều tranh rơi
đốt củi lên - hết vang trời
hấp bùng ánh lửa voi rời rẫy khuya*

*trầm ngâm mặt lạnh mộ bia
bắp mè khoai sắn sốt chia đỡ lòng
thu về đám bắp trở bông
voi ra, khi tới chẳng trông mong gì*

*kính cầu xin dâng từ li
đường trần con quai thị phi đã nhiều
chọn nơi rừng thẳm hẻm hiu
nắng mưa sương gió mây chiều sấm soi*

*không trách khi, chẳng trách voi
lỡ làm trật bước lạc loài bây nay
ngọn nguồn chân sóng - u hoài
thân bè nước cạn - lay hoay bốn bề*

sây quai dít gánh - giữa quê
muôn chung nghìn tí - đam mê mặc người
muối rừng hè hút máu tươi
lòng trong tâm sáng giọng cười trong veo

đeo bầu chịu tiếng - gió gieo
đèn soi ngọn cỏ - giữa heo hút rừng
đeo sầu ngậm tủi - vô chơn
đêm nằm năm nguyệt - là mừng cho thân

liu ly bắc lun bao lần *
tai bay và gió nguy chân ai từng
nằm nghe tiếng thờ chiêu giương
đội qua vách nứa giọt sương lặn dài

nửa khuya ở rẫy vui thay
chờ con chim hót gọi ngày năm xa
xin người chớ trách móc nha
lá thư ngày ấy vẫn là thư xanh.

Trang Uyên Hạ
1982 (Ra tù về làm rẫy...)

*"Đèn liu ly nửa nước nửa dầu,
Nửa em thương cha mẹ, nửa em sầu căn duyên."

Buổi Trưa Ở Rẫy Sông Gia Ui

Thơ: Trang Y Hạ

Mong tô cơm bụi cảm hơi
chuyện Tề Thiên ở trên đời có chẳng
tai nghe hồn rẫy cần nhân
thân dài vai rộng y thẳng lên năm*

*te tua vành nón lá chằm
gió đi xa vắng nắng hầm hè nung
chó nằm lè lưỡi hóa khùng
ta canh nồi bắp sôi sùng sục sôi*

*cảm ơn hạt bắp lung vôi
ngồi nhai thả mắt lên đời mây qua
quần quanh chòi rẫy la cà
tiếng con chó sủa, tiếng gà gáy trưa*

*làm nư muối mặt mấy mùa
sắn khoai bắp đậu trứng thua do trời
sóc con nhí nhánh rong chơi
chim rừng thả giọng nghe thôi thúc lòng*

luối trưa gió hắt nắng nóng
 bao lâu mới được thong dong cùng người
 bao lâu mới được vui tươi
 đường xưa phố cũ tiếng cười vang vang

phơi màu trên tảng đá bàn
 phơi ta một kiếp đã tràng mấy năm
 còn ai nhớ tới hỏi thăm
 lâu xưa Ngưng Bích liệt tâm liệt tình *

trót rơi vô cớ vô mình
 xoay xoay tìm lại cái hình hài tan
 hồn không gửi chôn thiên đàng
 xác còn nặng nợ trần gian chưa đền.

Trang Y Hạ.

Ngày ra từ cái tạo. Cuối năm 1982

*Cơm bụi là "Cơm bình dân" (tiếng lóng)

*Lâu Ngưng Bích (Kiều)

Buổi Sáng Ở Rẫy Sông Gia Ui

Thơ: Trang Uyên Hạ

*Chim bầy nháy nhót rung rừng
tinh sương nắn ná trên từng lá cây
lành mình lật đật mở ngày
nhanh tay khêu bếp khói bay mịt mù*

*không tu nghĩ cũng là tu
cầm chân rẫy hái âm u non ngàn
câu kinh đội ngược thiên đàng
lẽ nào Chúa bỏ thế gian tỵ thành*

*ta chừ ần sĩ không danh
ai là Lưu Bị tam hành thảo lược
ta chừ con cá lừ đừ
ao khô hồ cạn bình thư nát nghiền*

*ta chừ một gánh truân chuyên
giọt mồ trắng áo thâm triền rẫy xanh
bao lâu chim gập đất lành
trả treo số phận mong manh với đời*

duyên tình ngoe nguẩy thuyền trôi
 còn ai không nhẽo đêm ngồi với trăng
 tiếc chi than thở thần lần
 chấp chờn đôm đôm thêm cần cỏi thân

đồng bào lạnh ngắt đồng lân
 ngó nhau ngó ngán cù lần thương thay
 đốt than, chẻ củi vui vầy
 Khánh Dư thưở trước - ta đây khác gì *

vênh tai nhồi nhét thị phi
 chưa lần bầu lâu - có gì nhân sinh
 thương thay âm cứu vô tình
 sừ dòn ắp lăm đề hình hài đau

giờ nôi bấp nỏ trắng phau
 muối tiêu, muối ớt nhìn nhau mỉm cười
 sờ thân ngoài chút ba mươi
 gà vui gáy lớn vườn người lược ra.

Trang Y Hạ
 Xuân Tâm, cuối đông 1982

*Trần Khánh Dư

Hoàng Hôn Ở Rẫy Sông Gia Uì

Thơ: Trang Uì Hạ

*Hoàng hôn lờn vờn lên sông
mập mờ đầu núi trắng mỏng nhô ra
ở trần trùng trọc nghê nga
chim cu tiu nghiu gặt gà rung cây*

*nước lùa tróc bụi mặt mày
trong tâm tiếc dít ruột ngày qua nhanh
ước gì sắm được cái phanh
hãm thời gian lại để dành sôi kinh*

*hụp mò chêm chép tượng hình
rộn miền xa vắng chiến chinh chưa tàn
tắc kè nổi hứng la vang
gặt mình tượng cõi thiên đàng ghé thăm*

*xa nghe nước nở giọng tầm
tang diên trơ trụi đêm nằm dạ khan
nỗi tình trầu nặng Chứa Chan*
trời thân ở rẫy mơ màng sông Uì*

lếp loang mùi củ khoai lùi
 gạo di tìm chôn đông vui lâu rồi
 lạnh chiều canh âm nước sôi
 tỏa hương râu bắp ta mời mọc ta

trăng mỏng nhu nhú bày ra
 mờ mờ tỏ tỏ quả là trêu người
 vọng âm đường có ai cười
 đợi vô vách nữa thôi lười biếng nghe

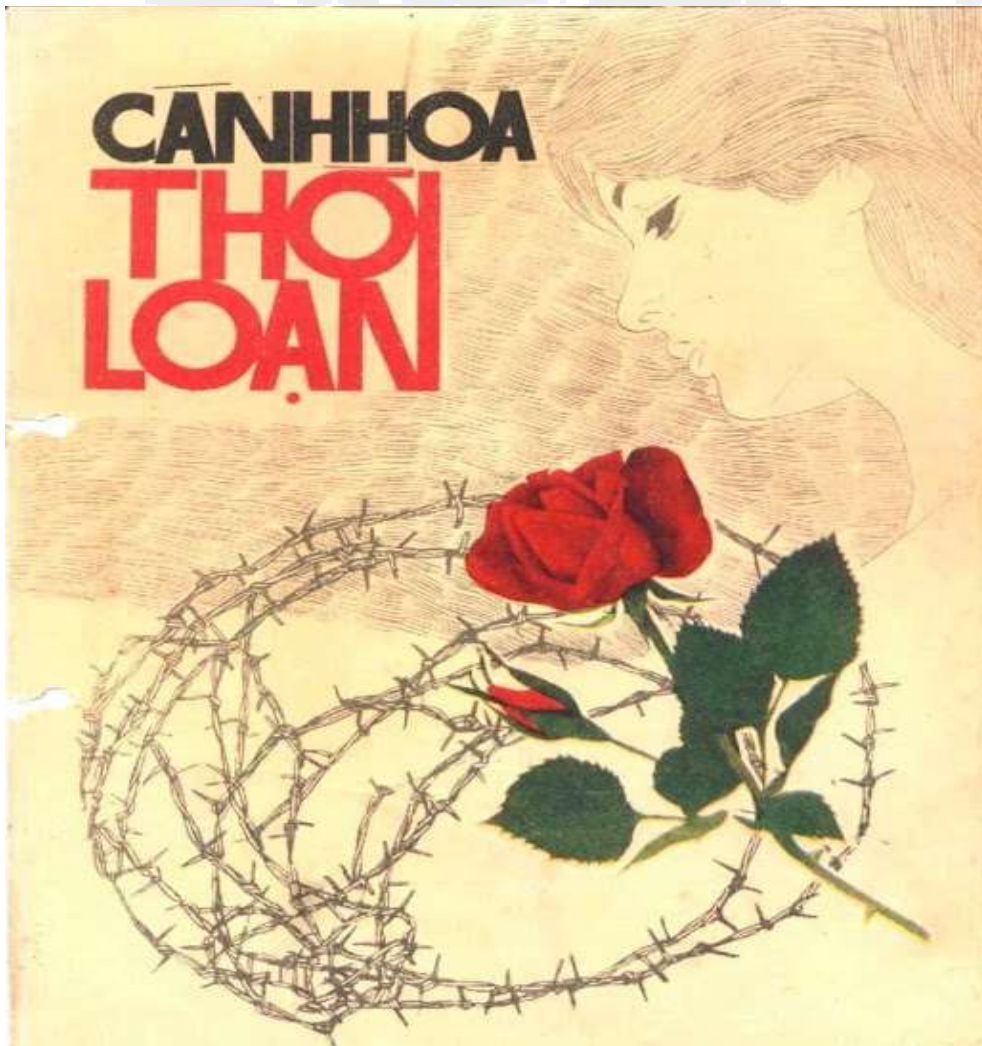
khều cây cùi khói cay xè
 rừng im im cánh nặng đè châu thân
 xe đời tung bụi hồng trần
 dập dòn vó ngựa bao lần cuốn theo

thân trong lòng nước trong veo
 sừ dòng bão tố cánh bèa ngược xuôi
 nghe cơn trùng hát bụi ngùi
 lửa từ tim cháy đầy lùi bóng đêm.

Trang Uyên Hạ
 Giáng Sinh năm 1982

*Núi Chúa Chan, Ông Dòn

Màu Hoa Cũ

Thơ: Trang Uy Dạ

*Vẫn tiết em ngồi ngóng ngóng gió
 hương xuân ngào ngạt quyện thơm vườn
 tình ngày sắp xếp thân và võ
 nhan sắc soi hoài mìn cả gương*

*dĩ vãng miệt mài một đực trính
 lòng đau vẫn phạn nắng phai trời
 mơ ước được nghe câu nói nịnh
 của người thuở trước ở xa xôi*

*vãng cảnh chiều già thân thể nhược
 xiêm y ực rỡ đứng tân ngân
 gót ngọc hoài nghi chậm chậm bước
 vãn kỳ khắp khiêng dạo quen sân*

vãn báo hoàng hôn choàng mái tóc
rành rang em đọc mấy nguồn tin
chiến địa vang rền em đã khóc
mây mưa gió hú kéo kìn kìn

không lẽ người đi người đi suốt
vãn duyên phù phận nhánh hoa tàn
thân mỏng hai tay xoa nhứt buột
cho màu hoa cũ bớt miên man

tùy bút hồi hồi em vẫn viết
đờn rung nhịp phách vọng vô tâm
vãn hà vất bóng làm hiền triết
hối hận gì đâu phút lỡ lầm

phương cũ khô hoa sương thấm nhụy
nhớ người vãn cảnh* dạo quanh lòng
chắc hẳn đêm nay hiền Lãm Thúy
chạnh màu hoa cũ với đèn chong.

Trang Uy Dạ

07/03/2021

Chú thích:

-* Vãn nguyên là chữ Hán (vãn viết có bộ thổ)
là cảnh về già.

Vãn (vãn viết có bộ nhật là cảnh buổi chiều tà).

Xuân Vệ Đường

Thơ: Trang Y Hạ

“Ngày xuân con én đưa thoi” (Kiều)

*Đáng xuân ngưng nguyễn còn chi
còn chạng ghé vẹo ngôi li quán tre
chu môi thổi bụi vĩa hè
làn rung rung cả mái che lá dĩa*

*lò dò kiếm mộng ban trưa
giọt sương méo mó, giọt mưa hết tròn
đêm hoàng hôn dậu dàu non
rừng gắt gòong lá mồi mồn ngồn ngang*

*mắt thiu thiu ngủ mễnh mang
vọng âm thủ thi dã tràng chỉ ra
thời xuân ngưng nguyễn miệt xa
mỏng manh mảnh áo phôi pha lẽ nào*

xe qua thôn ruột cồn cào
 ruộng bia lơ lảo gà xao xác gà
 Chung Kỳ - người trốn đầu ta
 Bá Nha cúi mặt tì bà vỡ rơi

từ tâm vọng tiếng gọi mời
 lý thời gian cạn tả trời mây mùa
 xích xiềng đeo đẳng lua khua
 lũy thành lẫm liệt hơn thua quả là

lần lần đếm bước hôn ba
 không qua thời vận sơn hà ngả nghiêng
 lối lẫm lẫm nguyệt tường duyên
 vệ đường thưa thớt lạc miền tịnh không

lầu lên dòng đánh gió đông
 rui bày én mở cho mông một phơi
 quán thiên tịnh khẩu nhớ đời
 tỉnh tiền đứng dậy nín hơi thờ dài.

Trang Uy Hạ
 Khai bút - Xuân 2021

Con Chim Bò Câu

Thơ: Trang Y Hạ

*Ngón bàn tay hứng lấy giọt mù sương
xoa xoa ngực cho dịu cơn nóng dỗi
em nhúc nhích - hỏi làm sao chịu nổi
trái tim anh nào có phải sắt dẫu*

*anh dựa lưng vọng gác đã bao lâu
nghĩ về em - muối thương tình chưa cần
con luôn ngủ sợ anh phiền không dám vờn mí mắt
mây cúi đầu né tránh các vì sao*

*nghe lòng núi thờ dài lá lao xao
bầy thú hoang mệt dừ đang say ngủ
con tắc kè vô duyên - lộng kêu vang rừng rú
hoa kềm gai trườn mắt ngó dăm dăm*

*mỗi tối ngồi lên cửa sổ dõi xa xăm
bầu trời ngắm vệt hỏa châu le lói
thư cho anh - lúc nào em cũng hỏi
chim bò câu biết có nhớ lều tranh*

*em vẫn ngồi trang điểm chờ đợi anh
hay đi ngủ với bao điều mơ ước
đêm chào sáng - thôi, anh còn phải bước
chân gập ghềnh qua mây núi mây sông.*

Trang Y Hạ -24/08/2020

Thơ Trang Y Hạ - CON CHIM BÒ CÂU - Ngọc Sang diễn ngâm

<https://www.youtube.com/watch?v=mxDIA-uW9ho>

Trăng Xưa & Trăng Nay

Trang Uyên

*Đêm thanh gội ánh trăng vàng
lúa xanh nằm ngủ mơ màng gội theo
vui trăng sóng giỡn hò reo
hến đà quên sáng sương đeo lạnh giầm*

*gió đông phui sạch hơi âm
chuông hồi ừng chín lối làm can qua
con trâu lắng tiếng tù và
dãn chiều vô ngõ khói nhà lép bay*

*nguyệt vòng cung tháng tính ngày
tồn sinh hồng thâm trần ai lẽ trời
trăng xưa sáng giậu mông toi
đàn rưng diu bóng châu rơi một ngời*

mở lòng đối thoại một thôi
 thiên tình si uốn lăm lời dẫu
 dạo gom hết tiếng còi tàu
 cho tai nghe rõ lời nhau thì thâm

tàn trăng gót ngọc đá dâm
 theo chàng ghè núi mưa dầm nắng thiêu
 hồn đau vỡ khúc cô liêu
 hai mươi tuổi gãy ngó chiều xé thân

cờ trời tức tười xoay vần
 trùng dương nhắm mắt nguy chân sóng dồi
 thương chàng hạ nút bờ môi
 thu tròn nở bẻ cầu trôi theo cầu

trăng nay nhạt thêch đáy sâu
 phố xinh mặc áo đèn màu cảnh hoa
 mưa nguồn xóa bóng đôn xa
 rú trăng thùng thẳng kể ra lạc loài.

Trang Uyên Hạ

17/08/2020

Vẽ Lại Châu Thân

Trang Uy Dạ

*Em chừ lạc théch xuân xanh
doan thời nững niu em anh qua rồi
nôn nà da diêm dôi môi
tóc huyền phôi phôi mùi vôi nồng nàn*

*anh còn hiện diện thế gian
hay là trốn ở niết bàn ngấm trắng
đêm đen chắc nhớ cung hằng
thơm thơm bô kết trong chăn trong giường*

*mỗi ngày em mỗi soi gương
thấy anh len lén dễ thương quá hà
đôi khi cứ tưởng con ma
con ma yêu quý ghé nhà thăm nom*

*điêng anh - hôn hít dị òm
cái răng khênh mới đi làm hôm qua
tự nhiên tóc lại đen ra
đồi mồi lặn mất làn da chẳng hề*

*sắt cầm cố giữ nhiều khê
lờ đêm sóng võ lời thề chưa rơi
chiến chinh lẫn quân chõ ngòi
sơi gương chải tóc cho vơi lá vàng*

*em ngồi vẽ lại mùa sang
định tâm tô đậm thời gian có nhòa
em ngồi vẽ khúc dân ca
nghe con sáo sậu vọng xa vọng gần*

*em ngồi vẽ lại châu thân
anh ôm, anh siết vài lần thừ nha
chờn vờn trở giấc Nam Kha
trong tranh em đợi nề hà chi đâu.*

Trang Uyên Dạ

16/08/2020

Lá xanh hãy xanh nhé
 Cho nàng được nghỉ ngơi
 Người ơi hãy giữ nhé
 Những rác rưởi trong người
 Trang Y Hạ

Bài Hàng Lục Bác

Trang Y Hạ

*Bài hàng lục bác thử xem
 sạch trơn chẳng chút hơi hèm hơi men
 và như vắng cả tiếng kèn *
 và như yên lặng cài then lâu rồi*

*và như bầu đã xa xôi
 và như bạn cũ thừa ngôi quán quen
 và như bỏ hết bon chen
 và như xóa sạch sang hèn trước sau*

*bài hàng lục bác trắng phau
 mò tìm cây cọ tô màu quê xa
 tô bồi để bớt phôi pha
 bên chiều nước trở đậm đà ca dao*

*gió mưa khóa lấp thông hào
và như vết rãnh cày cào rát thân
và như lậu đã bao lần
đẩy xe gom cả hồng trần khuya lơ*

*ta xin san sẻ câu thơ
lau mồ hôi nóng dẫu bờ môi run
ngày qua mưa lạnh lậu luôn
ngày mai sẽ gọi chuồn chuồn bay cao*

*nhớ chia sót gởi vì sao
lung linh bắc đẩu đêm thao thức chờ
hẹn nhau mở lịch thiên cơ
lước ra khỏi khúc trường mờ lậu ơi.*

Trang Y Dạ

* Kèn thức quân.

Chàng Bày

Trang Y Dạ

*Chàng bày lát phật mưa ngẫu
chờ người năm cũ bắt cầu qua sông
nước dâng ngập ngựa tâm lòng
cầu nguyện gầy gập còn trông mong gì*

*Sài Gòn buổi ấy ra đi
dấu chân một thuở xuân thì chưa phai
nắng vàng óng ánh hoàng mai
tiếng mưa vọng tiếng u hoài đó thôi.*

Trang Y Dạ
31/07/2020

Thời Xa Xưa Đó

Trang Uy Hạ

*Thời xưa tôi mặc ở trên
Kon Tum mưa nắng với mênh mông rừng
đạn bom bém gót chẳng ngưng
thân trai lưng lẳng ở lưng chừng đồi*

*con chim cất giọng đơn cô
sớm mai sương nặng lòng tôi với chiều
tay vui cò súng đêm hiu
hòa châu pha bóng trắng liều lĩnh soi*

*quê mờ điệu sáo ngân hoài
nhớ theo lá rụng lạc loài về xuôi
chiến trường ai khóc chia phôi
hòa bình ai lại nhớ người hôm qua*

*thời xưa ngan ngát mùi hoa
thoảng từ hậu cội - tay ngà, tay tiên
chữ reo xóa sạch ưu phiền
ngỡ như Từ Thức lạc miền thiên thai*

thời xưa trơ trọi bờ vai
 chẳng ai thêm mượn - miệt mài núi xa
 Radio vọng câu ca
 thương anh tiên tuyến - em là hậu phương

chiến tranh mình bầy nhiều nhưng
 Kon Tum lửa khói phố phường vắng hoa
 từ ngày (ấy) * học Văn Khoa.
 giầy saut, áo trận dành xa mái trường

rút rè giấu kín niềm thương
 đâm ra trĩu nãi nẻo đường tình duyên
 di hành khắp chốn khắp miền
 Dak Bla còn giữ bình yên trong hồn.

Trang Uy Dạ

Viết cho thằng bạn Trần Công Cảnh.
 Bị mình tan xác - năm 1969!
 *Cô bạn sinh viên

Đi Vào Cõi Mù Sương

*Ta vờn trên áng mây trôi
xếp mùa hạ cũ xuống đồi hươ không
phượng khô ú cát rêu hồng
nhâm nhi ký ức giữa không gian chiều*

*ve sầu trút dạ nâng niu
lật trang lưu bút gọi nhiều vấn vương
gót hài áo trắng có thương
đoàn người vào chốn sa trường thuở xưa*

*Cao Nguyên dội nắng tắm mưa
Ba-lô nặng trĩu lạnh lìa tê vai
chiến trường nóng bỏng chưa phai
hậu phương riêng một bóng ai thì thầm*

*tường người lính chôn xa xăm
trời khuya dõ tiếng hò cầm lên song
từ tâm rằng có cầu mong
thanh bình mơ ước trong lòng bấy nay*

*nào người nghiêng một chén say
hồi thêm tuổi nặng tiếc thay một đời
hình như chiến sự xa vời
hình như còn đọng một trời tang thương*

*ta đi vào cõi mù sương
dấu chân binh lửa còn vương - lẽ nào
đạn reo nắng cháy Hạ-Lào
Mùa-Hè-Đỏ-Lửa - chiến hào lãng quên!*

*Trang Ý Hạ
26/06/2020*

*Quán Cà Phê Lộ Thiên**

Trang U Hạ

Bước tới Powell trời vừa nóng
tiếng trống, tiếng đàn dội vô tai
mấy cô gái mỹ - khoe áo mỏng
mấy chàng trai tây - miệng nhai nhai*

*order một tách cà phê nhỏ
nắng rọi qua ly màu đen sì
một lão da đen ngồi ngó ngó
một lão da vàng đang nhâm nhi*

*dạo quanh một vòng mắt đảo đảo
ghé trông còn đây ngồi xuống đi
nhân ra đồng hương cùng lưu lạc
ở xứ người ta, gọi: Huế Kỳ*

*ngày xưa chắc anh có vô lính?
nhập ngũ mấy năm - dễ gì không
bỏ súng, đại nghe lời chú-phình
đầy ải rừng sâu mấy năm ròng*

*tôi cũng hằng say mang áo trận
mười năm: lao-động-chăng-vinh-quang
âm thầm mờ tịt nghiền chữ nhẵn
Cờ Hải chia vui phận quy hàng*

*tiếng súng ngưng rồi sao vẫn nổ?
trên báo, trên đài... mê mẩn nghe
nào: "ngụy quân, quyền gây đau khổ,
bơ thừa, sữa cặn - lữ ba que*

phản động, du càng, bám dít mỹ
nail tọc, lưu vong, lợn chó vàng...”
hòa bình, thông nhứt - rãng rứa hi?
nửa thế kỷ rồi súng còn vang...!

Ấu Cơ mẹ hồi - mẹ sanh lộn
một học trăm trứng là quái thai
năm mươi đĩa con lên rừng trốn
năm mươi đĩa con mò ngọc trai

giành đất, đánh u đầu sứt trán
Sơn Tinh, Thủy Tinh chẳng nhường ai
lũ cuốn ruộng xanh đeo nắng hạn
hôn nghìn năm ôm cuộc với cày

lỡ đại “du-càng” qua Mỹ Dé
quê nhà, tinh táo chớ du theo
trót mần “phản quốc” quên cội rễ
trót mần “bán nước” chịu đói nghèo

gom tùm đô-la chuyền cô quốc
cho lòng với bốt nãi nhớ thương
bên nớ màn đêm, bên ni thức
văng vẳng giọng em thuở chiến trường

lão bạn mới quen ngồi ngó bóng
của mình đổ xuống lá phong rơi
jacket khoát thân chừ đã mỏng
da mặt, da tay điểm đồi mồi

tiếng trống, tiếng dờn vang trống trận
hừng lên gõ nhịp lão bạn ca
Quê-Hương-Ngạo-Nghẽ, sao lận đận
đứng dậy chia tay, biết rằng già!

Trang Uy Dạ
San Francisco - 2010

*Metro Powell (Cầu Điện ngầm)
*Metro Powell, có một quán Cà Phê lộ thiên.

Ngồi Bên Bên Thời Gian

Trang U Hạ

*Chờ bão rớt nắng vui mừng trở lại
còn anh thì ẩn hiện cuối chân mây
em lay hoay thiếu đủ đất ruộng này
mỗi ngày mát và mỗi ngày lạ lẫm*

*em tưởng em phi tần trong cung cấm
chìm vàng oanh vui hôn hờ trong lòng
trời trong em thuở ấy rộng mênh mông
chờ vẫn vậy mà trông ra chật hẹp*

*có lẽ nào suốt đời làm cá chép
sông ồm dòng gác mơ ước vĩ môn
lặng lẽ trôi cạn đáy rạn cả hồn
con lìm lịp quên giọng reo nước lớn*

*lên thời gian lòng em chao gợn gợn
vành trăng non thuở e ấp chân mây
mầm nẩy nở bờ xuân rậm lướm say
anh lướm chừa vờn lưng lay áo trắng*

cùng đồng-lào trở mắt nhìn cam lạng
gió vãn gió xua rất lỏng vô chươn
anh đừng buồn - thân, đao-gỗ-khổ-thường
thời thế đẩy cuộc thế thời ra thế

ngày áo-xít-sinh-huy - rặng vô kẻ
đào-dát-dỏ-di, nào có ích chi
lãnh khổ sự ất sẽ có hồi quy
đau lòng sủng lại thêm đau lòng gỗ

đồng ngập mặn nứt da quy lỗ chỗ
hồn cá tôm vớt vường nổi bi ai
hàng dĩa nước cúi đầu nhìn nắng mai
trâu khát nước ngó cả bờ khô héo

quê gấm vóc đầy ruột rà trăm nẻo
nơi chôn nhau nhòe nhoẹt chỗ hẹn xưa
em còn ngồi đưa tay ngoắt cơn mưa
mưa lo giỡn cùng trời chưa chịu rớt

anh có hay anh linh không hơi hột
vận tang thương nước sẽ đổi xanh màu
em xuyên suốt một vùng vũng vàng thau
chính đàn * mở đón xuân khai mônng một.

Trang Uy Dạ

- 2019 -

*Ngày mônng một.

Hoa Mộc Miên

Trang U Hạ

*Không hẹn mùa hoa gạo
mộc miên nhuộm đỏ trời
một mình em đi dạo
quanh sân vườn nắng phơi*

*chân đơn bước dò dẫm
đâu là như ngày xưa
lần ngón tay tính nhẩm
hoa em hết màu mưa*

*anh nâng niu hoa gạo
đặt tên là mộc miên
lòng anh thật thơm thảo
đề tặng cho em liền*

*anh nói - mộc miên ngủ
em thức có vì sao
lừa đạn bom gầm rú
xót dạ tâm còn cào*

em dìu hoa chạy giặc
chân vững vút hình anh
hai tay em giữ chặt
sợ mộc miên gãy cành

phương trời anh có biết
em quanh quẩn tháng ba
mộc miên em tha thiết
mắt hoa giờ hơi nhòa

hoa gạo vờn bóng nắng
thăm nhắc thưở đôi mươi
lên tai nghe văng vẳng
vuốt tóc em anh cười

anh còn trên trần chớ
hay trốn dưới cõi âm
ở đâu anh cũng nợ
tờ duyên hiệp sắt cầm

hoa gạo mùa thức đợi
cánh cũ dấu phôi pha
anh mịt mù dìu vợi
mộc miên em nhớ mà.

Trang Uy Dạ

Sai Gòn 1985

Những ngày đập xích lô

*Hoa Gạo cũng là hoa Mộc Miên

Tâm Gởi

Trang Y Hạ

Thời gian cũ

*bạn xin kết bạn với tôi
nhiều năm qua, bạn chỉ không nối kết...!
mãi im lìm, quả có buồn bao la!*

*răng chẳng nói, một vài câu nghe cho đã
hai cái lỗ tai vốn đặc đặc của tôi
bốn mươi lăm năm qua, nghĩ cũng xót xa rồi
vẫn với thơ, chẳng mần nên tích sự*

*thiên hạ kháo... chuyện chi
thằng tôi cũng, ừ... ừ...!
ngồi một mình, soạn mấy khúc: buồn, vui!
lỡ tay, “xóa”... tên của bạn*

*tuổi đời nịnh nọt theo năm tháng
như là: bấn tin - thử bạn còn sống hay đã (tiêu tưng)
được thời “cờ rô nà”, chẳng rõ kết hung
lại nhận tin, bạn trách móc:
- “Mắc mới chi lại xóa tên...?”.*

*lòng mừng rộn...!
bạn vẫn còn sống khỏe trong cõi mộng mênh
kết nối lại... bốn mươi lăm năm - buồn hi?
ở bên nó, có dừ “cô-vi” du hí...?
ở bên ni, tôi trốn riết ở trong nhà*

*gặp mùa cúm Hán ... - có mừng ra
rảnh, ghé thăm nhau, dù không mong đợi
lâu rồi, ôm tấm thân tâm gởi
treo trên cây lịch sử biết bao lâu.*

Trang Y Hạ

April, 2020

Em Còn Gom Củi Tháng Tư

Trang U Dạ

*Bốn lăm năm em gom củi tháng tư
sôi sùng sục lộn nhào không chịu chín
em mở nắp sừng sờ quên đậy kín
nên mỗi năm lại tốn nước chêm đầy*

*em nhìn em qua mây đổi màu mây
mắt sâu hoắm đọng bao mùa dĩ vãng
con sâu đo đo một đời chưa chán
em và anh bỏ lơ lưng nửa chùng*

*chiều luyến tiếc hờn nậm khênh dưới chuen
bật đèn lên rọi bóng mình lạ hoặc
cuối tháng tư chưa mưa đã thấm đất
người về rừng cây lá ngẩn ngơ ra*

người về đồng ruộng vô bài tha ma
 ruộng hoang bỏ lâu ngày không thêm cỏ
 nền nhà cũ quanh năm vui cùng cả
 đũa nước reo hơn hờ đón người về

không duyên nợ lẽ nào kết phu thê
 con đẻ gáy, biết: đồng-sản-di-mộng
 em bỏ của lấy người qua biển rộng
 mạng rơi theo lớp sóng vỗ mạn thuyền

anh lên rừng “lao-dộng” để thành tiên
 cõi thiên-đường quanh năm nghe bụng réo
 tình ruột thịt xé-phay ra trăm nẻo
 khói nhang bay đặc-sệt cả quê hương

em còn ngồi đếm đếm giọt mù sương
 khe khe gọi lá vàng nằm im ngủ
 ôm ảnh anh nhẹ phôi màng bụi phủ
 bờ môi em còn in dấu xuân xanh

đêm thao thức nghe tiếng gà lanh chanh
 rú ngày lên và rú em cùng sống
 em gom củi thánng tư chất thành đồng
 lửa tang thương sưởi ấm cả hai ta.

Trang Uyên Hạ

05/04/2020

Trầm Tích

*Em ngồi thò thè cùng sông
hồn anh dưới đáy mênh mông mây ngàn
mặt soi vớt mộng điêu tàn
tay vương trầm tích ngập tràn tháng tư*

*hồn em niệm ý chân như
tay khô sờ nắn hình lư mờ màng
gió dừ uyển sóng lâm giang
khói tro nắn ná địa dằng nhớ anh.*

Trang Uyên Dạ

**Chúng con lính trận nằm chung
Trong lòng đất mẹ lạnh lùng mẹ ơi**
Trang Y Hạ

Quăng Súng Xuống Trở Thành Người Có Tội...!

Ngôi mộ tập thể ở phía sau bức tường rào khu Nghĩa Trang quân đội Việt Nam Cộng Hòa Biên Hòa. Có khoảng hơn 400 người lính Việt Nam Cộng Hòa chết trận, được chuyển về Nghĩa Trang Quân Đội, trong những ngày cuối tháng 4.1975 nhưng chưa kịp an táng. Khi CS vào. (vì để lâu nên bốc mùi) Người dân xúm lại cho tất cả xuống hố..!.

Hiện nay ngôi mộ tập thể lính Việt Nam Cộng Hòa, nằm trong khuôn viên tường Cao Dẳng Công Nghệ Đồng An. Trường đã cho lập lại khu mộ, dựng nhà bia tưởng niệm.

*Chúng con lính trận nằm chung
Trong lòng đất mẹ lạnh lùng mẹ ơi
Bao chiều nắng nhạt chân trời
Vẫn nghe văng vẳng từng lời mẹ ru!*

Trang Y Hạ

(Tiếp Trang Trên)

Lời Gió Mưa

Trang Uy Hạ

Chính thể miền Nam (VNCH) đã mất (nghĩa là đã chết); đã chết bốn mươi sáu năm rồi. Người lính hay người dân sống trong chính thể miền Nam cũng đã chết. Số người còn sống, không bao nhiêu. Trong số người còn sống, (sống như chết) đó cũng chia năm xẻ bảy - người thì vẫn còn ở trong nước, người thì chết trong tù “cải tạo”, người thì vượt biên (chết, sống) ra khắp nơi trên thế giới, làm công dân nơi các quốc gia khác, để rồi lần lượt bỏ thân nơi xứ lạ. Bao nhiêu năm qua, họ và con cháu của họ vẫn mang chung họ “Ngụy”. Bên trong cái họ ngụy đó chứa đựng mọi tội lỗi, như: “Giết đồng bào miền Nam, Phô biến văn hóa đòi truy, Bán nước cho đế quốc Mỹ xâm lược...”!

Dành rằng bên thất bại “thua cuộc” là phải chấp nhận trả một cái giá đau thương cho sự thất bại... Bên “thắng cuộc” có toàn quyền “hành hạ bên thua cuộc”, đồng thời viết sử tung hô chiến thắng...! Tuy nhiên, phía thất bại “thua cuộc” qua một thời gian quá lâu dài, đã chẳng còn lại gì - có còn chăng - chỉ còn một nắm xương tàn... Vậy thì tại sao bên “thắng cuộc” vẫn còn nơm nớp lo sợ cái xác “bên thua cuộc” đã vùi sâu dưới lòng đất từ rất lâu? Tại sao “bên thắng cuộc” không để cho họ chết một cách êm ả, thanh thản và không một ai đoái hoài như cái chết của “Liên Xô, Đông Âu”. Mỗi năm cứ tới ngày 30.4. - xác VNCH lại “hồ hởi – phấn khởi” sống dậy, chứng kiến cảnh vui mừng ngày “chiến thắng thần thánh” của bên thắng cuộc. Người dân, nhất là các thế hệ sinh sau, muốn tìm hiểu, lưu giữ hình ảnh, cờ vàng, tài liệu của VNCH, và về lịch sử cuộc chiến tranh, thì cảm đoán. Hằng ngày nghe, đọc báo đài của nhà nước, lúc nào cũng kêu gọi “Đòa Giải, Đòa Hợp” xóa bỏ hận thù... Thủ tướng Võ Văn Kiệt, đã từng nói “Giải phóng miền Nam có triệu người vui và cũng có triệu người buồn”. Vậy là sự “giải phóng” chỉ được (phân nửa).

***

Xin trích vài đoạn đối thoại trong bài báo của Tác giả: Bùi Thu. (Nguồn BBC Tiếng Việt. Ngày đăng 28.4.2021).

“Nhạc sĩ Tuấn Khanh trong cuộc trao đổi ngày 28.4 với BBC News Tiếng Việt: “Những biểu trưng về một thời

đại, của một cộng đồng, một đất nước, một thế hệ luôn có sức sống vượt thời gian. Càng bị chà đạp, những người giữ gìn nó càng bảo vệ mãnh liệt hơn."

Quán cà phê (Mỹ Ngụy). Đầu tháng 4, Quán Army's Coffee and Tea - khai trương trên đường Võ Thị Sáu, thành phố Biên Hòa. Quán có quy mô khá lớn, nhưng điều gây chú ý ở nơi đây không phải là không gian rộng rãi hay thức uống đặc sắc. Đúng như tên gọi (Army trong tiếng Anh nghĩa là quân đội), quán được bài trí đậm chất quân sự. Ở bên ngoài, người ta thấy nhiều bao cát có in chữ "Army" được chồng lên nhau. Nhiều vật dụng thời chiến, hàng thật hoặc giả, được trang trí khắp nơi: chiếc kệ mô phỏng thùng đạn, hình ảnh xe tăng và cả tiêu cảnh có xe bọc thép cùng binh lính như đang sắp sửa bước vào cuộc chiến. Nhân viên của quán phục trang theo phong cách nhà lính.

"Lực lượng kiểm tra đã yêu cầu nhân viên phục vụ không được mang đồng phục của lính ngụy và đình chỉ hoạt động kinh doanh của quán cho đến khi thay đổi lại hoàn toàn phong cách trang trí"

Một nhà báo là Thư ký tòa soạn kỳ cựu ở TP HCM, chia sẻ với BBC News Tiếng Việt rằng: "Tòa soạn của ông từng bị Bộ Thông tin và Truyền thông khiển trách, do để lọt hình ảnh cờ vàng. Đó chỉ là một tấm ảnh bà con Việt kiều ở Mỹ,"

Nhạc sĩ Tuấn Khanh nói với BBC, rằng: Lá cờ vàng ba sọc đỏ là biểu tượng rõ ràng của một giai đoạn, nó hàm chứa ước mơ, chính nghĩa trong đó, nên nó có sức sống.

Nhà văn Khải Đơn chia sẻ:

"Có hai cách nhìn nhận về hình ảnh của VNCD phổ biến trong đối thoại thường ngày ở Việt Nam: Đó là một thời từng tốt đẹp, lãng mạn, văn minh, sạch sẽ, hoặc đó là một thời đại phản bội, xấu xa, ti tiện cần loại bỏ".

"Càng nỗ lực duy trì câu chuyện một chiều, nhà cầm quyền càng tạo ra sự tò mò và nhu cầu đào sâu vào thái cực cực đoan ngược lại của câu chuyện. Đây là tâm lý phổ biến ở các quốc gia độc tài kiểm soát thông tin và văn hóa, nơi người dân chỉ được phép biết một số thứ trong sự kiểm duyệt chặt chẽ. Sự giằng co này tạo ra ảo giác rằng hình ảnh VNCD (đáng sợ), đây vào là đẹp quán, kiểm duyệt bài, ngưng xuất bản sách, ngưng trình diễn." Hết trích.

Bức tường “Bá Linh” sụp đổ, nước Đức thống nhất không tốn một giọt máu. Người Đông Đức vẫn được lãnh lương hưu; vẫn được hưởng quyền lợi công dân như người Tây Đức... Không một ai bị đi “tù cải tạo” hay đi “kinh Tế Mới”. Không một ai đi vượt biên tìm tự do. Không một ai bị đánh tư sản hay dồn vào “Tập đoàn sản xuất”. Để rồi bây giờ - Nước Đức giàu mạnh với một nền kinh tế đứng hàng thứ tư thế giới, trên cả Tiểu bang California (Hoa Kỳ) một bậc.

Ngày 30.4 (sau 46 năm) vẫn cuộn cuộn chảy trong dòng sông Bến Hải bấy lâu nay. Và, tiếp tục chảy trong lòng các thế hệ sinh sau... Dù cuộc chiến đã ngưng, súng đạn cũng đã rì sét, chứng tích nơi chiến trường miền Nam, nắng mưa cũng đã xóa sạch dấu vết đạn bom... Nhưng, “Bia Căm Thù Mỹ Ngụy” vẫn còn. “Bảo tàng tội ác Mỹ Ngụy” vẫn còn; còn ở trong sách giáo khoa... Hồn ma Đồi đang kêu khóc oán than mất tổ quốc, mất quê hương, sống lưu vong trên mảnh đất tổ tiên mấy trăm năm qua. Ngày 30.4 liền đất mà không thể liền vết thương. Và rồi, mỗi năm (tới hẹn) lại sống dậy như lời nguyền độc ác của mụ phù thủy.

Trang Uy Dạ

Trò Chuyện Với Thằng Bạn

Trang Uy Hạ

*Lòng lo nghĩ thương cho thằng bạn "câm"!
lỗi của ai lỗi của thời của thế
hoàng thành xưa đứng hiên ngang ngạo nghễ
nằm vắt chân chữ ngũ ngấm cơ trời*

***

*thằng hấn nói lung tung lại dâm hơi
kể chuyện cũ chưa xong lời chuyện mới
cùng một thuở "bó tay" * lòng vời vợi
nói cho khàe hàm trơ buổi xế tà*

*cùng một lứa bên nhau thuở can qua
chừ "chó bỏ giò cua" dành ráng chịu
phường kiêu ngạo lên cơn - dành ôm chiêu
chiêu-oán chi ước hiểm họa cực thân*

*mạng tàn tâm chưa phé lét đi màn
nuôi dĩ vãng nở thơm thân cách-trí
tai nghe quen rúi nùi lời hoa mỹ
gạo thờ than ít hạt dưới đáy nồi*

thằng hấn trút nỗi lòng hết một thôi
 phôn rung rung hơi thở ra hồng hộc
 nuốt nước xuống nơi cổ chững khô khốc
 khuất chân mây ngân ngân vọng quê hương

ngồi từng giờ giờ lịch sử từng chương
 chẳng chương nào có mây tao trong đó
 đêm khuya lơ chờ trăng lên đòi giờ
 lịch sử tình còn sót lại mấy trang

đếch có buồn cái ngày phải tan hàng
 quăng quom xuống để trở thành người lớn
 còng lưng hò cho trẻ con đùa giỡn
 mây hơn tao mây còn sống quê nhà

phôn hết điện - nằm xuống ngủ đi nha
 có thao thức nốc vài ly rượu đế
 có mộng đẹp lần sau gọi nhớ kẻ
 tao đi cày lá phong rừng sau lưng.

Trang Y Dạ

- 2010 -

Nói Với Chàng Vắng Mặt

Trang Uy Hạ

*Tao nghe nói - mày vẫn còn mần thơ
còn viết văn cho qua ngày đoạn tháng
nghĩ cũng buồn - thân tỵ nạn
chồng tuổi người, lúc nhớ lúc quên*

*lão Chu Văn Vương
từ bảy năm Dữu Lý, kể ra cũng còn hên
để lại câu "Nhất nhật tại tù thiên thu tại ngoại"!
là vua - dù ở tù - lão vẫn sống rất thoải
còn chúng ta, thì - không "mái" chút nào*

*tao sinh ra thiếu tháng *
đành ở lại quê nhà, cũng chẳng sao
bởi quanh tao còn lắm thằng chống nạng
nào phải chỉ - một mình tao - trong vòm trời hữu hạn
còn có các... "ông to, mặt bự" quanh đây
và những thằng - buồn gió, lán mây...*

*rất dzui - ngày đêm nghe
giàn đồng ca éch nhái lùa vầy
dao liên khúc lương biền hay không chịu nổi
hết ngày dài, lầy qua đêm tối
hai lỗ tai chừ điếc đặc mây ơi*

bác chỉ viết rằng:
 bên Nam Hàn, đất nước của họ giàu có lắm rồi...
 nghe vậy, tao mừng quýnh...!
 xúi thằng con qua bên bên làm thuê, làm mướn
 làm mướn cho mở nhà giàu - quả là sung sướng
 gặp may, nó lấy vợ bên xứ tư bản - đôi đời
 tao còn - nửa đời tay cũng không thể ngồi
 tẹp vé số dính thân mỗi ngày xuôi ngược
 chiến trường cũ:
 Xuân Lộc, Long Khánh - rừng cao su xanh mướt
 từng trái qua - chín hạn, mười mưa
 với tao
 ao trời, nước vũng
 mưu sống cực chửa
 phà hơi thuốc nhớ một thời đạn rỏ
 quá giang xe
 tặc chi, tới - Dầu Giây, lươn di khắp nẻo
 Bảo Vinh - Bàu Cối - Suối Nho
 Cà Bang - Ông Qué - Bảo Hòa - Bảo Định
 Tân Phong Long Giao - Bình Lộc - La Ngà...
 dòm lên Núi Thị nòng pháo dăm sương sa
 hướng quân thù nhà khói
 điệu bolero, ru đôi chân càng thêm mạnh giỏi
 lay lục bá tánh, mua vé số trang trải nợ đời
 giữ mạng sống để cùng trời
 làm nhân chứng
 mỗi buổi sáng - phía chân mây - ừng ừng...
 là tao biết, thằng mây đã ngủ mê
 trong mơ, có nhớ nổi đường về
 thăm chiến địa và một thời khôn khó
 tao quanh quẩn, trong vùng trời lửa đỏ
 quá khứ là quá khứ - đẹp không thể nào quên
 kẻ "chiến thắng" sợ, không dám nhắc tên
 nhưng họ thích theo con đường quá khứ
 của những thằng cầm súng lỗ sa cơ. *

Trang Y Hạ

- 2006 -

* Từ "cải tạo" chưa được 3 năm.

* Tư hữu & Tư bản.

Thị Trấn Xuân Lộc

Chiều tướng Lê Minh Đảo

*Thân di hồn vẫn còn đây
 Địa danh Xuân Lộc tháng ngày dãi theo
 Sông La Ngà nước trong veo
 Chứa Chan rữ bóng qua Dèo - Bông Con.***

Trang Y Dạ

*- Dèo Mẹ Bông Con (An Lộc, Xuân Lộc)
 - Núi Chứa Chan*

*Xin đừng gọi tôi là anh hùng. Những chiến hữu
 của tôi hy sinh tại Xuân Lộc và những chiến
 trường khác mới là những anh hùng!*

Áo Vá

Áo "tù xanh" rách nát ngày năm trước
 chừ vẫn còn lạnh lặn lặn trong tâm
 trần ai một miệt mài chân dẫm bước
 bấc dẫu rơi lạnh ướt dẫm chỗ nằm

đêm rừng nhúc nghe cơn trùng mưa võ
 ngày tê thân nắng quái lặn sương mờ
 thương mỗ dàu dàu dàu câu kinh khỏ
 gác tay đêm trợn trạo mây vằn thơ

có tiếc chi một quãng thời tuổi trẻ
 mộng Nam Kha thoáng chốc đã giật mình
 tháp chuông cao rậm rì bày chim sẻ
 một hiên ngang rúc rìa dáng trúc xinh

mắt trắng bệt đôi chân trời biên địa
 màu mây mưa mồi mắt mộng mơ màng
 bày sỏi hoang tranh giành mồi chì chiết
 lòng sông luôn chảy sạch hết chứa chan

áo "tù" vá năm ba lần áo vá
 vẫn chưa lành da dẻ một đời trai
 đêm thâm lạnh kỷ ức tràn đầy dạ
 bụng trống tròn chứa trăm nỗi u hoài.

Trang Y Hạ
 K4 - 1982

Xuân Trên Đồi Cao

*Ngày đông đỏ ngọn đồi cao gió rũ
 công sự lờ lao cát ẩm nẩy mầm
 sương sót sắn tằm đất màu trù phú
 vọng gác nghe từ hồn nước vọng âm*

*rừng khắc bông - mây vẽ hoa tím tím
 nòng súng cong - cúi về cuối chân đồi
 ngong ngóng hậu - miền xuôi lên cười mồm
 sơn nữ gùi - mắt lính trẻ hai mươi*

*dạo vô làng - ươm cần - mua vài ché
 đón xuân mai hớn hở vịn chiến trường
 con ong đợi quỳ vàng hoa he hé
 đọc tình thư - nhâm đọc nhớ người thương*

*thèm con gái - cạn ngày tiên lửa thể
 suối khe reo rậm rạp rộn tằm chiều
 nhanh lên đó - đi về làng kéo trẻ
 nhập định thần thánh thiện lẫn u mê*

váy hoa ướt - ước gì bay trong nắng
 mây nồm nà soi lô-cốt từ mùi
 đồi ngừng cao - râm che vùng phẳng lặng
 thông mình nhiều lắm lúc hóa ra ngu

bây kiến đen ém quân qua dốc tới
 hắt đêm nay mưa bão tã tôi đòi
 giao thông hào mộ hoang chờ cứu rồi
 tay súng ghi chập choạng hòa châu rơi

đôi im ắng nhịp tim rung hồi hả
 pháo xuân ngời pha pháo kích dội về
 đêm yên giấc vọng tiếng rên đất đá
 quê hương ơi - thao thức lắm ngủ mê

ngày nặng bước dẫn mặt trời xuống núi
 bỏ bê người chinh chiến giữa vùng tranh
 chú dớp muỗi lang qua quên dớp muỗi
 trăng sâu đông ẩn theo khúc quân hành.

Trang Uy Dạ

*Dak B'ring, Dak Co - Khoảng 1970.
 Bàn cho lại...!*

Jiddu Krishnamurti (1895 – 1986)

Nỗi Đau Thời Gian *

*Tay gác trán hồn du miền âm cảnh
dòng thời gian mếu máo kéo nhau than:
trôi đi miết chẳng phút giây nào rảnh
trở lại thăm ký ức thuở trên ngàn*

*nhớ những lúc kéo mây về che mát
gió đi xa không kịp trở lại đời
đêm tối đậm bày người đắm lạc lối
nghĩa địa vui phảng phất chút hương vôi*

*lẽ nào nhất tang thương trong rượu nóng
dòng thời gian luôn xé tuổi hai mươi
ghè không trung vô luồng tim nghe ngóng
đất đùn lên hình tượng một ta ngời*

*không thể nhất tâm thân nơi tình ái
hai bờ xanh khe suối nhỏ mụi dầu
chưa kể lẽ bao oan tình ngang trái
dành trên mình cho: gió xát mưa ngẫu*

chẳng nỡ để gieo nặng đầu suy nghĩ
chiến tranh qua còn đó nỗi đau chung
vết thời gian cứa tan hàng thế kỷ
mặt sần chai thù hận tới lạnh lùng

dòng thời gian im lìm trôi đi mãi
bỏ nỗi đau không thể xóa trong trời
thân còn cỗi có cách chi ghi lại
quá khứ về đứng ngắm giọt mưa rơi

đưa tay gác hồn du trong quên lãng
gà lạnh chanh xao động nhịp thời gian
nắng đã lên mà tâm lòng chưa rạng
chợt tỉnh ra là hôm giữa địa đàng.

Trang Uy Dạ

*Nỗi Đau Thời Gian
Triết học của nhà triết học
Nổi danh Jiddu Krishnamurti – (1895 – 1986)
Người Ấn Độ.

By Trang Y Hạ

Nắng Đã Về Trời

Trang Y Hạ

*Hồn đâu nắng thót về trời
 bỏ trần ướp lạnh chịu đời nổi không
 trối tay kẹt giữa thu-đông
 xoay qua xoay lại đôi mộng mỗi như*

*chàng chành tôi lại lắc lư
 nói năng rặng được chỉ ừ ị thôi
 nào hang nào suối nào đời
 mưa ngùi dãi thác rác trôi nghẽn dòng*

*thức ra vẽ mặt hư không
 họa hoài chẳng dựng thành ông thành bà
 lần dò vẽ miết ra ma
 cô hồn, quý sứ hàng hà nhập vô*

hỏi rằng: nửa mảnh dư đồ
 trôi ra đâu hừ - cảnh khô mây mùa
 hồn rằng: mòn mở lua khua
 xuân đi hạ tới mê đùa giỡn chơi

quan hoài lá xót xa rơi
 trần ai phân cảnh giữa trời sá đâu
 hỏi rằng: còn có bao lâu
 năm xương rêu rã gặp nhau một lần

hồn rằng: lưu lạc tê chân
 cơn đau vàng đá có cần lấm không
 ngó ra trời đất mênh mông
 trời thân kín kẻ trong lòng kêu khan

tiếc chi nắng bỏ non ngàn
 tìm khêu được lun hỏi han bấy chầy
 tiếc gì nơi một cái thây
 hòa trong lá mục mơ ngày trở hoa.

Trang Uy Hạ

Pho Tượng - Người Lính

(Nghĩa Trang Biên Hòa)

Trang Uy Hạ

*Ai về ngang Tân Vạn
ghé Nghĩa Trang Biên Hòa
thắp nén nhang để nhớ
thời máu lửa - xót xa!*

*hơn ba mươi năm - mới về thăm
mảnh đất quê hương một thời lửa đạn
chiến trường xưa chưa nhòa theo năm tháng
nỗi đau còn cuộn cuộn chảy qua tim*

*ngày năm cũ anh ôm súng - ngồi im!
lời vì anh - linh hồn pho tượng
anh vẫn sống và nhìn ra tám hướng...
thấy chúng tôi đánh giặc ở liên cương*

chiến công nhiều nhưng cũng lắm tử thương
 về yên nghỉ nơi Nghĩa-Trang
 một thời anh canh giữ
 rồi một ngày chúng tôi bị... "bức tử"!
 anh chết thêm lần nữa - xót đau!

huynh-đệ-chi-linh có trước có sau
 mấy mươi năm tha hương
 nay lại về thăm anh một chuyến
 vùng Nghĩa Trang lạnh lùng
 không một ai thăm viếng
 tôi thương anh ngồi ù rù - buồn chưa!

trời mùa này nắng cháy
 sao lòng tôi ngập ngụa trong mưa
 đất Nghĩa Trang càng ngày càng "ôm"!
 cả lũ người rắp tâm "ăn trộm"...
 một thân anh đâu dám ra tay

đồng đội anh canh giữ
 giờ - họ ngủ mê say
 theo hồn thiêng sông núi
 họ rất hiền như dòng sông dòng suối
 trước cơn bão cơn dông

tôi ngồi nghe gió từ Biều Long
 nén nhang thơm tàn theo nắng ủa
 trời Đông Nai mây chiều giăng áo lụa
 trinh nữ buồn khép kín lại niềm đau!

hẹn một ngày - hoa lái - hoa sen
 nở tươi màu
 màu dân chủ trường tồn
 trên quê hương đất Việt
 anh sẽ ngồi chễm chệ - trên bệ đài xưa
 mở trang sử hào hùng oanh liệt

thân chúng tôi còn nơi xa biên liệt
 vẫn nhớ anh - linh hồn pho tượng
 Nghĩa Trang buồn!

Trang Y Dạ

- 2009 -

San Francisco

Người Đàn Ông Trên Phố Irving

*Mai xuống thấp làn sương ngậm lạnh gió
phố Irving, người ngược kẻ về xuôi
màu vàng da đen trắng tới lại lùi
cây trụ điện co chân đời tề mòi*

*đóm lửa già hừng thâm môi le lối
tro tung hoa lửa xỏa ngập mái trời
mắt mờ rong theo lộn khói ma trôi
cây vạn tuế rừ rừ qua thế hệ*

*nắng ửng nhấp lờ ly thiệt quá tề
hồn âm u lẩn lướt dấu chân trời
quá khứ chôn đất lạ chẳng hề với
óng ánh suốt giọt lân tinh nóng bỏng*

chòm mây vọng đếm từng mùa ngong ngóng
 nẻo quê dâu - ngọn bạch lập lui dần
 mơ Tô- Thiên phù phép Côn-Dâu-Vân
 đầu gối lỏng nhận cao từ chối giúp

người thiếu phụ áo thùng thình - lum lúp
 dẫn con trai mặc áo trận lướt qua
 ngã tư lặng thêm chút nắng nhạt nhòa
 hoa rường áo liệm hồn đau viễn xứ

phát phơ râu lạc qua miền tư lự
 lững thững đi - đi hết cuộc hành trình
 ngậm miệng kêu sao trời đất lặng thình
 mưa hòa nắng hùa sương giăng vây hãm

và, chợt nhớ câu hẹn thề hiền Lãm
 Thúy - về dâu - tìm kiếm suốt một đời
 có hẹn hò ở một chốn xa khơi?
 chiều xuống nữa - hết một ngày với phố!

Trang Uy Dạ

04/09/2019

Phố Irving, San Francisco.

Bốn Mươi Bảy Năm - Gặp Lại Bạn

Tặng chiến hữu: Nguyễn Mậu Miết

*Tao với mày sông trong thân đã chết
được gặp đây là âm nghĩa âm tình
giữ trong lòng mỗi ngày là mỗi tết
mặc cho người xeo nạy táng nhục vinh*

*hôn bảy năm hai thằng ngồi đối mặt
đoạn thời qua giày xéo nửa cuộc người
bảy chục tuổi ngấm trắng khuya vàng vạc
ngấm lửa đời hừng hực tuổi hai mươi*

*mùa chinh chiến chìm vũng lầy quên lãng
từng địa danh ném mưa nắng hao mòn
còn ai cảm cho một thời li trắng
thương thân trai đi giữ nước giữ non*

ngày bỏ xừ coi như là chấm hết
 thân bại vong không nói mạnh làm gì
 buổi quân hành nào có than mỗi một
 vẫn chung tình màu áo trận - kaki

mây ở lại âm chiến trường lạnh lẽo
 rừng quen chân bỗng lạc lối vô hồn
 thằng còn sống ngược xuôi qua trăm nẻo
 thằng bỏ thây mơ ước nắm mộ chôn

ngồi bên nhau âm một thời quá khứ
 nhân chứng này rồi cũng sẽ ra tro
 làm con ghẻ trên quê hương cô lũ
 vắng vắng nghe lời sông núi dạn dờ

quay một vòng trở lui về Trung-Dạo*
 người lính già ngồi kể chuyện Nguyễn-Phong
 xót con tốt lội qua sông lão đảo
 lại, chia tay ray ước mãi trong lòng.

Trang Uy Dạ
 Mùa đông 2018

*Theo Phật, nghĩa là: Số không

Hồn Tháng Ba

Đưa tay sờ mặt tháng ba
 vết hằn trên những hồn ma sâu dần
 hồn ma chông gậy quanh sân
 chuyển mùa thế sự mấy tầng không gian

mưa vui giọt giọt đọng tràn
 cảm ơn trời đất hỏi han bấy chầy
 kính khua nhức nôi sâu vầy
 nằm im cho mở rĩ cây ăn dần

chân mình le lói mộ phần
 bày hồn ngọc ngấn giữa trần gian đi
 còng lưng còng hết thị phi
 mong chi thiện pháp - mong chi giới trì

tháng ba xua đuổi hồn quy
 quay nhìn sử lịch còn ghi năm xương
 ăn mày thần thánh cùng đường
 bản lai diện mục còn vương kiếp trần

bàn chi hai chữ nguyệt chân
 dư đồ một mảnh bao lần hợp tan
 đi qua mấy buổi cơ hàn
 mai vàng nở rộ trên ngàn đậy thôi

tháng ba hồn có bài hồi

Trang Uyên Hạ
 04/03/2019

Đêm Năm với Tuổi Bảy Mươi

*Ta chừ ăm tuổi bảy mươi
vẫn thơ già nua khấp khiểng
có còn vài con én liệng
đụng vô cái đầu hoa tranh*

*gia tài vốn thân ty nạn
nhà thuê cù cựa bao năm
nghĩ mình giữa vùng nắng hạn
con mưa nào nhớ ghé thăm*

*đêm nằm xương kêu inh ỏi
chập chờn giấc ngủ về khuya
dĩ vãng ngọn roi đau nhức
đuôi chân khớp gỏi lặc lia*

*đêm nằm lắng nghe tiếng ngáy
của mình hay của người ta
thương con thạch sùng chếp miệng
thương con dã tràng bãi xa*

*ai bày dong thời bằng tuổi
nhân sinh tính tháng, tính ngày
vó ngựa chiến trường rong ruổi
xót cho tuổi già không may*

*vãng vãng một thời chinh chiến
vết thương còn ẩn trong tim
giao tranh vẫn đang tiếp diễn
trách ta lương súng im lìm*

*đất lạ đứng ôn kỷ niệm
tình đầu, tình cuối đã nhòa
hàng cây ven đường các có
rụng vài giọt nước cho ta.*

Trang Uyên Hạ
26/02/2019

Trả Lời Thu Cho Đệ Khiết

*Lên Dak To đệ mới gọi cho anh
âm thầm đi - trách chi “không bắt máy”
chiến địa xưa đệ nhớ về thăm lại
chiến hữu hay, không ngủ - đợi đón mừng*

*đội Charlie pháo địch vẫn chưa ngưng
âm vang dội trong lòng người viễn xứ
mảnh đạn ghim phá tung hầm công sự
hai tay xuôi theo vận nước giữa nghiêng*

*anh nghĩ rằng - lính còn đang luân phiên
đi tuần tiểu quanh tiền đồn hẻo lánh
pháo mưa giăng làm sao có thể tránh
giao thông hào ú nắm mộ hoang vu*

*thân chiến bại nuốt hận - ngắm thiên thu
trở lại rừng - đày - chết bờ chết bụi
sống sót chẳng - thân lỵ hương làm lụi
sống như không cho trọn kiếp con người*

đệ lên đời dạo gom hết tiếng cười
 của lính trận hiên ngang không sợ chết
 dò thử xem có còn bao dấu vết
 gọi niềm vui, tình - huynh đệ chi binh

ngọn đồi cao sẽ rõ ánh bình minh
 khói hoàng hôn không chờ màu tím tím
 rừng đêm xuống không chứa loài nguy hiểm
 mưa nắng vui hay đổi trắng ra đen

bà súng quom chưa chắc lính đã hèn
 cảm ơn đệ thấp dìm anh điều thuốc
 suối âm dồi - suối chinh y lem luot
 hãy cười vang cho sử lịch rung rinh

không hèn về - Charlie - vẫn giữ tình
 tình chiến hữu của một thời lính trẻ
 hãy giữ lấy chớ đừng làm sứt mẻ
 một niềm tin vững chắc ở ngày mai.

Trang Uyên Hạ - SF

17/12/2018

Gặp Lại Thăng Bùn Từ

(Viết cho thăng Hải)

*Tao gặp mây giữa San Francisco
vui như đàn chim chiều bay về tổ
trời tự dưng mưa mấy ngày ướt phố
gặp nhau đây, như gặp giữa Thiên đàng*

*tao không giàu - mây cũng chẳng cao sang
đủ trang trái - tao với mấy tâm sự
vẫn cười vang trên nõi sầu viễn xứ
ly cà phê Starbucks - nhớ quê nhà*

*quãng mẹ đời trai trong ngực với ma
dòng cuồng lưu cuốn trôi vào trầm tích
đôi tay run lặn tìm trang sử - lịch
biết đến bao giờ - đứng ở nơi đâu*

*mây với tao từng ngồi suốt đêm thâu
trơ mắt ếch để tìm ngôi sao xẹt
mảnh dư đồ tranh giành ra nát bét
hồn quê hương phiêu bạt khắp nhân gian*

*tao với mây gặp nhau còn hỏi han
còn ngất ngưỡng lên ly bia ướp lạnh
sao có thăng chưa gặp mà đã tránh
mây hỏi tao - thì tao biết hỏi ai!*

*Trang Y Hạ
San Francisco 2010*

Lá Thư Viết Trong Đêm

Thơ Trang Uy Hạ

*Tao đã mấy lần...
ngồi xem phim “Cầu Sông Kwai”!
của một thời thế giới chiến tranh.
thương cảnh “tù binh” quân Anh,
vất kiệt sức người, làm ra – cây cầu bằng gỗ.*

*sương lam chướng khí, thật là gian khổ
sông mùa khô,
lộ bãi cát trắng tung.
nặng như thiên như đốt cánh rừng,
trên từng khuôn mặt da trắng.
đêm lạnh thấu xương – thiếu chiếu, thiếu chăn...
tù binh quân Anh cúi đầu thâm lặng.
làm cây cầu cho quân đội Nhật!*

*người thiếu tá chỉ huy tù binh quân Anh,
vị sĩ quan khôn ngoan và kiên cường – thật!
giữ phong cách quân đội hoàng gia.
người đại úy coi tù người Nhật
không bằng lòng – nhịp độ làm việc
kỳ luật vị thiếu tá, không tha...!*

vị thiếu tá quân Anh ung dung, thật thà,
 đi vào “chuồng cọp”!
 tù binh quân Anh như rắn mất đầu.
 ngồi lặng lẽ giữa đêm thâu
 họ đồng lòng: lơ là công việc.
 huynh đệ chi binh – quả là thắm thiết!
 người đại úy quân Nhật – dù tàn ác, khắc khe,
 cũng còn chút lương tri và hiểu biết...
 vị thiếu tá được thả ra, tiếp tục chỉ huy công việc.
 hoàn thành cây cầu!
 mồ hôi, máu, nước mắt, thấm mãi đến nghìn sau.

những đau thương, và khổ nhục nát nhàu:
 không thể nào so với người tù “cải tạo”!
 ngày “giải phóng miền Nam” – như cơn bão.
 người Nhật, người Anh,
 dù sao – da họ – cũng khác màu.
 đói xỉ như thế, có thể gọi là: có tình, có lý...
 hai miền Nam, Bắc – đồng bào, ruột thịt.
 trả thù: “lợn đầu hàng” như người mất trí.
 thu đất, thu nhà, ép vợ, đuổi con...!
 đồn “lợn nguy bán nước” đi vào ngõ bí.
 – “lao động là vinh quang”.
 chửi bới, đánh đập, chết đói, khát khô
 đồi thấp, đồi cao, xác vùi lấp – hoang mả!
 cầu sông Kwai – cây cầu gỗ.
 dù cho gãy đổ,
 cũng là “chiến công”!
 Kwai, dòng sông
 đi vào lịch sử.
 tao chưa một lần đến đó nhìn thử.
 ngày nay là: cây cầu sắt – Địa Danh.
 từng nhốt tù binh Anh, một thời thế chiến.

tao hẹn một ngày, đến đó – thăm viếng.
 tao hẹn một ngày đẹp trời sẽ đến Thái Lan.
 trước: một chín bảy lăm – vẫn còn nghèo nàn;
 nghèo hơn miền Nam cùng thời gian đó,
 họ đã vượt qua gian khó.
 hóa rồng, hóa hổ – tiến lược...
 đất nước “anh hùng” – vì sao mãi trượt?!

mây mới thật là: có phước!
 đứng thẳng lưng – suy tư trên cầu...
 mây có nghe: núi cao tịch mịch:
 vụng đau thương chày trong hồn người lính?
 bánh sắt nghiền đường ray đoàn tàu đi qua...
 mây có nghe tiếng nấc của hồn ma
 chết oan trong cuộc chiến!
 khúc quân hành và nỗi nhớ quê liền biệt!

tao cảm ơn mây!
 đã ngồi xuống, lên vệ đường mà viết.
 viết dùm tao, mây vẫn thơ: xót người đồng cảnh.
 những người lính năm xưa – mồ hoang mà lạnh.
 những người lính bất hạnh – mãi nhớ quê nhà!

tao nhìn lại tao, lính già quả thật xót xa
 viết lá thư cho mây – từ phương trời lạ hoắc!

Trang Y Dạ

14/12/2018

Gửi thành Út, (Tây Ninh)

Ngôi Đới Chúa Sinh Ra

*C gió lạnh tụ về trên đồi đá
hai thằng ngòi - đợi Chúa sinh ra
hai năm chưa biết tin gì cả
ray ước niềm chung nôi nhớ nhà*

*khẩu phần teo tóp bụng lưng lình
thiếu mỡ, thiếu đường da xanh xao
lao động, chiều về đi không vững
cùng mẹ, mà sao chẳng đồng bào*

*cần xé dính cơm - gôm cho vệt
nửa đêm “đột kích” lên đem về
anh bạn cùng phòng đem giấu tít
chia nhau giấu nghiên chẳng khen chê*

*đêm nay Chúa giáng sinh trần thế
trẻ thơ còn bú chưa hiểu gì
chờ Chúa lớn khôn con sẽ kể
hòa bình thống nhất lại phân ly*

*quigoz, con nấu dăm hạt bắp
đợi ngôi sao lạ đến phương nào
gia đình hai năm chưa được gặp
chuông thánh vọng về lòng nao nao*

chúng con những thằng tíu xít
 đầu hàng quăng súng tụi này đây
 đầu hàng, sao bắt tui vậy hử
 đỏi rách khác chi bị lưu đày

trời khuya sương lạnh lòng quặn thắt
 áo tui đã mỏng lại rách bươn
 thánh ca theo gió ru diu dặt
 Chúa cũng sinh ra ở trên đường

chắc chắn đêm nay mẹ ngồi đọc
 cho đầy tràng hạt.. nguyện cho con
 chắc chắn đêm nay mẹ ngồi khóc
 xa cách mấy năm biết sống còn

gô bấp con chêm ba lần nước
 chia nhau mấy hạt mừng Giáng Sinh
 nếu phải là Vua, con cố bước
 Bê-Lem ở đó - Chúa một mình

thân tui, chúng con lấm tui nhục
 có khác gì xưa Chúa đóng đinh
 miền nam con sống - đang hạnh phúc
 tai ương áp xuống bất thình lình

gió lạnh tui về trên đồi đá
 hai thằng ngồi đợi Chúa sinh ra
 xa cách ruột rà, sâu bao nà
 sao khuya dẫu mặt giữa ngân hà.

Trang Uyên Dạ
 K4, Giáng Sinh 1976

Giáng Sinh Có Về

*Giáng sinh về hà - chắc không thể
trở lại bên người đi dạo chơi
ở non với khi * - chuyện là thế
ê âm châu thân chán mẹ đời*

*chinh chiến lâu ngày tôi áo trận
đôi khi dẫn Chúa dạo rừng hoang
lửa khói - Chúa buồn - chiêm lặn đặng
lắng nghe khe suối nhạc Thiên đàng*

*giật mình đôi gác mơ con nít
máng cỏ cùng ngôi giõn Chúa chơi
núi cao rừng rậm màu đen kịt
hừng giọt mưa rơi lạnh cóng người*

*poncho trùm kín tim hơi ấm
lời thánh ca buồn vọng gió mây
trời đêm lặn bước dài thăm thẳm
hiển hiện ngôi cao ở chôn này*

chim chóc trở mình rung cánh lá
giáng sinh thiệp chúc gọi về đâu
nhớ nhớ dáng người - ôi nhớ quá
có thắm cho chăng - mấy giọt sầu

nôn nao tâm thức hồi chuông đổ
tinh khiết - đêm sương đợi Chúa về
súng đạn quý kính - quên cảm dỗ
tâm lòng sạch tội giữa sơn khê

giáng sinh về hả - làm sao thể
gai kềm một thời vây xác thân
chờ Chúa - áo từ ngân ngân lệ
trần ai vương nợ biết bao lần

ăn năn cầu nguyện trong hiu quạnh
xót tuổi đời trai bỏ chiến trường
một thời giữ nước - niềm kiêu hãnh
quãng súng - đêm nghe đé gọi sương.

Trang Uy Dạ

* Ở "trại tù"! Bài thơ cũ: Đã lâu, lắm lắm...

Tiếng Con Chim Lạ

*Vùi thân trần tít đôn xa
nắng mưa chen chúc sương pha sậm người
môi khô quên liềm nụ cười
mắt khô diện núi ra lười kẻ như*

*chờ tin xa nhớ đã dừ
thương cây viết hết mực từ bao lâu
năm khi - nấn giữ đôi câu
luyện ôn chữ nghĩa vốn nhàu thời gian*

*đêm nghe cây thở cành than
rừng âm ảm vọng thú đang gọi bày
đòi cao mong ngóng ai đây
đất quê một dãy đời lây lất đời*

*tiền đôn treo đình non phơi
ngõ là Từ Thức rong chơi mộng về
cầm chân du từ sơn khê
gót mòn chinh chiến bộn bề đau thương*

*tiếng con chim lạ hoang đường
tê chân ngòi đợi tan sương đầu ngày.*

Trang Y Dạ

23/10/2018

Thơ cũ... Chiến hữu cho lại!

Thăm Lại Hoàng Hôn

*Tao về thăm lại hoàng hôn
giữa lòng non thăm bôn chồn đã lâu
dại bàng rã cánh công hầu
lơ vơ khánh tướng cúi đầu di hoang*

*áo tựa nắng quái chang chang
lửa sôi lốc khói điêu tàn dõ khuya
cây đau cành xót chia lìa
đá đau chửa khắc mộ bia âm người*

*môi xưa gom lại nụ cười
mắt xưa thâu trọn khung trời xuân xanh
ngày xưa vọng bước quân hành
đêm xưa dứt chôn kinh thành hào sâu*

*xác mây không liết hồn đau
có thiêng thăm thì một câu đi nào
mẹ mây thân thể chao dao
công thời gian nặng đi vào đi ra*

*thế nhân nhuộm sắc chiêu tà
hoa tranh phủ kín sơn hà mây ơi
tao ngồi cho nước mắt rơi
thờ dài ngựa cổ lên trời bước đi!*

Trang Y Dạ

Long Khánh – cuối năm 1984

Tặng Minh Tuấn Phạm

Nhánh Tóc Gãy

Nhánh tóc gãy ngang qua tầm lứa đàn
 lứa tư duy nung trắng phết đời trai
 gương dao rụng trời thân miền hữu hạn
 lá xuôi dòng nào ai liết cho dây

hoàng hôn nhạt phía chân trời quê cũ
 giọng em thơ còn chăm chỉ đánh vần
 a, ê, ê... ngân dài lời nhắn nhủ
 bao công lao để lại của tiền nhân

cố lay hoay giữa xé người lạ hoặc
 hơi thở ra đậm đặc vị quê nhà
 có những khi tự nhủ lòng hiu hắt
 tội con đà lỏ lén đạt phương xa

chưa hề nghĩ ngu quê người sung sướng
 hồ đầy dầu lòn mót chút tự do
 nói tiếng người ngọt ngào đâm ra ngọt
 tự hào chi sĩ khí đã cạn vò

tóc dẫu bạc tâm lòng chưa hẳn bạc
 mắt gửi qua phương cũ một màu hoa
 mộng tương lai có cần ai lan phát
 tình quê hương không muối vẫn mặn mà.

Trang Uyên Dạ

18/09/2018

San Francisco

Căn Cứ Hòa Lực 6 - DakTo, KonTum

Bại Trận

*Dại bác nằm im sâu quan ài
khói mây lớp lớp giấu bí ai
công sự đìu hiu loài cỏ dại
từng nhát dao đâm nát hình hài*

*giày mòn gót đuổi ngày chinh chiến
giọt mồ pha máu thấm đồi hoang
thân thể còn lưu dấu đạn miếng
hoa rừng biếng nở giữa diêu tàn*

*cúi đầu súng ống phai màu thép
chinh y đêm tuổi ngó dòng trôi
bại trận đau cần chi ngày phép
kinh thành ly đắng một thân ngời*

*hồ tường một thườ tung vó ngựa
rầm rập bụi mù khắp địa danh
lưu ly rượu tiễn còn chi nữa
không gian im ắng khúc quân hành*

*bại trận thân tàn đời bỏ mặc
tha phương trên mảnh đất quê hương
đêm trắng trở mình kêu rặng rặc
hồn ma lạc bước đứng cuối đường.*

Trang Ý Dạ

09/09/2018

Bầu cũng theo "di tản" tới phương trời

Trở Về Phố Núi

Ta đưa bầu - trở về nơi phố nhỏ
trời bao la chẳng thấy một vì sao
ngọn đèn khuya lại khi mờ khi tỏ
lóng giai nhân - phủ thân xác chiến hào

ngắm Dakbla nôn nao nhìn hoa bắp
màu trong xanh hòa áo lính thêm xanh
đi lên bầu ta làm thẳng ăn cắp
dối hèn trong đôi mắt bầu hiền lành

tà áo trắng gió hát qua áo trận
đâu trên vai ghi nặng mấy trăm năm
đầu óc ta bỗng dựng thành lú lẫn
mảnh trăng non - hay, vành vành trăng rằm

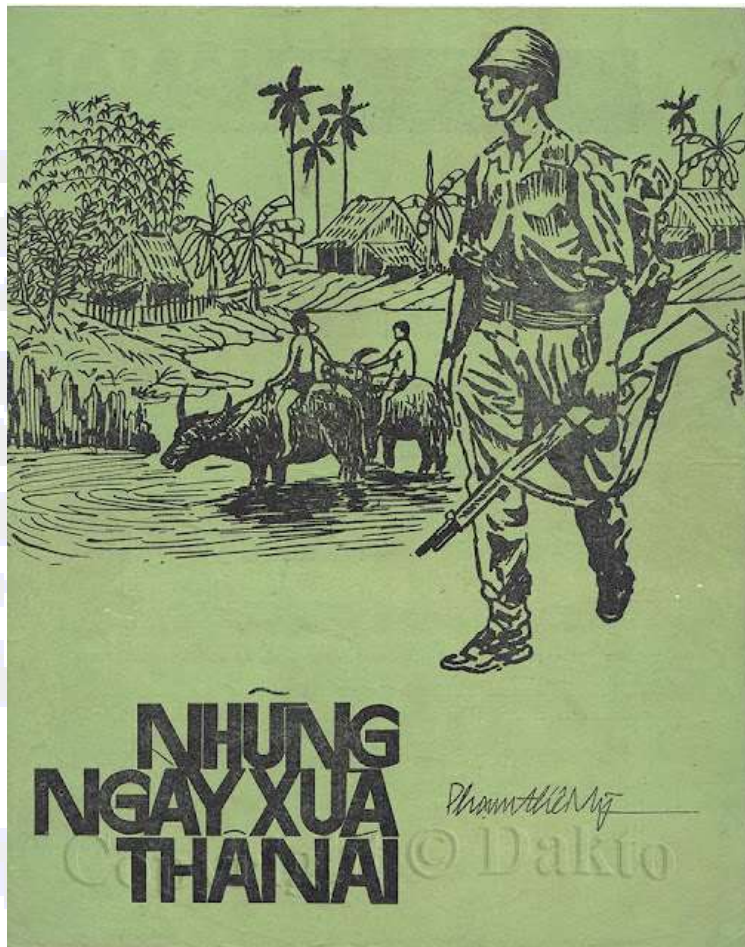
Paradise - tre không thềm đón gió
lời thì thầm lay động lá dưới chân
bầu thơ ngây giữa một vùng cây cỏ
ngập không gian tỏa sáng một thiên thân

kể từ đó ta không về phố núi
bầu cũng theo "di tản" tới phương trời
Dakbla mong - dòng ngược xuôi lắm lữ
ta cố chờ - ôm họng súng tuôn hơi.

Trang Y Dạ
KBC: 6235
24/08/2018

Nhịp Quân Hành

Thơ: Dương Quỳnh

從軍行

烽火照西京，
心中自不平。
牙璋辭鳳闕，
鐵騎繞龍城。
雪暗凋旗畫，
風多雜鼓聲。
寧為百夫長，
勝作一書生。

Nhịp Quân Hành

Phong hoả chiếu Tây kinh,
Tâm trung tự bất bình.
Nha chương từ phụng khuyết,
Thiết kỵ nhiễu Long thành.
Tuyết ám điều kỳ hoạ,
Phong đa tạp cổ thanh.
Ninh vi bách phu trưởng,
Thắng tác nhất thư sinh.

Dịch Nghĩa:

Khói lửa chiếu tây kinh
 Trong lòng cảm thấy bất bình
 Cầm binh phù từ giã cung thành
 Thiết kỵ xông pha Long thành
 Màu tuyết u ám ảm đạm màu cờ
 Gió nhiều loạn tiếng trống
 Thà làm bách phu trưởng
 Hơn làm một thư sinh.

*Trang Y Hạ - Dịch Thơ:**Khúc Ca Quân Hành*

 Chiến trường khói lửa sục sôi
 Làm trai há dễ dưng ngồi mãi sao
 Lệnh hành quân đã hô hào
 Xe tăng, thiết giáp ào ào xông pha
 Cờ thiêng sương tuyết ướt nhòa
 Gió lửa nâng khúc hành ca vang trời
 Thà làm lính trận xương phơi
 Còn hơn mang tiếng một đời thư sinh.

 Trang Y Hạ.
 San Francisco
 27/07/2018

Lời Bạt Cho Ngày Họp mặt Cụ Từ Chính Trị K4

*Trời Portland nắng ấm
 Những cánh chim - bôn hướng tụ về
 Những cánh chim - lia bỏ chốn quê
 Những cánh chim - chưa bao giờ mỏi mệt...!*

KA!... KA!... KA!... !

*Chôn tu luyện... người sống, trở thành ... kẻ chết!
 tang thương, khổ ải, đọa đày...
 đêm lộn ngày,
 ngày lộn đêm,
 giữa, khung trời hữu hạn.
 thương cha...!
 nhớ mẹ...!
 mong vợ...!
 đợi con...!
 anh chị em... nghìn trùng... sương phủ!*

*Đêm KA...!
 Ngày KA...!*

Người với người - đối đãi nhau... như loài dã thú!
 gán lên đầu... vô số tội viễn vông...!
 cùm U sắt - những bãi chông.
 xích, xiềng... phân người công chính.
 hằng ngày... nghe hằng nghìn... lời lừa phỉnh.
 sấn, khoai, áp ú... đòi trai
 có ngày mai, mà... không thấy ngày mai
 tù, không kêu án
 thân đang sống..., trở thành thân - dĩ vãng
 nhìn tương lai..., trắng toát chân trời!

Than ôi!
 oan khiên... phủ kín khung trời
 tìm đâu ra lẽ phải...?
 lẽ phải là tội đồ...!
 người tù chết, vùi thây - nắm đất hoang mờ
 mắt trừng trừng... ngó về quê - báo mộng
 bạn tù sống - chôn bạn tù chết
 chiếc chiếu manh... ẩm mốc, thay hòm!

Nơi đất người lưu lạc sớm hôm
 nhớ quê, nhớ bạn tù, suốt đời lận đận...!
 nhưng hoài bão - trong tâm cứ vẫn
 giữ trong lòng: Danh Dự - Trách Nhiệm... không quên.

Trời Portland tụ tập tuổi tên
 người tù già..., nhưng không bao giờ chết
 tương lai... con cháu lưu danh...
 không bao giờ chám hết!
 ly ựu cay...
 nhưng rất ngọt nghĩa tình!

Than ôi!

Trang Uy Dạ
 04/06/2018

Hương Tóc

Tóc bậu len cựa sở
 với ta vượt dặm đường
 lằng lằng hồn phở độ
 niết bàn thoảng mùi hương

đời xô ta chậm trễ
 sợi tình đầu chao đảo
 không lẽ nào mặc kệ
 phải thanh minh lời nào

xuông sông thân tắm gội
 gói gọn tình hai mươi
 xếp vô mâm mây đội
 chuyển lên gửi ông trời

bậu trách hồn nhòang nhèo
 ngón thon rung nguyệt cầm
 trong tâm ta lẻo đẹo
 cá miệng - dành lặng cầm

*đồn xa cao vời vời
trong đầu chẻ ra hai
đêm trăn mình chờ sáng
ngày trắng ngó mây bay*

*ường khuya sương viền đậm
hỏa châu rực chiến hào
ngõ giọt sầu trinh nữ
nhớ lậu ngời đêm sao.*

*Trang Uyên
Một bài thơ cũ
04/0555/2018*

Trên Con Đường 7 B

[Để nhớ tháng 3/1975]

*Lui binh từ vùng một
im lìm bỏ vùng hai
đường 7 B nắng đốt
năm sông Ba khô thay*

*lưng đeo dây súng đạn
xe pháo chạy rầm rầm
trên đoạn đường di tản
từng bước chân âm thầm*

*giặc chưa đến đã chạy
quân số còn giữ nguyên
biết ai thắng ai bại
sao chẳng giữ trận tiền*

thưở mùa hè đỏ lửa
 địch vây hãm liên miên
 phố Kon Tum: mất nửa
 ghim súng giũ - linh yên

thương một đời lính trận
 quyết chiến đấu kiên cường
 nuốt vào lòng uất hận
 nhìn sông núi tang thương

vẫy tay chào nắng hạ
 Cao Nguyên đất đỏ ngầu
 bỗng dựng thành kẻ lạ
 xé nát cả lòng nhau

nay làm cá mắc cạn
 cố vùng vẫy thoát ra
 địch đuổi đánh liều mạng
 khúc khải hoàn ai ca

7 B vào tử lộ
 tiếc cho đời chiến binh
 ngàn máu xương đã đổ
 đâu phải chuyện vô tình

vợ con chạy phía trước
 chồng bảo vệ phía sau
 sông Ba đành dưng lược
 nhìn núi thẳm kêu gào

dân thường chạy theo lính
 chết thảm tội nghiệp chưa
 đêm Trường sơn u tịch
 mùa hạ nhỏ màu mưa.

Trang Ý Hạ
 18/04/2018

Trầm Tích
 Em ngồi thả thẽ cùng sông
 hồn anh ở dưới mênh mông mây ngàn
 mặt soi vớt mộng điêu tàn
 tay vươg trầm tích ngập tràn thánng tư.
 Trang Y Hạ

Rừng Dĩ Vãng

*Chiều dậu trĩu mí mắt
 sương se sắt trên đầu
 chập chờn rừng dĩ vãng
 môi em lạnh bao lâu*

*lời tình pha tiếng đạn
 mùi áo lính vẫy quanh
 tà áo nguyệt rủ gió
 bàn tay anh đổ dành*

*sân trường chừ loang lổ
 xác hoa ghè lạnh đầy
 ghét cánh công khem khép
 anh tấp tự chân mây*

giọng hạ chừ lơ dăng
 điệp khúc rên mấy câu
 nhớ anh em chán ngấy
 giấy viết tả nỗi sầu

cánh chuồn quay gió sóng
 không bão nắng bão mưa
 kéo anh đi mù mịt
 em một mình khổ chưa

mai rừng về thành phố
 màu vàng màu vàng tươi
 em vui hơn ngày hội
 chưa chụp mà anh cười

em vẫn là trẻ nít
 trẻ nít lại biết yêu
 yêu anh - yêu lính trẻ
 nũng nịu thôi đủ điều.

Trang Y Hạ.
San Francisco

Thơ cũ, bạn cho lại [1972]

Cây Buồn Tháng Ba

*Ngửa tay hứng giọt sương nguồn
gom về tưới mát cây buồn tháng ba
buồn tháng ba đã trở hoa
bên đường hoa nở tháng ba nã nê*

*xương khô dưới lá ù ê
lời ru xác lá vỡ về đêm hoang
gởi cho anh một cung đàn
để anh nghe lại muôn vàn nhớ thương*

*còn trong em một đoạn trường
ngày nao vĩnh biệt sầu vương mắt mờ
em còn sống ở trong mơ
cành hoa rụng cội trơ trọi đời*

*dặm ngàn máu đỏ giọt rơi
rừng anh nằm lại giữa trời em mang
quân đi tiếp bước hàng hàng
trước sau đạn rỏ điêu tàn là đây*

*tháng ba ngồi với cỏ cây
nén nhang lan tỏa hồn vầy lấy hồn
anh ơi chớ chấp đại khôn
luân hồi xe ấy vẫn vùn vã xoay*

*Trang Y Hạ
Tháng ba di tản...*

28/03/2018

Giải Người Năm Cũ

Cho thành đệ - Nguyễn Thanh Khiết

*Đường mười bốn đá dăm lồm chồm
rừng nhào ra mép lộ đưng rừ rừ
mây mưa kéo lạnh về vầy tứ chi
mùa nắng gió tung xà-rông sơn nữ*

*ngày tao lên Dak To giống y chang người lữ thứ
đậu bên dòng sông vui: Dakpsi - Poko
ngày nghe con chim mỏ kiến gõ thân cây tre lồ ô
sáng nghe con công kêu tồ-hộ ngõ là dàn hợp xướng*

*lầy qua diên kéo mây đen trùm lồm hướng
xối xuống rừng ngập ngựa máu xương phơi
tao vào trận giành giật từng ngọn đồi
ngọn đồi cao: một nghìn lẻ hai mươi, một nghìn lẻ một*

Charlie, Dak Co, Toumorong, Ven Hét...
 phơi xương cốt đôi tà áo em bay viền trắng mái đầu
 hoa dót rụng nở trắng đồi tựa ngọn cờ lau
 chưa kịp tập trận dã nhào ra vùng chiến tuyến

thân cây cần rặng chịu hàng nghìn đạn miếng
 mù trong thân cháy tràn ướt khung trời
 đường mùi lòn độc đạo quanh co núi ngàn khơi
 đã dìu tao đi suốt một quãng thời trai trẻ

ướt cần với người bên bếp lửa cạn khô mây ché
 ngậy ngát mùi rừng pha khét nắng quyện trong tim
 người năm cũ bay chừ theo cánh chim
 hồn vật vương lượn quanh vùng chiến địa

hồn lính trận: đứng năm ngòi trông ra bốn phía
 bóng quân thù đang lảng vảng khắp núi đồi
 chiến tích xưa thoáng chốc hóa ra vôi
 công trạng biến tội đồ thân dày dạn

nóc cạn ly giữa mặt lên trời - cười ha hả
 lịch sử khùng - chép trật lất tới mấy nghìn trang
 cấp số đạn chưa với tao đâu dễ đâu hàng
 giận khứa lão dương văn minh quá đỗi.

Trang Y Dạ
 1990 - KBC: 6235

Bốn Mươi Năm Lại Gặp Lại Bạn

*Còn nhớ những ngày năm Trung Nghĩa
múa lau, khoai luộc - thật âm tình
Đakbla thuyền gỗ trôi cuối phía
ngôi cầu... bóng đổ đáy lung linh*

*cải, ngò... tươi tốt hai bên mép
đôi thùng gánh tươi lệch đôi vai
hồ sông có em - trông thật đẹp
nguồn nước trong veo chảy ngày ngày*

*công tác chỗ ni chừng sáu tháng
đôi chân mộc rế chẳng muốn đi
em mặc "mỹ-a" màu đen lóng
búp da mỏng mỏng chim gặm ghi*

*tam liệt, mặt mày tựa bánh đúc
em nhét ba lô - chút chút quà
em buồn hơn nhánh sông uốn khúc
tự nhiên làng xóm ừ màu ma*

*đoàn về Phương Quý thêm mấy tháng
công sự đào xong mưa xối tràn*

*Dakbla mùa lũ dâng lênh lánh
ướt như chuột lột, ngồi thi gan*

*mùa khô ra sông nhìn lấp trỏ
cát trắng phau phau cò trắng đồng
luôi sáng áo dài em ra phố
cứ đến, rồi đi cũng như không*

*Trung Tín vùi đầu bao công việc
nửa đêm pháo kích vô sự đoàn *
nhận được thư nhà đành ngồi viết
mấy giòng cho biết khỏi hoang mang*

*nửa đêm nhận lệnh lên Tri Đạo
chia quân: Võ Định với Ngô Trang
Ngô Trang nổi tiếng là vựa gạo
cây trái sum suê đứng hàng hàng*

*chiều ngồi Tri Đạo ăn mì quảng
bánh trắng giòn tan giòng cười em
thỉnh thoảng dẫu dẫu nghe tiếng đàn
hàng rào chiến lược chặn bóng đêm*

*trên cầu Tri Đạo ngó lên núi
xanh thắm màu mây Ngọc Kinh Rùa
lom đạn theo chân đời hận tủi
anh em một nhà lại hơn thua*

*hai mùa mưa nắng theo bển gót
trơn trượt giày saut đất đỏ lòm
sương muối đục lênh chim biếng hót
rau dớn, măng le thấy mà ham*

*Konhnong - xây xong: Ấp Đời Mới
hàng rào chông cắm với tháp canh
giặc pháo mấy lần như cày xới
cuộc sống người dân chẳng yên lành*

*quanh cơ khúc khuỷu: lộ mười bốn
hoa quỳ kiêu sa điểm tô rừng
độc đạo núi cao chịu khốn đốn
hành quân mới gỏi nào có ngưng*

*Konhring trên ấy làng cháy rụi
thành than - xác người nằm cong queo
Dakpsi con nước trôi làm lúi
tiếng đạn kinh hồn lũ cạp heo*

đoàn về gom góp tang thương ấy
 làm mái nhà tôn sưởi ấm lòng
 lớp học kháng trang thầy cô dạy
 em gửi con suối vẫn xanh trong

ghé qua Diên Bình mây che phủ
 lô cốt, thông hào tắm nước mưa
 poncho xúm nhau ngồi ủ rũ
 thời loạn, thân trai quả cực chưa

đạo vô Tri Lễ sâu Dakmot
 ngược ra Tân Cảnh nhớ quán em
 lên dốc trung đoàn cao chót vót *
 hương thơm con gái ngẩn ngơ thềm

Dakta - chợ nhà buồn nhớ mẹ
 vợ lính cơ ra - ngóng ngóng chồng
 hành quân trở về - cười vui vẻ
 tự nhiên buổi sáng chợ thật đông

bốn mươi năm lẻ mới gặp lại
 nghe giọng đoán chừng cũng nhận ra
 mùa hè đò lữa buồn tê tái
 bị bắt tù binh... mây khổ mà

tao tưởng mây chết lờ chết bụi
 ai ngờ còn trụ đến hôm nay
 chúng mình những thằng bị hát hửi
 được sống kể chi chuyện trắng tay

tao mây - xa nửa vòng trái đất
 ôn chuyện ngày xưa ngõ hôm qua
 chờ đến bao giờ phôi sự thật
 một thời giữ nước đã phôi pha.

Trang Uy Hạ
 San Francisco, 2016.

Thân tặng:

Anh chị em trong đoàn công tác số 3

* Sư Đoàn 22 Bộ Binh đóng ở Kontum

* Dốc Trung Đoàn 42, đi vô tình lộ 512

Chiều Sương

*Sương chiều
lắng xuống dòng sông
Đakbla đứng gọi
thình không... thình không vọng sâu*

*nước trôi
còn luyến nông sâu
dấu chân em bước
trên cầu... trên cầu còn đây*

*vẫy tay
nhà lóng tròng mây
ba lô giấu hết
thơ ngây... thơ ngây một thời*

*ngày đi
trôn liệt nụ cười
trăng non nghiêng dáng
như rơi... như rơi xuống dòng*

*lưng cầu
có vẻ cong cong
phút giây năng nạng
trong lòng... trong lòng ngổn ngang*

từ đi
vào chốn xa ngàn
trữ vai món nợ
sa tràng... sa tràng chiếc thân

trái xinh
Côn Phú ngại ngần
Phượng Hòa lúa chín
bao lần... bao lần đợi nhau

ngọt ngào
mộng hóa xanh màu
rừng hoang sơ gọi
thuộc lâu... thuộc lâu tuổi tên

giòng đời
bao nỗi chông chênh
sương chiều cúi mặt
nghe mênh... nghe mênh mộng buồn

chân trời
núi chắn, mây cuộn
xương da núu giữ
gió hùn... gió hùn hụi xô

chiều say
dây sóng sông hồ
rừng khuya nhìn chiếc
lá khô... lá khô giạt mình

em tư lự
suốt viễn trình
tiễn đưa - còn lại
một mình... một mình trời tây

phong lan
từ buổi sâu lây
tang bông vận buộc
tháng ngày... tháng ngày khó quên

Trang Ý Dạ
10/01/2018

Ngại Ngân

Sân trường giờ tan hết
 có người còn vẫn vương
 nàng ngồi xe: Sô-lét-
 Vê-lô, quá dễ thương!
 ước gì trên xe ấy
 cùng ai khắp thế gian
 xe vọt qua chợt vẫy
 một thân ngắm bụi đường
 nhịp thời gian rớt xuống
 vui bước đời chiến chinh
 lăn theo vùng gió cuốn
 hát tình yêu với mình
 ngày đi hoa quỳ nở
 nắng vàng theo gió theo
 sao sa đây trang vở
 chơi với những dốc đèo
 nàng yên vùng nắng ấm
 có còn nhớ gió sương
 dấu phong trần đã thấm
 nhìn mây bay tiếc thương
 chồn vờn qua trường cũ
 Vê-Lô ... nào thấy dấu
 ve sầu rên phượng rữ
 trái tim lại nát nhàu!

Trang Ý Dạ

Một bài thơ cũ
 05/01/2018

Dòng sông Dakbla, Kon Tum

Sao Anh Vẫn Chưa Về

*Anh về đi
em sẽ đưa anh ra Phường-Nghĩa bốn *
nhìn liếp rau dất bạc áo mẹ già
nhìn liếp rau nuôi tiếc tuổi xuân qua
đứng ở nơi đây chiều chiều ôm nỗi nhớ thiết tha
tai em lắng nghe - máy bay từ Phi-Trường lên xuống
chờ bóng hình ai vào tim em nát vụn
tối bây giờ chưa lành lại anh ơi*

*lâu lắm rồi - anh đi biệt chẳng tăm hơi
em ngó về vườn Paradise ngọn tre le ngoắt gió
thước hai đứa chúng mình hò hẹn ngắm trời mây
có những đêm đạn pháo nổ đình tai
hầm trú ẩn vội vàng xuống nắp
em lo lắng cho anh nơi chiến hào thẳm lặng
giọt nước mắt tuôn rơi*

về đi anh

em sẽ đưa anh ra đình Lương-Khế dạo chơi
 mùa cúng tế cuối năm - vui vẻ lắm
 hay chúng mình xuống dòng sông Dakbla
 xưa - một thời cùng tắm
 bơi qua bên kia bờ ruộng Nhà-Chung
 sợi dây diều trong ký ức chưa chùng
 nên mãi nghĩ về nhau có bao giờ phai nhạt
 nhớ có lần anh dẫn em ra rạp hát
 rạp Thanh-Bình xem phim Tinh-Võ-Môn
 anh ngân nga và tìm mọi cách để hôn
 em thích chút - nhưng vùng vằng cho có lệ
 hôn lâng lâng nụ hôn đầu đời - êm ái

còn mưa rừng vẫn nhớ mùa trở lại
 còn anh bây giờ biệt ở nơi đâu
 có những khi em ngồi chải tóc thật lâu
 để ảnh anh trên bàn - cho anh tha hồ ngắm
 anh nhìn em đôi mắt mờ màng say đắm
 còn em thì quá cô liêu

về đi anh

em sẽ đưa anh lên rẫy Tân Phú
 hái trái cây thiệt nhiều
 về ngang B-15 vô Phước-Hòa trêu vàng bông lúa chín
 ngắm dòng nước Yaly rồi vòng qua Trung-Tín
 nơi đóng quân Sư Đoàn Hai-Mươi-Hai

nhớ hôm nào chúng mình bị rịn cầm tay
 em ủ rũ mặt mày tay ôm cặp sách
 anh và em cũng chuỗi ngày xa cách
 mong người thương chẳng biết có ngày về
 đèn hỏa châu lạc lỏng sơn khê
 bóng dáng anh trong sương rơi lã chã

vệt nắng chiều lịm dần trên lá
 một mình em đi giữa hoàng hôn
 con đường Lê-Thánh-Tôn - đi ngang khu Nghĩa-Địa
 tòa Giám Mục - nhà thờ Cuenot buồn hiu
 giờ kinh chiều
 chuông nhà thờ Tân-Hương thốn thức
 anh ơi - em đắm ngực - lẽ nào mắt anh rồi
 những vì sao lao xao tận xa xôi
 có đem lại cho tình hai ta may mắn
 lời kinh khuya một mình em thầm lặng
 đêm bơ vơ nghe muối xót ở trong lòng

về đi anh
 anh đang ở đâu
 Dak Tô - Tân Cảnh - Toumorông hay Măng Đen - Dakpet
 trời cuối đông gió lạnh lừa hiu hắt
 một mình em và chỉ một mình em
 kéo nước lên - tưới rau xanh màu áo trận
 cuộc đời em lặn dạn
 mãi đợi anh - sao chưa thấy anh về!

Trang Uy Dạ

Kon Tum - Mùa Hè Đà Lạt - 1972

* Phương Nghĩa Bôn, Kon Tum ở sát Phi Trường.
 Người dân sống về nghề trồng rau.

Giáng Sinh - Nói Chuyện với Bạn

*Năm giờ sáng tao ngồi lên ly starbucks
nghe giọng mây từ chiến trường cũ gọi sang
mây mười năm tao suy nghĩ miên man
trời viễn xứ người ta còn bận ngủ*

*hé cửa - đêm trợn luôn sương phủ
lạnh tê môi cảm điệu thuốc đắng nhìn ra
lệ nơi đây không - hút ở trong nhà
đưa mũi hít - tưởng mùi thơm - Ru Bý Quân- Tiếp- Vụ*

*bọn chúng mình sống dai như cỏ cú
bởi chúng vì - tâm dạ thẳng ngay
bởi chúng vì - cầm súng nhưng địch thù dai
thân lính chiến không cần báo đáp*

*mây đừng nghe chuyện bá láp
cầm súng giữ nhà cần chi chuyện thắng thua
dù tô đen xóa trắng - cũng chỉ bằng thừa
đừng than thở - một thời ngã ngựa*

*tao mây kỷ niệm đầy vun cùng một lĩa
nơi trung tâm huấn luyện một đám thẳng
nhớ nhà, nhớ cô bạn nhỏ tròn trăng
tông ngông đứng cho bác sĩ - khám [các cái]*

mặt đỏ rần xếp hàng quã là ái ngại
 mấy tháng quân trường trui luyện đấng nam nhi
 đọc thư nàng nắn nét từng nét chữ lâm ly
 liều thuốc bổ - sạch sành sanh mệt mỏi

lính hai tuổi chưa biết: hơi tiên - đi dờ hơi
 nghĩa mấy cô sơn phấn... - hoảng vía tới teo da
 lượn qua lượn lại - đi về - nghĩ lại quá thật thà
 mới đó mới đây - tuổi đời - đà thất thập

nằm Bên-Hết nắng cháy khô - Rừng lá thấp
 ngồi Dak Tô mưa dai dẳng - Hai mùa mưa
 nhớ miền Tây làm răng - Quên cây cầu dừa
 nắng ba-lô thương tiếng còi - Tàu đêm năm cũ

ở lại nơi địa danh - tao biết mây ù rữ
 bạn hữu trên sàng mỗi đĩa mỗi phương trời
 thằng không mờ thằng có mà cũng như vôi
 thằng chổng nạng khắp nẻo đường cỏ úa

mây trời dùm tao lính rượu vô sương ngàn vẩy búa
 đêm hoang vu lính giữa mặt thắm môi
 bày dùm ra trên mặt đất một túm môi
 hô một tiếng: dzô - cạn đáy cho trôi uất nghẹn

mây thấp dùm - đèn cầy - nhang một nén
 hoa xinh tươi cho lính đẹp lính hồn
 sống hiền ngang - đâu có thể vui chôn
 vẫn tỏa sáng nghìn năm trong từng trang sử lịch

Giáng Sinh về lạnh cơ đêm tịch mịch
 chai rượu cũ "Jack Daniel's" chúc xuống còn một ly
 tiền đồn xưa rượu đế quốc mây bi-đông sá gì
 Mừng Noel - chia hai nửa với tao hơi rượu ngoại.

Trang Y Hạ

23/12/2017

Thơ cũ

- Chữ xanh là tên bài hát.

- Jack Daniel's - Rượu Whiskey U. S. A - 45 độ

Trầm Giang Khúc

沉江曲

走江邊,   Tẩu giang biên,

满腔愤恨向谁言。   Mãn xoang phẫn hận hướng thùy nghiên (ngôn)?

老淚風吹面,   Lão lệ phong xuy diện,

孤城一片,   Cô thành nhất phiến,

望救目穿,   Vọng cứu mục xuyên

使盡殘兵血戰。   Sử tận tàn binh huyết chiến.

跳出重圍,   Khiêu xuất trùng vi,

故國悲戀,   Cố quốc bi luyến,

誰知歌罷剩空筵。   Thùy tri ca bãi thặng không diên.

長江一線,   Trường Giang nhất tuyến,

吳頭楚尾路三千。   Ngô đầu Sở vĩ lộ tam thiên,

盡歸別姓,   Tận quy biệt tính,

雨翻雲變。   Vũ phiên vân biến.

寒濤東卷,   Hàn đào đông quyển,

萬事付空烟。   Vạn sự phó không yên.

精魂顯,   Tinh hồn hiển,

《大招》聲逐海天遠。" Đại chiêu " thanh trục hải thiên viễn.

孔尚任 (1648-1718)   Khổng Thượng Nhiệm

Trầm Giang Khúc

*Chạy tới sông tâm lòng chừ dứt đoạn
rã ngũ hàng chét lạng biết ai hay
gió bụi đường toát giọt mồ hôi dẫm
thành tan hoang xé nát cả hình hài*

*dôi đôi mắt chân trời chờ cứu ứng
gom tàn quân một trận quyết sông còn
thoát vòng vây tìm về nơi cố quận
lừa chiến chinh mù mịt cả nước non*

*dồn dứt dây dấy ly bôi rạn nứt
kiếm gươm ngang Cửu Long nước dò ngâu
cờ thất thế giang san sâu thay chủ
mưa bụi giăng cuối nẻo rẽ về đâu*

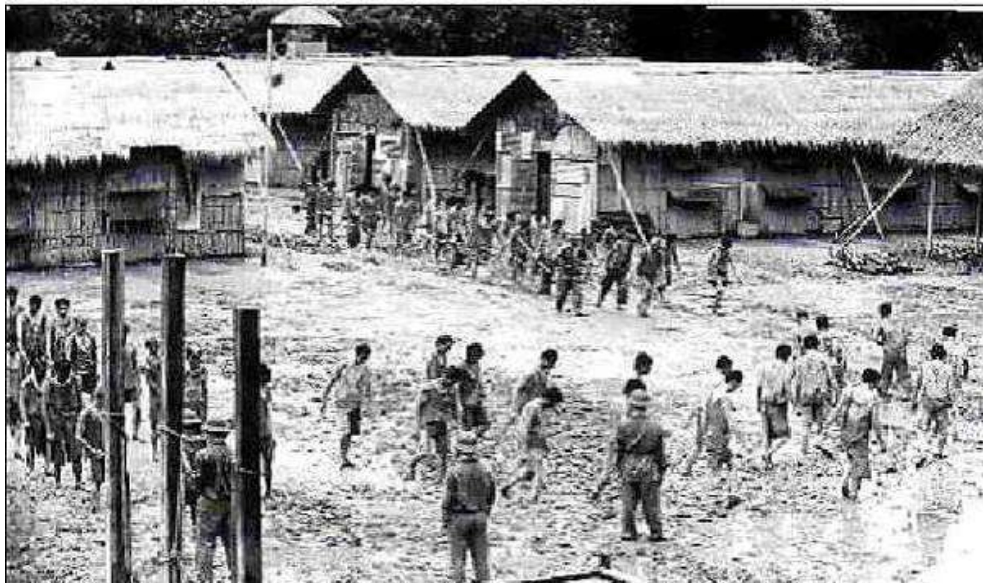
*việc đất trời phó mặc trò dâu bể
xót hồn thiêng sông núi ử sào đông
làm thân linh trận tiền dâu sá kể
gắng hiển linh hương khói âm lòng.*

Trang Y Hạ

Dịch Thơ

20/12/2017

Bên Kia Bờ Rào Kẽm

Nỗi buồn tháng tư!

*Người phụ nữ đứng bên kia rào kẽm
che mặt mày bằng một giải khăn rằn
cầm xạc-lai không một lời nói năng
chiếc nón lá lưng vành tời trong gió*

*nhìn đám bắp lúa thừa chen trong cỏ
ngang ống chân lộn xộn chẳng thẳng hàng
giữa tháng năm đông kéo nắng chói chang
lình nhựt nước đã vơi đi một nửa*

*tiếng va chạm lưỡi xạc lai như lúa
đát đá ong bày lờm chòm trận đồ
rịn mồ hôi trên lưng áo chưa khô
nóng gay gắt gió vạt vờ hà tiện*

*người phụ nữ tháo khăn rằn - lên tiếng
- đất bên kia cũng là đất bên này
đã ba đời sống quanh quẩn nơi đây
đất lộn đá nhưng con người không tệ*

mồ hôi đổ đất và người o lè
 cây xanh tươi tình nghĩa đậm đà thêm
 suối vắt ngang dòng nước chảy diu êm
 không giàu có sống thanh bình no ấm

được giải phóng nghe ra thật lạ lắm
 đất tổ tiên: lệnh cưỡng chế trưng thu
 đang tự do bỗng hóa ra tội tù
 đang sung sướng lê xác thân tàn tạ

Cha - Chông: hí hửng đi cải tạo
 mấy mẹ con bươn chải miếng đất cần
 làm quanh năm may ra mới đủ ăn
 còn dành dụm được tin - đi thăm viếng

lời độc thoại như trăm ngàn con kiến
 xoáy vào tim lật máu ứa cả hồn
 tháng năm trôi vô vọng ngó càn khôn
 thân cải tạo có án đâu - hy vọng

nằm trong trại ở ngoài đời ngong ngóng
 phần dối ăn thêm lo lắng hiểm nguy
 hứa - mười ngày - từ buổi ấy ra đi
 được lừa dối dày non cao rừng thẳm

- anh cải tạo tôi nhìn đau xót lắm
 đời chiến binh buông súng - biết thân tàn
 các anh còn mang tội với giang san
 để nước mất nhà tan dân tình khổ

dính tới nguy - luộc lên rừng - bỏ phố
 cuộc đời tang tóc hơn chiến trường
 sự phân chia giai cấp quá thảm thương
 im thin thít không một ai phản đối

không ai thấy kéo - bãng rộn - la lối
 đi liêu tình chông Mỹ - Nguy như xưa
 trời miền Nam quanh năm ủ màu mưa
 bày trẻ nít khát khao nhìn mặt chữ

nhìn thân phận trồng trọt - thiếu đủ thứ
 vô sản đời vô sản cả tình thương
 vô sản tự do đi giữa quê hương
 ra khỏi ấp lên xã xin giấy phép

trước cán bộ đứng rụt rè khép nép
 cần việc chi phải tỏ ra - biết điều
 quê hương thời nhao nháo lũ quý yêu
 đã cướp bóc lại nói ngang nói ngược

người quản giáo ôm súng khệ nệ bước
 lại hàng rào - người phụ nữ lặng im
 phía trời xa thưa thớt vài cánh chim
 người thiếu phụ cầm xác-lai cất bước

chút tin tức bên ngoài vừa nghe được
 ở trong tù cô lập - quý như vàng
 đêm nằm nghe muỗi rệp đến hỏi han
 sờ hai má biết thân già hơn tuổi.

Trang Uy Dạ

Trại K4 1976.

Chuyện Dài Thê Kij

*Ta ngồi trên đất lạ người
quê nhà mây Tần diêu vơi
nhà nước bao năm ở tới
bây chừ sang - ngụ nhà thuê*

*công-dân đất nước mạnh giàu
tâm gùi thân tàn bại trận
một thời chìm trong lầm lẫn
tuổi già đầu chí Việt-Vương*

*mưu thâm Trương- Lương, Phạm- Lãi
có danh về đầu tay không
Huỳnh-Dinh kinh tụng nghe sóng *
Cây - Chi mặt hồ rỗi dòng **

ta không được như người trước
 bỏ súng hóa ra tội tù
 bỏ súng trở thành bán nước
 ô thân tôi tận thiên thu

sáng ra chẳng thấy Đông-Bà
 chào nhau - hello với good...
 nụ cười trên môi hơi hợt
 tình làng, nghĩa xóm vắng hiu

người đừng cho rằng - sung sướng
 bại-bình-chi-tướng - ra gì
 xé người nhìn cây cũng sợ
 đồng hương lâu ngày hồ nghi

thèm nghe một lời chân thật
 thèm nghe một lời thẳng ngay
 thèm nghe một lời ngọt mật
 cho dù uống phải đắng cay.

Trang Y Hạ

Oakland Sept 4.2008

* Trương Lương giúp Lưu Bang dựng nước.

Ông xin về nhà tung kinh Huynh-Dinh

* Phạm Lãi giúp Việt-Vương-Câu-Tiến dựng nước.

Ông dẫn Tây Thi ngao du mặt hồ.

Dinh Đồi Mùa Khô

*Mây đen quen chiều về tu
poncho găng mắc thông hào
ông đạn rỗng gom một lá*
đám lính ở trần xông xao*

*tường giọt cam-lô rớt xuống
ai dè gió thổi chiều trôi
thương mây ngậm lời nuôi tiếc
một vùng đỏ rướm mồ hôi*

*xách súng đám thàng xuống suối
canh loài cú-vọ ăn đêm
trần trườn thay nhau xuống tắm
vui vầy giỡn mặt với chim*

*ừing sâu dưới hơi nắng cuối
núi buồn quay hướng phố xa
phương ấy có người ngóng đợi
phương này ta lại đi ta*

*gối đầu lên bao gạo sậy
lột bao thuốc lá màn thơ
tả người con trai tắm suối
thèm nghe tiếng sóng vỗ bờ*

*cảnh khuya con nai bước vội
lá giòn dội tiếng qua tim
đợi phép trở về chôn thị
áo dài xưa biết đâu tìm.*

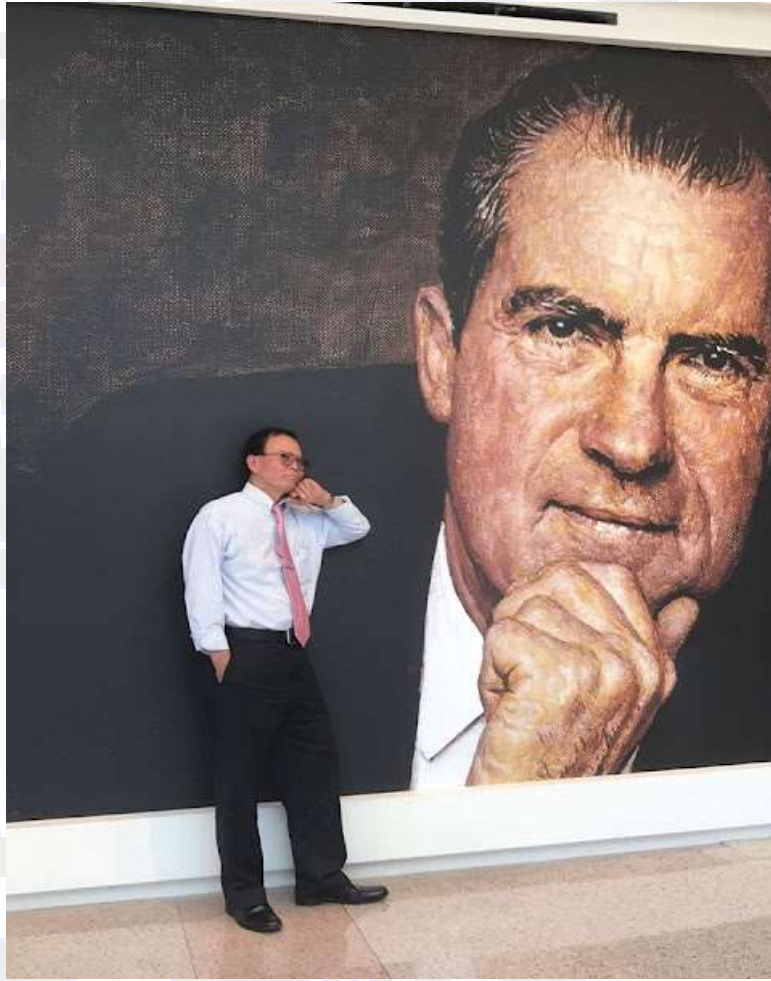
Trang Uy Hạ - 02/11/2017

Một bài thơ cũ

* Vỡ đạn pháo gom lại để hứng nước mưa.

Nhớ Sai Gòn

Một Giờ Trong Thư Viện Richard Nixon

*Ngày thăm thư viện - Richard Nixon
trời quang mây tạnh
người vô ra tấp nập - sao lòng ta hiu quạnh
đứng giữa vùng đất lạ vô hồn
ta không trách người phản bội
ta tự trách ta rằng đã không biết đại biết khôn*

*tự ru mình đi trong mê lộ
hai mươi năm chiến tranh băng qua từng con phố
qua bao làng quê hoang lổ da beo
mảnh đạn ghim ngày ngày thêm nát bấy quê nghèo
khu định cư ngó về đồng ruộng*

*tương lai mục ruỗng
hiện tại ngòi chờ
quá khứ chờ đây đêm chập chờn giấc ngủ tuổi thơ
hơi thở pha mùi Claymore, lưu đạn*

*dạn pháo kích quen tai rót đều đều vô thành hung hãn giết mình
áo dài em vướng vô hàng rào kềm gai té ngã
xe cứu thương hụ còi băng đi vội vã
tiếng gào thét tựa gió cuốn mây trôi*

*nhờ chiến tranh - mẹ được ngồi giữa phố đơn côi
lều tạm cư giữa đôi tay nhận hàng phát chẩn
nhớ tiếng giầm khua - nhớ lìm lịp kêu chiều
nhớ khói đốt đồng gió đưa dây liu xiú*

*hai mươi năm chinh chiến đã nhiều
áo trận, giày saut ta đi qua luống cày đầy cỏ
đường về thôn thiếu người em gái nhỏ
bãi đóng quân vắng tiếng gà gáy gọi ngày*

*đứng nhìn ông - ông Nixon - ông có hay
ta - người Việt Nam
lưu vong trên quê hương ông đó.*

*Trang Y Hạ
Los Angeles, July 4.2017*

Cà Phê San Francisco

*Ché cà phê starbucks
góc đường Folk – Geary
uống một mình chán thật
có ai đâu thăm thì*

*mưa rêu âm ẩm ướt
từng hạt rớt nhau qua
trời lùn còn mây thước
mây mù sưng mắt ra*

*nhìn xéo lên kia trạm
xe bus - nằm co ro
màu trời tồ ảm đạm
biết ai để hẹn hò*

*ngó qua rồi ngó lại
phía trước ngoảnh phía sau
dòng thời gian im chày
chờ tuổi thêm úa nhàu*

người cùng ta lạ hoặc
cách biệt hai màu da
có chi luôn dằng dặc
lại chung bàn với ta

ta - thẳng vô tích sự
ngồi ngáp gió hiền hòa
đời tàn còn gì thứ
phượng hoàng về rừng xa.

ly cà phê buổi sáng
gợi một thời kẻ dẫu
nhớ thân đời dĩ vãng
ngươi lạnh vùng thuãn mầu

dáng xưa về vẫy kín
đường vui bụi nước bay
nhắm cà phê say sìn
cô thân một xứ này.

Trang Y Hạ
San Francisco - với PTTĐ
09/09/2017

By Trang Y Hạ

TUÝ LẠC PHÁCH 醉落魄

江湖醉客。
投杯起舞遺烏曠。
三更冷翠沾衣濕。
裊裊菱歌，
催落半川月。

空花昨夢休尋覓。
雲台麟閣俱陳跡。
元來只有閒難得。
青史功名，
天卻無心惜。

Thơ Lục Du

Túy Lạc Phách

*Giang hồ túy khách.
 Dầu hôi khởi vũ di ô trách.
 Tam canh lãnh thúy tiêm y thấp.
 Niều niều lãng ca,
 Thôi tàn bán xuyên nguyệt.*

*Không hoa tạc mộng hươu tâm mịch.
 Vân dài Lân các câu trần tích.
 Nguyên lai chỉ hữu nhàn nan đắc.
 Thanh sử công danh,
 Thiên khước vô tâm tích.*

Trang Y Hạ - Dịch Thơ

*****

Chén Rượu Giang Hồ

*Lạc bước giang hồ lúy túy say
 Buông chén nhạc rung rơi khăn tóc
 Gió lạnh canh ba sương dày dày
 Giong trẻ du dương như mời mọc
 Giục ánh trăng tàn in nước mây*

*Mộng hoa đêm trước làm sao gặp
 Lâu sơn gác tía bụi phai mờ
 Rát cuộc nhàn cư không phải dễ
 Công danh sử chép vẫn trơ trơ
 Lòng trời không thuận thôi đành chịu.*

Trang Y Hạ - Dịch Thơ

San Francisco 29.4.2017

Chưa Về Lại Đất Xưa

*Mấy trăm năm chưa về lại đất xưa
từ thuở theo Chúa Tiên đi mở cõi
nhớ đất thiêng nghìn năm lòng mong mãi
mãi xuôi Nam, lần lữa với thời gian*

*lưng Trường Sơn hùng vĩ đứng hiên ngang
căn cứ địa qua bao mùa giũ nước
từ Bắc chí Nam bàn chân cha ông vững bước
trên non sông gấm vóc giống Tiên Rồng*

*khí linh thiêng ngàn ngút phủ biển đông
nuôi chí lớn đoàn quân đi chinh chiến
bao chiến công muôn đời còn oanh liệt
giòng sứ xanh – xanh mãi đến nghìn sau*

*hẹn một mai sẽ trở lại thăm nhau
 soi hồ gương, chiếu dãi đô nhà Lý
 sóng Bạch Đằng vỗ qua từng thế kỷ
 khiếp vía quân thù, vỗ mộng xâm lăng*

*dãy đất miền Trung thắt ruột đất cần
 đưa mặt hứng bốn mùa đông gió bão
 gió Lào rát da, tiếng thờ dài hạt gạo
 ruộng đồng mặn chát, màu muối trắng lưng*

*dù có lưu lạc nơi mô, cũng nhớ quá chường
 nhớ nắng nỏ gió Lào, nhớ canh bão lũ
 thương củ khoai như thương ca dao mẹ ru con ngủ
 hốt lá bèo tre đem về đốt ủ làm phân*

*cây đòn gánh vẫn oằn vai, dù xe ngựa rần rần
 mẹ âm thầm từng ngày nuôi đàn con mau lớn
 đi giữ nước bỏ thân - lòng mẹ dù đau đớn!
 đâu cần đợi ai phong, xưa nay mẹ đã anh hùng.*

*Trang Uyên Hạ
 27/08/2017*

Người lính chết trong ngày Hòa bình
bỏ lại đời con thơ vợ yếu !

Lá Thư Hoài Âm

*Anh trở lại trận tiền ngày sấm tối
ngọn gió ào dấy nắng nóng như thiêu
hầm công sự ngó nhau không nói nổi
lúc tiễn đưa nhớ bậu dặn đủ điều*

*hương Sài Gòn loang thơm vùng biên ải
giọng miền Nam huỳnh đệ - thích nghe hoài
bài vọng cổ hát đi rồi hát lại
thay tiếng đờn tiếng đàn nổ đình tai*

*quà Sài Gòn đem ra - nem Thủ Đức
nấp li-đông thay chén chạy vòng vòng
ngày về phép người nào không háo hức
dịch pháo bày tan nát cả ước mong*

*đồng phiên gác có hậu ngồi cùng ngắm
áo bà ba cho nhau xẻ đôi tà
mùa chia ly đầy thân trai nghìn dặm
hậu một mình và đêm tuổi xuân qua*

*nước Cửu Long chảy tràn bờ Thạch Hãn
Cả Thành ơi - năm một tuổi hai mươi
anh nằm xuống nợ non sông - viên mãn
hậu một thân ở lại lương ngậm ngùi.*

*Trang Uy Dạ
27/07/2017*

Người lính tử trận 14.3.1975 tại Thừa Thiên

Ngày Về Phép Cuối Cùng

*Người lính trần nâng niu từng giờ phép
sờ mái nhà, sờ vách lá thiếu hơi
nhìn ra sân bãi trẻ nhỏ vui chơi
thương người vợ đã bao ngày mòn mỏi*

*người vợ trẻ đón chồng - tựa ngày cười
lời họa mi nồng ấm tỏa không gian
quên đi hết từng đêm buồn rười rượi
giọt mưa ngẫu cắt cố chày hàng hàng*

*vợ con ngắm vãn về hộ đồ trần
chiếc ba-lô nhẹ nhẹ để trên bàn
người lính chiến ôm vợ con hỏi han
miệng ba-lô hé nụ cười rạng rỡ*

người lính chiến tạm thay lộ đồ trần
cảnh thanh bình hạnh phúc suốt bữa ăn
từng ánh mắt - từng nụ cười - cứ vẫn
hương tóc bay xóa hết cả nhọc nhằn

người lính chiến dạy cho con dấu hỏi
giàng rạch rồi cách đặt để dấu huyền
gặp dấu ngã phải biết phương chống chọi
dấu nặng nề thì phải biết siêng năng

ngày cạn phép người lính về đơn vị
giờ tiễn đưa điệp khúc ấy quay cuồng
đôi mắt biếc - mắt thơ ngây - luống cuống
đưa chồng cha về lại đất chiến trường

hòa bình tới - một món hàng xa xỉ
súng đạn bom vẫn hơn hờ truy lùng
người lính chết - mắt trừng trừng - vô lý
bỏ vợ con giữa trời đất mông lung... !

Trang Uy Dạ

Ba năm 1966

Phiên Gác nửa Đêm

*Vọng gác khuya ôm ngọn đồi phía trước
miệng khát khô miền hạ vắng lâu rồi
vỏ đạn pháo nước lưng đi một nửa
đóm vờn bay hồn phách nhập ma trời*

*súng khép nép nằm ngang dùi áp ú
con đé kêu tìm bạn giữa đêm hoang
vòng kềm gai co thân mềm sương phủ
phượng nơi đâu ve sầu khổ thở than*

*hầy chim ngủ ngáy rung lờ công sự
làn mướt xanh xếp lớp ở trong đầu
giày đeo chân chờ nghe cơn sấm dĩa
tiếng thờ dài ừng thẳm sâu rất sâu*

*lá trở mình thương một vì sao rụng
xót cành cây miên viễn cuộc tiễn đưa
con suối nhỏ cố trườn qua thung lũng
hãy chờ dìm thao thức giữa canh khuya*

*nửa vọng gác chìm vô vùng hư ảo
con tim quen gõ nhịp gọi thời gian
hoa tranh trắng ngõ bao tà áo trắng
vội chòm tay lay động cả sương ngàn.*

Trang Ý Hạ

23/07/2017

Khum Người Nặng Hạt Phấn Rời

*Rồi ra trở lại đất quê
mây qua trắng mặt buồn tê nửa đời
khum người nặng hạt phấn rời
nắng mưa kỷ niệm dệt lời châu thân*

*mình vui trầu nặng nghìn cân
hồn đau khỏe lại một lần cầm tay
mơn man ấm gió heo may
hay là gông bão quất quay dáng hình*

*nửa như rặng rờ hình mình
nửa như bóng tối rập rình sau lưng
cung tên lấp sẫm sao ngừng
con tim uớt máu giữa vầng hào quang*

*tuổi tên bỏ lại bên đàng
anh hùng tất lụy hồng nhan - lâu rồi
nghìn năm mây trắng cứ trôi
giày saut in dấu trên đời còn nguyên*

*mai về thăm lại trận tiền
lưng linh hạt phấn qua miền tịnh không
thương con chim hát trong lồng
thương ta xa lạ giữa mệnh mông người.*

Trang Uy Dạ

San Francisco - July 20, 2017

Kính tặng người lính trong ảnh!

Ngọn Đồi Cuối Cùng

*Tia nắng mỏng dát trên đồi loang lổ
 bầy chim nghiêng con mắt liếc cây rừng
 thân chàng rành nghề thương nơi cố tổ
 ngọn gió lùa lành lạnh phía sau lưng*

*mây lang thang giật mình tìm chỗ ẩn
 khói trận tiền nhà từng sợi hương thâm
 mùi sương đợi tiếng chuông ngân nghe khản
 núi gồng mình chờ bóng tối nặng thân*

*nước suối mát vỗ về hạt gạo sây
 người lính nhai sỏi đá dưới chân mình
 thân độ lượng vẫn tròn quay mình mây
 tiếng cười vang rung từng bước chiến chinh*

*hoàng hôn nuôi ngọn đồi lần sau chót
 họng súng im ngời nghe thở đều đều
 lật đé giày tuối xuân mòn theo gót
 con chim heo khàn giọng vẫn cứ kêu.*

*Trang Uy Hạ - 13/07/2017 - Một bài thơ cũ
 Kính dâng tặng người Lính trong ảnh trên!*

Mùi Áo Trận

Giày saut đọng dấu chân mây
 gót vun kỷ niệm đọng đầy hòa châu
 đồi hoang lá thờ canh thâu
 lũng sâu dốc dựng vẫy chào trăng lên

cảm người chưa kịp hỏi tên
 quân hành mấy khúc chỉ mệnh mộng rừng
 mù sương đứng chặn sau lưng
 đạn bom phía trước chưa dưng thân trai

mộng tràn cánh hạc mây bay
 giữa vùng tao loạn nghiêng say chiến trường*
 dưng mùi áo trận vẫn vương
 có ai còn nhớ một chương sử này

người nằm xuống trắng hai tay
 ước mơ để lại cho ngày mai mơ
 ân tình - nheo nhóc tuổi thơ
 nhìn lên di ảnh - bàn thờ nhớ cha.

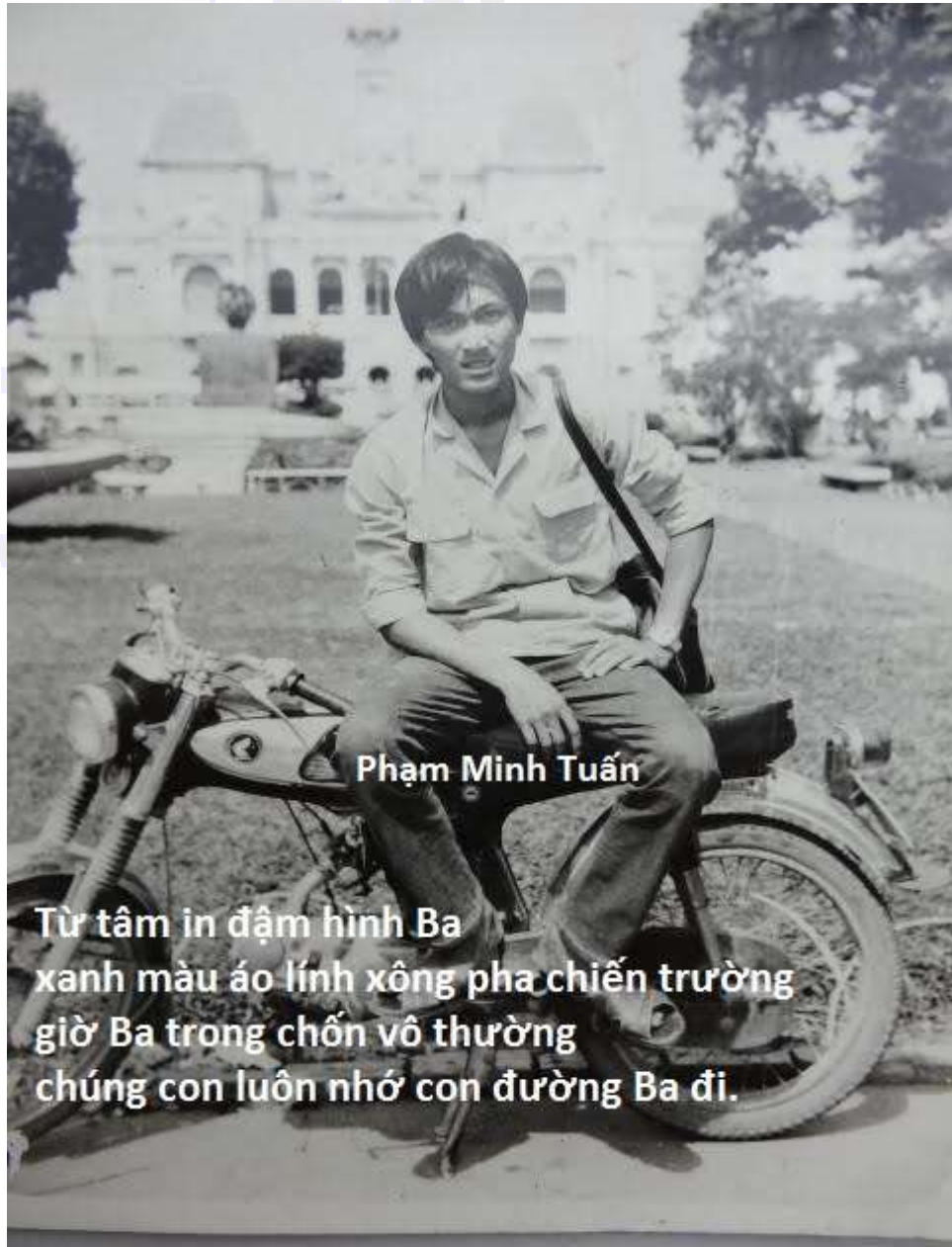
Trang Uy Dạ

San Francisco -11/07/2017

Kính dâng tặng người Lính trong ảnh.

* Mượn ý bài thơ Lương Châu Từ ...

Phạm Minh Tuấn

Từ tâm in đậm hình Ba
 xanh màu áo lính xông pha chiến trường
 giờ Ba trong chốn vô thường
 chúng con luôn nhớ con đường Ba đi.

Chia Vui Cùng Bạn Từ

*Chia vui mây được đi từ
 thời gian cát bụi mịn mùi tăm tắp
 xà-lim lạnh chỗ mây nằm
 nghe trong đêm vắng con tầm với dẫu*

*rồi mây cũng bạc mái dàu
 thương con nước nhớ chân cầu cuộn trôi
 Văn-Vương chong ngọn đèn ngời
 bám tay tính nhắm quăng đời vị lai*

*còn mây ráng giữ hình hài
 của cha của mẹ đã vay của trời
 thế gian là một trò chơi
 sá gì mưa bão tới đời ngã nghiêng*

*ba năm cuộc sống truân chuyên
 đói cơm - đói cả thánh hiền - đói meo
 vỗ tay hí hửng cái nghèo
 thiên đường ảo tưởng cứ gieo vào hồn*

*buồn chi khói tỏa hoàng hôn
 giấu đi hạt lệ cho cơn cào đau
 từ đây mới liết vàng thau
 người ta phong thánh cho nhau đó mà*

*cười lên - ngược mặt...ha...ha...
 cười cho vui lột nổi nhà - nước non
 đôi chân vững bước đá mòn
 anh hùng há dễ cúi lòn mãi ru.*

*sứ ghi từ chốn lao tù
 Việt-Vương ném mật nuốt thù chờ trông
 con chim diên - hót trong lồng
 rừng xanh thăm thẳm từng không hèn thè*

*vui buồn cùng với hồn quê
 từ đây là chuyện chẳng hề ai mong
 chia vui nhẹ gánh trong lòng
 tao và mây vẫn còn trong đêm dài!*

Trang Y Hạ

24/06/2017

Áo Xưa
Áo xưa hai vạt dài rơi
buồn phân nửa xé cuộc đời thơ ngây
trầm phương trời lạ sầu quay
theo guồng trời đất nhớ ngày thương đêm.
Trang Y Hạ

Giỡn

Từ buổi yêu em đời ta hóa ngọc
 leo lên ngai trên nhánh thời gian
 giỡn với thiên lôi
 giỡn với ngọc hoàng
 với diêm vương quý các
 giỡn với đêm ngày
 giỡn với nhân gian
 giỡn với người thân với đạo dàng
 giỡn với rắn hổ mang
 giỡn với loài nạ quý

Ta giỡn với nỗi cô đơn
 giỡn với nỗi nhớ nhung
 giỡn với người điên giỡn với người khùng
 giỡn với bão dông gió lốc

từ buổi yêu em đời ta hóa ngọc
 ngai nghe thiên hạ chửi bới mình
 suốt một đời chinh chiến điêu linh
 cả dầy ai... có bao giờ run sợ

ta hóa ngọc
 nâng tình yêu muôn thuở
 để yêu em giữa gió dập sóng dồi
 ta sẽ không giỡn nữa ai ơi
 khi tình nặng đôi tay ấm áp.

Trang Ý Dạ
 San Francisco

Tặng cô em thời trung học P.T.T.H.

Tới Căn Giuộc ngày tàn - đêm thức nghĩ...
 mai vô Quy Đức biết có gặp được nàng Kiều Nguyệt Nga
 vòng ra cầu Ông Thìn lơ ngơ tìm nhà người tri kỷ
 bìm bịp kêu con nước lớn đẩy la đà... [TYH]

Họa thơ - *Kỷ Úc Ngày Xanh*
 của - Hương Phạm

*An Dương Vương - lòng tơ vương
 hẹn em quán nhỏ ghi chương sừ tình
 mưa còn lá đỏ lặng thính
 nắng gieo vàng đậm ghi hình trong nhau*

*dậy thì trắng áo xưa sau
 dấu chinh y đã bạc màu thời gian
 thập tam - chưa lập - ngón ngang *
 hình xưa tường cũ chứa chan mảnh đời*

*Dại Dương xanh thăm phương trời
 An Đông, Bình Trạng tuyệt vời nào quên
 dễ gì nhòa hết tuổi tên
 nhớ vùng kỷ niệm nghe mệnh mộng buồn.*

Trang Uyên Hạ
 San Francisco - June, 14. 2017
 * "Tam thập như lập"

Kỷ Ưc Ngày Lạnh...

An Dương Vương, kỷ ỨC một thời
 Con đường quen thuộc, một người đón đưa
 Lá me xao xác trong mưa
 Nắng vàng hắc bóng người xưa đợi chờ...

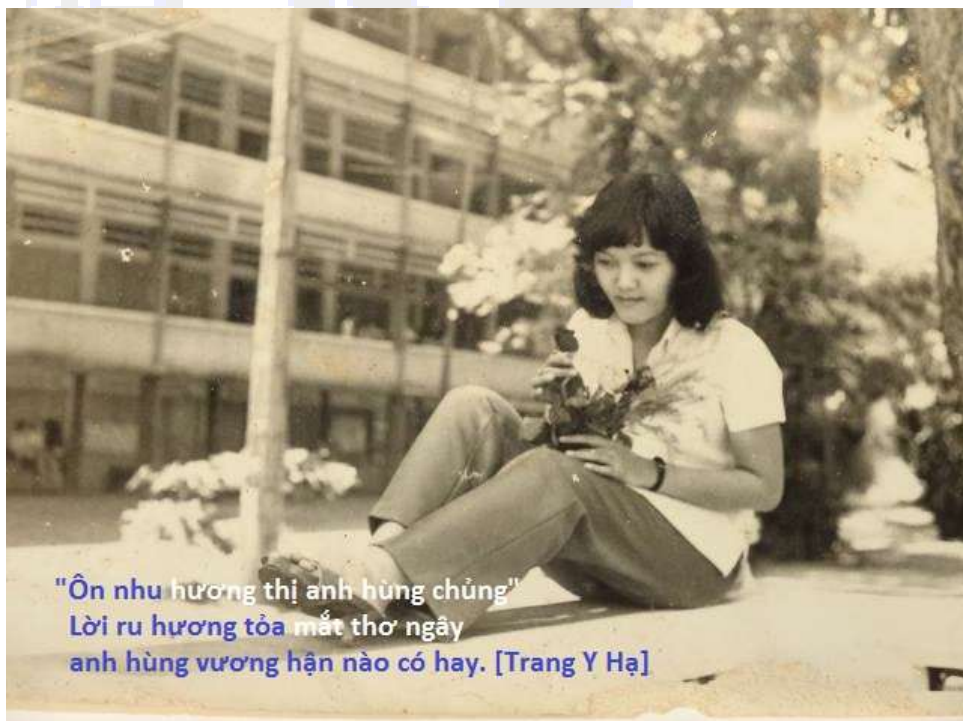
Áo em trắng nét dầy thì
 Anh ba mươi lẻ, chinh y đã từng
 Ba mươi sáu nữa, người đương
 Bước ngang trường cũ gió ueng ueng buồn...

Ai xa xôi ấy có còn
 Nhớ chèo Bình Trạng, mìn dòn An Đông?
 Thời gian phai nhạt nhớ mong
 Đại dương cách trở, xa lòng vì đâu?

Hương Phạm

(... một chiều mưa ngang qua trường cũ...)

"Ôn nhu hương thị anh hùng chủng"
 Lời ru hương tỏa mắt thơ ngây
 anh hùng vương hận nào có hay. [Trang Y Hạ]

Quần loe rộng nhất một thời sử lịch,
những chàng trai vùng vẫy ngợp cả hồn.

Trang Y Hạ

Yêu Thơ

Đọc thơ anh nhớ yêu anh
mắc cỡ chi, lại... chời quanh vậy nà
anh này - khéo ghẹo người ta
thơ và người khoảng cách xa dặm ngàn

không yêu anh - lại hỏi han
làm thơ có dễ như - sang dò chiều
lêu...lêu...cô bé đã yêu
đọc thơ anh "ngâm" đánh liêu... thương anh

rừng xanh rậm lược quân hành
bây chừ cô bé trưởng thành - mộng mơ
bây chừ bé biết mần thơ
giấu trong cặp - hồn ngân ngọc mỗi ngày

hôm về phép khẽ cầm tay
thơ em rục rịch rơi ngay xuống đường
thơ nâng tỏa dáng dễ thương
ghét ghê... ngúng nguẩy - má hường thêm xinh

ve tròn vạt áo một mình
cái duyên con gái ân tình nước mây
chút quà nhè nhẹ trao tay
em cười thắm đẫm bờ vai anh rồi.

Trang Y Hạ

Một bài thơ quá cũ.

12/05/2017

Viết Thu Tình Chàng Tư

*Đêm tròng mắt hút màu trời đen kịt
áo cô liêu kín hờ liệm thân đơn
bóng đèn quét freeway soi lỗ chỗ
bóng hình ai hữu định lãng chồn vờn*

*xe lác lư lao cõi trời u uất
cánh người xưa chao đảo ở trong đầu
thân thể nhược với bầu sao xa thăm
nhớ quê nhà chờ đợi tới bao lâu*

*gió khuya xoáy khuyết thân hồn ớn lạnh
con tim nghiêng cơ thất nhịp bất thường
đời dài ta mấy chặng toàn bất hạnh
tình muộn màng mới nở lãnh tai ương*

*bà mặc ta giữa đất trời yên ắng
dòng sông đau nghẽn mạch chảy về nguồn
lời dịu êm hờ pha mùi cay đắng
rảnh-nợ - rồi - người chắc sẽ nhẹ hơn*

*ta về lại thiên chiều nghe gió dã
liền kéo ta hờ nổi sóng dập dềnh
đẩy ngược nhau - tái tê - vô bờ khổ
nhớ một người thấp thoáng giữa mông mênh*

*mong xếp lại con đường vàng lá rụng
hương-xuân xưa tỏa ấm một phố phường
ta nát bầy tâm thân qua hoạn lộ
phương trời xa giữa mặt uống mùi sương.*

Trang Ý Dạ

Nửa khuya - April 17. 2017

Cho: P.T.T.H

Mừng Sinh Nhật Một Người

*Đâu biết rằng bậu đôi hồn ta
im lặng tựa bóng đêm sa mạc
đời lính tráng một thân ta phờ phạc
tìm đâu ra - hình bóng thiên thần*

*ta nhớ bậu - không thể "cân-đầu-vân"
tôi một nơi chưa định hướng
ta biết bậu có trái tim độ lượng
có lẽ nào chờ mãi cuộc tình xa*

*ta mến bậu - đứng ngậm ngùi ngó hoa
bậu cảm nhận - chút hương tình - phi lộ
thương xa, thương gần cũng đều chuộc khổ
lời thơ vẫn không chờ hết sự tình*

*ta lận đận suốt quãng thời chiến chinh
chưa có dịp tặng ai lãng hoa - sinh nhật
chiếc bánh kem lung linh hàng nến - tâm nói thật
ta đa tình đa cảm người ơi*

*bậu đôi hồn dễ thương nghe ta nói mấy lời
lãng hoa đầu tiên - tặng bậu lòng ấm áp
rồi mai kia có sóng tràn bão táp
ta trăn mình hứng chịu để bậu bình yên.*

Trang Uy Dạ

Nhà thơ San Francisco - 10/04/2017

Bậu Cú Khóc

Nghe bậu khóc lòng ta dần trẻ lại
tuổi hai mươi sừng đạn nổ rung mào
bậu cú khóc cho tim ta co thắt
bước chinh nhân huyệt hăng giữa bão vây

bậu khóc - và xin bậu hãy khóc
giọt sầu buồn lấp lánh hạt trên châu
sôi phận ta - một quãng thời ngang dọc
rớt đáy đời bạc bẽo đã bao lâu

ta ao ước được nghe bậu thổn thức
bờ bên kia lặn sang bờ bên ta
bậu trần trở tận lòng thêm bức rức
giữa nắng vàng mộng ảo lủa vây quanh

ta sẽ kết giọt sầu vương thành chuỗi
lần kinh đêm cho bậu bớt nghĩ suy
mặc đời ta vốn phong trần gió bụi
chân trời xa đã có gió thềm thì

khóc đủ rồi - ta xin bậu hãy ngủ
ta lang thang bờ biển lạnh mong ngày
qua thật chậm - để bậu ngủ mê say
mơ lưôm vàng lặc loài nơi xít lạ

Trang Y Dạ

Cho người con gái đã khóc với ta!

22/03/2017

Tháng Ba

*Chị ta với tháng ba
nhớ em quần ống rộng
tóc demi-garçon
in qua nghìn cánh mỏng*

*ta ngồi hát với cây
em bao giờ hiểu hết
sa trường gọi màu mây
ướp thân người lính chết*

*thôi đừng trách chi nhau
hồi em - người tinh nhỏ
đã có em từ lâu
lỡ tay bay theo gió*

*ta ngồi trong tháng ba
sức lịch ghi thuở trước
chỉ còn mở thơ ca
và tuổi già đếm lược.*

*Trang Uyên Hạ
18/03/2017*

Con Chim Bò Câu

*Ngựa bần tay hứng lấy giọt mùi sương
xoa xoa ngực cho dịu cơn nóng dội
em nhúc nhích - hỏi làm sao chịu nổi
trái tim anh nào có phải sắt dẫu*

*anh dựa lưng vọng gác đã bao lâu
nghĩ về em - muối thương tình chưa cần
cơn buồn ngủ sợ anh phiền không dám vờn mí mắt
mây cúi đầu né tránh các vì sao*

*nghe lòng núi thờ dài lá lao xao
bầy thú hoang mệt dừ đang say ngủ
con tắc kè vô duyên - hống kêu vang rừng rú
hoa kềm gai trườn mắt ngó dăm dăm*

*mỗi tối ngồi bên cửa sổ dõi xa xăm
hầu trời đêm vệt hỏa châu le lói
thư cho anh - lúc nào em cũng hỏi
chim bò câu biết có nhớ lều tranh*

*em vẫn ngồi trang điểm chờ đợi anh
hay đi ngủ với bao điều mơ ước
đêm chào ngày - thôi, anh còn phải lược
chân gập ghềnh qua mây núi mây sông.*

Trang Uyên Hạ

Bước chân thời chinh chiến

16/03/2017

Nắng chiều trên sa mạc Cali...
By Photo Trang Y Hạ

Chiều Trên Sa Mạc

Ngày đi qua sa mạc
nắng gay gắt dõ chiều
mồ hôi có làm mát
màu trời vẽ tịch liêu

hoa hoàng hôn ực rỡ
viên quanh dầy mờ xa
mây hoàng hôn làm lờ
lạc lững dưới trăng ngà

dành ôm thân cây cỏ
nghe loài dế ru đêm
ngồi ôm thân ma xó
hùi con nít khóc mềm

nắng son vàng công sự
thép lạnh khép tình xuân
hình thù treo quá khứ
chờ hậu tới vô chừng

hồn hoang lữ sa mạc
y một đời khô cằn
y một thân lưu lạc
chân trời biết nói nắng...

Trang Y Hạ
SF 2017

Quần loe rộng nhất một thời sử lịch,
những chàng trai vùng vẫy ngợp cả hồn.
Trang Y Hạ

Hoài Cổ

Sương công lạnh rùi nhau về ca vịnh
ánh nắng vàng lần lượt bỏ ta đi
cảnh âm u nặng lòng trời tịch tịch
phía chân mây vọng tiếng bậu thăm thì

ta liết bậu mang mang tình hoài cổ
hoài cho ta hay trần trở phận mình
thân sóng cuộn mãi dề người vổ vổ
đêm vọng đưa nhim nhịp mỗ ru kinh

hồn rị mọ bên kia bờ tiền kiếp
ta ở trường bậu ở đồng rong chơi
vườn địa đàng hai trái tim hòa nhịp
răng bầy chữ mỗi dĩa ngắm lộn trời

trách chi hậu - dò tìm chi nguyên có
giữa hai ta kẻ tới trước tới sau
lướt qua mặt - mối duyên tình bỏ lỡ
ngôi bao đêm nước nở tiếng còi tàu

ta có biết hậu rồi bời bời xuôi
ghì bóng râm thả dĩ vãng xuôi dòng
bầy chim già thất thóm về cuối núi
rẽ lên nào để gạn đục khơi trong

ta lần quần xé lưới trời đen kịt
chớp nhè nhàng không đủ lưa hậu ơi
dao thời gian cứa tâm thân trăm vết
muối kỷ niệm xát đau thấu tận trời

hậu hoài cố giữ tim ta thoi thóp
chết lâm sàng trên mảnh đất sạn rơi
dấu chân tình lướt quân hành lồi lõm
hậu thơ ngây cho ta chết một đời.

Trang Uy Dạ
San Francisco - 2008

Vòng Hoa...

Ta cũng được - một lần em tặng
vòng hoa xinh giữa nắng Saigon
dòng đời trôi vẫn luôn mang nặng
nụ cười em và cả nước non

vòng hoa xinh ngát hương muôn vẻ
nhón chân choàng nặng trái tim ta
từ ánh mắt - lời em khe khẽ
anh an bình - gìn giữ quê cha

ta cũng đã - mấy lần đôi mắt
chuyện được thua ai hiểu cho đây
từng vết sẹo trở mùa đau thất
đau phận người lây cả cỏ cây

ta cũng đã - vô nơi rừng núi
đôi tay sần ve vuốt sản khoai
mòn thân trai quanh năm làm lữ
sử lịch xoay thiếu chỗ u hoài

ta cũng được - em tìm thăm hỏi
giữa đại ngàn dạo khúc tình yêu
niềm hy vọng gửi trời mong mỗi
mảnh dung nhan thấm ướt những chiều

ta còn thiếu vòng hoa muôn thuở
vốn lẫn lời - biết trả sao đây
cảm ơn em cho ta khát nợ
nợ trần ai luộc chặt kiếp này.

Trang Y Dạ
Xuân Đà - 1990

Chi Là Giác Mơ

*Ta thấy ta về dạo khắp Kon Tum
phi trường nhà ga giữ y nguyên ngày cũ
lờ kềm gai hoen rì ôm sương phù
lô cốt thông hào mưa nắng ù chưa phai*

*liếp rau Phương-Nghĩa- Bôn chừ ai tưới có hay
cần kéo nước giếng âm thầm mơ ước
mắt gập gáp thu hình chưa nở bước
lòng lằng lằng ngọn gió núi cười chào*

*cảnh phi trường bày nắng múa lao xao
có bóng hậu tinh khô viền mây trắng
vườn Paradise - sợi tóc trôi con tim quá chặt
lước nằng nề tìm đâu chỗ hẹn xưa*

*quán cà phê Phương Vỹ lắng giọt mưa
từng giai điệu ru một thời quan ái
ôn lại cả một quãng đời xa ngái
dòng Dakbla chậm chạp chảy mòn chân*

ta còn nhớ năm ba thằng bạn thân
 cúi mặt kiếm từng dấu giày bụi lép
 tay trắng tay vờn mái đầu sương áp
 chí thú cày bưng mảnh đất can qua

giọt cà phê ngưng rớt bật tiếng ca
 vị đắng đắng gọi hồn hoang thảo thức
 gót hài Hoàng Đạo - Theresa nhịp đầu nhức
 phượng vĩ giao cành lượm hoa rơi

ta nhìn ta quần áo lấm tả tơi
 ngược mắt thấy rừng cúi đầu xám xịt
 thân đang sống nghĩa là thân chám hết
 hòa châu mờ thay nên tiền hồn đi

trong cơn mơ mộng có thấu những gì
 đưa tay quệt giọt dầm đĩa trên trán
 trong cơn mơ lược chân trần phiêu lãng
 đã trở về thăm lại một Kon Tum.

Trang Ý Dạ
 Xuân Đà 1988

Đêm Hoang

*Đưa thân đứng gác kê trăng
thâm tay mùi sắt sương giăng kín đầu
nguyệt mờ mắt liếc hóa châu
quen hơi đại bác lâu lâu trở mình*

*phong trần sót chút thư sinh
chờn vờn mộng mị cõi tình dăm chiêu
túi nhà binh chứa lời yêu
ngàn hoa khoe sắc mỹ miều thiện lương*

*rừng đêm thỏ thức biên cương
sao khuya trốn lạnh chẳng vương vấn gì
phũ phàng đom đóm bay đi
gió quen rủ lá thắm thì dầy vơi*

*lù lù lô cốt mồn hơi
lời con mắt xoáy vô nơi vô hình
nhập nhòa ma mảnh rập rình
châu mai khắc lửa tỏ tình - đêm hoang*

*khò khè tiếng ngáy rung màn
hòa âm giọng đé hỏi han bạn đời
tôi phiên đổi gác lời hỏi
một màu đen kịt chưa vơi lẽ nào.*

*Trang Y Dạ
Kon Tum, 1972*

Chuyện Thắng Thua

*Tiền đồn mưa ướt ngày đông
quơm con gạo nếp buồn không thấy nàng
thắng thua - một trận cười vang
rung rinh thiên địa dặm ngàn sau xưa*

*bạn chi tới chuyện nắng mưa
bỏ ngoài hết những lọc lừa gian manh
thù hận đốt lửa chiến tranh
giày saut vệt gót quân hành đêm thâu*

*nàng đừng phung phí dòng châu
ngẩng mặt lên - xóa sạch màu tang thương
chìm sâu vô cỏi vô thường
giờ tàng kinh - xếp đoạn trường - nắng phơi*

*rượu say nào để quên đời
men cay thấm dạ vạn lời tiên nhân
ký thân khắp chôn hồng trần
xa luân mãi miết xác thân đạn dày*

*nẻo về trắng dã hai tay
công danh phù ảo tương lai hạn kỳ
thịnh suy sớ lịch còn ghi
thắng thua dễ lấy thị phi đo lường.*

*Trang Y Dạ
Xuân Tâm 1983*

Còn Một Mùa Đông

*Mai về rừng thăm tha hồ ngắm
trăm ngọn núi cao đũa núi cao
suối sông trong mát tha hồ tắm
nhớ thuở khát khô nấp chiến hào*

*hồi ức cháy hồn binh lửa cũ
súng quom dè nặng tuổi trai đi
vẫy tay hứng phút giây sương rữ
lôi hồi chắt chứa buổi phân kỳ*

*kẽm gai cào xước đôi con mắt
lao cát trên mình hứng đạn găm
trăng khuya tội nghiệp soi vàng vạc
sương lán đời trai thiếu chỗ nằm*

đầu gói ba lô sờ vô ảnh
 giai nhân mếu máo đắm thục tình
 nhịp hành quân hồi đầu có rành
 quỳ nở kiêu sa ngó lạng thính

nắng tràn biên địa phơi khe suối
 mưa ngập tiền đồn ẩm hai vai
 đã trót thề lời đêm mộng muội
 một lần tạc dạ để gì phai

đưa tay sờ nắn từng vết đạn
 giấu kỹ trong thân mấy bạn thân
 nhức nhối thương tàn đêm dĩ vãng
 thăm viếng cầu cho được một lần

nhớ chiến trường xưa thăm hỏi gió
 bầy xương trần trổ luôi tang dâu
 hồn lính vô danh phiêu khắp ngõ
 ngong ngóng người thân thăm nỗi sầu

mai về tìm lại vài thằng bạn
 khắp khiêng lên non đứng ngậm ngùi
 tung hê bầu rượu chân mây rạng
 nghiêng chén nhìn nhau vỡ bụng cười.

Trang Y Dạ
 Kon Tum, Dakbla 2006.
 Ngồi uống rượu với bạn hữu!

Một Chút U Hoài

*sống vì vui - ngồi trên xe gắn máy
chết - ung dung nằm xe ấy chờ về
vậy cũng sướng có điều chi mà phải
bày lăm điều so sánh với ừ ờ*

*đời của Chúa sinh ra ở ngoài đường
chết đời hoang không một lời trách móc
với kẻ trộm đóng đinh Chúa còn thương
thì cứ chi cứ xúm nhau than khóc*

*lửa chiến nguội tro tàn nửa thế kỷ
hồn chiến linh luôn vất vưởng - ai hay
huy chương đầy mỗi năm mỗi hoen ỉ
tình người khô tựa như lá khô bay*

*thương binh dạo tâm thân cùn nặng gổ
đường quê hương thêm nứt nẻ chân ngày
chút u hoài biết phương nao để tỏ
mong đợi chi dù một bữa cơm chay*

*người nằm chết đìu hiu chiều u tịch
kẻ sống vui - vui vầy dưới ánh trăng
đêm mưa phùn đọng giọt sầu cổ tích
mộng mơ còn tỏa hơi ấm chiếu chần.*

*Trang Ý Dạ
20/09/2016*

Nhớ Về Khung Trời Dak To

Tặng nhà thơ Dak To - Nguyễn Hồng Thùy Tiên

*Cúi mặt xuống soi dòng sông Dakpsi
trời xanh thăm nói tuổi thơ thêm rộng
nguồn nước mát thấm qua thời - ở đồng
chim la đà lá mắc cỡ chi dâu*

*rừng sát vườn bên hơi núi chum đầu
ngón tay nhỏ vân vè tròn nét viết
ta và hậu lớn lên nào hay biết
mùi chiến chinh lơ lửng tự trên không*

*mắt hậu tròn quay hai hạt nhãn lồng
ngôi sao sáng rọi hồn qua thế kỷ
ngày lớn thêm - càng ngày thêm huyền bí
chờ trăng lên trăng nấp phía sau đồi*

***

*áo nhà linh gói hết cả nụ cười
hồn nhiên giữ kỹ khúc buồn - tư lự
từng nhịp sãi dài qua miền lễ thứ
lớn ngồn lòng - biết nhận diện cùng ai*

*sương phát chân lạnh thấu xương - sớm mai
đỉnh cao cao sờ mây mù Daksúk
phía Tu-mơ-rong cạp gằm hổ vuốt
nàng Poko sợ sệt chảy về xuôi*

*quay Dak To thương sơn nữ bụi ngùi
đốc dựng ngược giọt mồ trăn trờ rớt*

cúi oằn gối ước chi được chia sớt
tắm xà-rông ực rỗ khếp chiều hoang

ta chân thành dùng chân nép lên đàng
hoa quỳ ực tô nền trời kiêu hãnh
sơn nữ ơi - ta nghĩ nàng là thánh
phả yêu thương chốn địa ngục trần ai

nơi Tân Cảnh da cô gái chưa phai
màu thổ chu pha gió mùa nắng hóp
đốt cháy môi hơi men tràn bão táp
bóng giai nhân nghiêng ngả quán cùng ta

cánh Phượng Hoàng* lướt Tri Lễ - la đà
suối trong vắt ngang qua đường tình lộ
quán đầu làng tụ đông ngõ là phố
giọng Bồng Sơn mật ngọt rót êm tai

ngắm Poko tắm gội mát hình hài
tam già liệt làn vô dôi Dakmot
độc chúi nhúi trời lên đèo chót vót
cầu nằm sâu hun hút hết bụi đường

làng Dakmot ngụ một thời - vẫn vương
vẫy tay chào lội ra vùng Ben-Đét
nhớ ngã ba... * pháo trở tài gào thét
gà kêu khan ba xóm thày đều nghe

Konhring - mưa đầu mùa nhớ măng le
khói đốt rẫy tô màu trời sẫm tối
hội xuống giông điệu công chiêng vang dội
ướt cần trao - trao hết cả ân tình

quay chân sang phía làng cũ Diên Bình
chuông nhà thờ giục dã tan sương muối
Dakpsi vẫn... vẫn một mình làm lữ
chày ngược về vùng ký ức xa xưa

ta đi rồi rừng núi có còn mưa
nắng rú gió phát phơ lìm hoa đót
ký niệm cũ chắt trên đồi - chim hát
cây người sau xếp lại mấy vản thơ.

Trang Uy Hạ - Viết năm 1986

* Ngã ba biên giới Việt - Miên - Lào

* Phi trường Phượng Hoàng

Núi Mây Tào nhìn từ Rừng Lá

Căn Cứ Hai Nhớ Ra Căn Cứ Bốn

*Leo tới đỉnh Chứa Chan ngồi thờ đóc
ngó qua núi Mây Tào bóng râm di
nhánh đời ta không thể nào ra lộc
ngang miếu đền góc bỏ tham-sân-si*

*xuống Núi Le dựa lưng bờ đá tảng
vùng đất trắng mịn màng tựa da em
bờ đá mềm cho đời ta phiêu lãng
đêm gác tay nghe gió dội qua thềm*

*bỏ Bình Long em về Căn Cứ Bốn
lá cao su xào xạc mãi bên tai
mùi pha máu chảy tràn ra khắp chốn
vùng đất đỏ vùi bao mảnh hình hài*

*nhớ ngày ấy ghé thăm em mấy bận
khu định cư trông thiếu trước huyệt sau
thời chinh chiến đâu chỉ ta lặn dạn
môi tình em gửi lính cũng nát nhàu*

em thủ thi cùng ta đêm rừng lá
 lá luông nghiêng giọng thò thè ân tình
 chiếc trực thăng bay ngang đầu vôi vã
 cầm tay em mà cứ mãi thỉnh thỉnh

bò súng xuống ta trở thành cá tội
 nơi rừng thiêng không thấy bóng một người
 bò súng xuống ta làm người có lỗi
 con bướm vàng ngòi ngăm tuổi hai mươi

căn cứ hai nhớ ra căn cứ bốn
 thưở em bỏ Bình Long ngụ chôn này
 vùng lửa đạn, đói nghèo vây khốn đôn
 núi Mây Tào lợ liêng một áng mây.

Trang Y Dạ

- Cuối năm 1982 -

Đôi mắt em có nhìn xuyên thế kỷ
 thấy ta ngòi ôm súng dưới trăng khuya.

Rửa Tay Gác Kiếm - Làm Ngư Phủ

Chôn giang hồ là nơi hiểm ác
 thò chân vô khó rút chân ra
 quân tử kiếm đồ vương họ Nhạc*
 đao cuộc thây phơi bóng tịch-tà

thập-bát-giáng-long Cửu... Thần Cái
 danh trấn Đại Bang đất ăn mày
 đá-cầu bao phen khuyến vãn chạy
 hận lòng ai hiểu - mượn chén say

cô gái dồ-long - cô Chi Nhược
 âm thầm mờ tung [cửu-âm... -kinh]
 tâm ngộ - giang hồ đâu có được
 mọi thứ quy về mỗi riêng mình

rửa tay gác kiếm - làm ngư phủ
 một mái một thuyền tìn rượu đầy
 chài quăng vài bận thôi là đủ*
 tiêu trôi du nhàn cảnh nước mây

gió bão chẳng ngừng - cây muốn lặng
 ân oán... truy lùng tới chân đê
 chúng lượng sức mình chưa thể thắng
 nấp trong bóng tối - tính nhiều bề

một sáng đứng nhìn - sông suối liền
 tràn bờ phơi bụng cá chết dần
 độc dược Bang Phái nào ai biết
 giang hồ hiểm ác giữa mặt than

võ nghệ cao cường thiếu âm đức
 tranh giành hơn thiệt chẳng lo đời
 vũ lâm minh chủ thời chạy chức
 giang hồ thấm dẫm máu xương phơi

đời nghề ngư phủ sao quá khó
 lưng kiếm lên đàng trừ bọn gian
 đá-câu phen này quét sạch chó
 để đời vui hưởng cảnh bình an.

Trang Uy Dạ

22/07.2016

* Nhạc Bát Quân

* Tri túc tiện túc đãi túc hà thời túc
 Tri nhân tiện nhân đãi nhân hà thời nhân.

Gãy Chân

Chiều vỗ nhẹ sau lưng sầm sập bước
 đưa tay sờ bóng nắng đậu trên vai
 a dua - gió kéo mực tràn vẽ cảnh
 màu đất trời u ám phủ chân ngày

tao bỏ súng chưa thề rằng bỏ lính
 ai thẹn lòng, ai cúi mặt lặng thinh
 ừ phần đời phía thẳm xa bầu bạn
 chung rượu say ngất ngưỡng rọi bóng mình

mây lạnh-căng ngu lại đời năm cũ
 chào-bãi đêm le lói ngọn đèn dầu
 tiếng phi-tuần mới mòn chưa dứt-điểm
 cấp-số-quân huyệt hững giữa rừng sâu

chân già gãy có nhớ xưa nháy-xôm
 lính lè-phè tiền đồn lính ba-gai
 vắn-vỏi đời lần đi qua mây khúc
 gạo trên sàng - tàn cuộc nghĩ thương thay

những nghiệm-trải một thời vờn trái núi
 rừng cây xơ chiếc lá ngậm cơn buồn
 lá-chả dòng sông dài qua mây nhánh
 chung-sự-vụ - nào ai tản, ai chôn

thân lút-cút bang theo ngày tháng rộng
 chánh ngữ nào phơi sự thật ra đây
 ông-địa-cười thương những thằng bỏ xác
 lãng dăng chiều thêu dệt chốn trường mây

lòng lút-út hay tin mây bị nạn
 thân cu-ki - chắc chưa tới nổi nào
 trường-ôc cũ bóng giai nhân còn ử
 gầy chân đời chưa gầy hết vì sao

đêm chánh-niệm viết nghìn trang tư lịch
 liêu cho mây và cũng tặng cho tao
 đôi dép nhật lục-xọc rung nhịp thờ
 đội vô tâm tá-túc một cơn đau

mây ở lại ngoạn vui cùng hiện hữu
 giờ [giới-nghiêm] nhớ đi ngủ nghe chưa
 tình huynh đệ chi-binh đâu có gầy
 khế-ước còn nói lại dễ chi chưa.

Trang Y Dạ

Kon Tum - một đêm tháng nắng 2006

Ưông ươi cùng các bạn.

Dưới Chân Núi Bà-Đen

*Mây viền lưng núi Bà-Đen
 Long-Hoa buổi ấy người quen đâu rồi
 rùng rùng giọt rớt, lá rơi
 lâu đi quên trót một lời từ ly*

*chim chiều đậu núi Bà-Đen
 lay hoay tìm tổ mấy phen không còn
 cây già già liệt cây non
 cây con ngững mặt mới mơn nắng mưa*

*mây mù ôm đỉnh Bà-Đen
 lâu đi đỉnh kết sợi phên lâu ơi
 áo bà-bà xé nửa vời
 sao không xé hết một đời cho nhau*

*quặn lòng ngắm núi Bà-Đen
 phong trần rửa sạch bon chen lâu rồi
 sừng quom liệng tuốt trên đồi
 lâu đi bỏ lứa khoảng trời hoàng hôn*

*thân đen than thờ Bà-Đen
 suy ra: vinh nhục, sang hèn kề nhau
 còn gì cho nữa mai sau
 có chẳng man mát một màu rêu phong.*

*Trang Y Hạ
 Kỷ niệm cho một lần về..*

28/06/2016

Đêm Tiên Đồn - Nghe Mưa

*Chàng tuổi trẻ vốn dòng hào kiệt
Xếp bút nghiên theo việc đao cung
(Chinh Phu Ngâm)*

*Đêm Đắk Tô - đêm tiên đồn hiu hắt
rừng vắng nghe Trang Mỹ Dung hát - Hai Mùa Mưa*
nhạc hòa âm - lá cửa mình dung đưa
rung bản bạt tấm poncho che thân đời lính trẻ*

*hoa kềm gai cào bàn tay viết thư tình đau xé
văng vẳng - người yêu thút thút phía sau lưng
nhạc hòa âm - đại bác réo không ngừng
chày giã gạo* lưng hỏa châu soi sáng*

*tâng trách nhiệm dè trên vai đá tảng
gác ước mơ - lỡ hẹn buổi tao phùng
nhạc hòa âm - chuồn chuồn* xé không trung
tim thốn thút cùng mưa nguồn nắng quai*

*Trang Mỹ Dung - giọng cô trầm ấm mãi
Ngọc Rinh Rùa trào hơi đá lạnh hồn
người lính sống hay ngủ dưới đất chôn
có mơ mộng cho một ngày về phép*

sương ập úi thắm hoa tranh bạc phéch
 lỗ châu-mai họng súng vẽ đường về
 bùn đất đỏ ngấm vô tim gõ nhịp dôi sơn khê
 botte de saut - gót mìn qua mây tuổi

lãng cassette - nhạc ru quên bày muỗi
 giọt mưa đêm thắm nón sắt tê tay
 khói sương loang dưới bóng tối qua ngày
 thân lính chiến hiên ngang - vòng công sự

rừng Dak To gom bước chân cô lữ
 Phượng Hoàng bay diêm mây chót Tam Biên
 dòng Pô Kô trọn kiếp chảy ngoan hiền
 cuộn đau thương giấu vô lòng - tang chứng

thùng đạn rỗng người lính đem ra hứng
 xôi thân trần tẩy xóa nỗi bi ai
 úp mắt xuống đời lính trắng hai tay
 công hầu khanh tướng - chưa một lần mơ mộng

đêm tiền đồn sấm chớp tràn gió lộng
 lửa tình yêu hóa đuốc sưởi trang đời
 bước quân hành dốc dựng dăm mà hôi
 dẫu nằm xuống - thân trai nào tính toán

rừng Dak To - tôi rồi đi - lòng chưa thanh thản
 tay súng ghì gìn giữ đất quê hương
 lưỡi dao lê nắp sau lưng - đầu thể lương
 máu hòa nước thắm ướt dòng sử lịch.

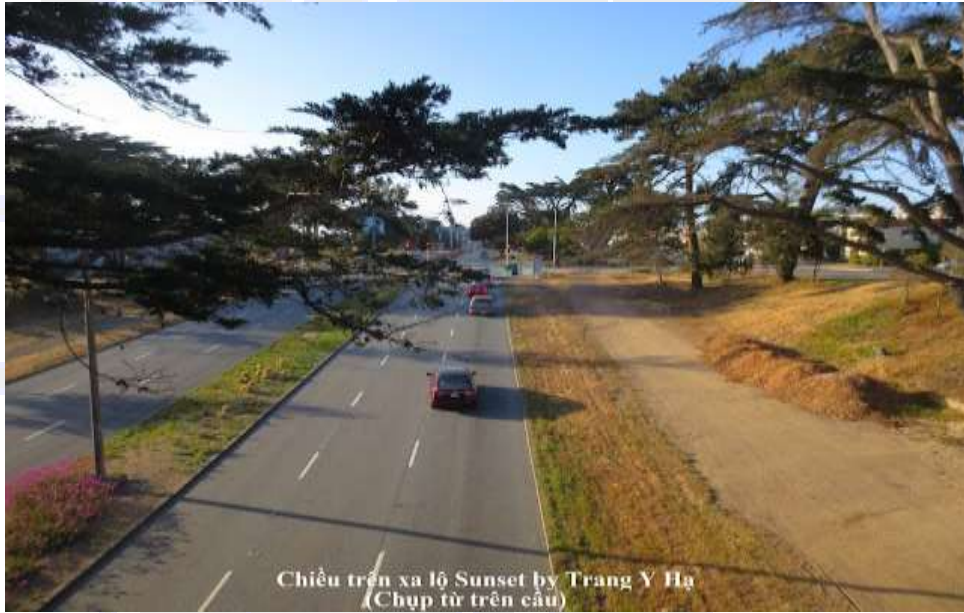
Trang Ý Hạ

10/06/2016

* Bài hát Hai Mùa Mưa

* Tiếng chày giã gạo đêm của các cô Sơn Nữ

* Trục thăng

Chiều trên xa lộ Sunset by Trang Y Hạ
(Chụp từ trên cầu)

Chiều Trên Cầu Sloat - Sunset

*Hoàng hôn ngập cầu Sloat
cô đơn đợi một dòng sông
tàng cây nhớ mưa khô khát
còn ta nứt nẻ tâm lòng*

*Sloat chứa danh đại lộ
dưới cầu luôn Boulevard
chữ thập treo đời rõ khô
đưa thành ôn chuyện cùng ma*

*nặng nề không gian khô rát
hoang hôn ẩn nấp sau trời
mặt ngày lịm dần - tế nhạt
sáu làn xe mãi miết trôi*

*xa xa vông lên màu biển
gió lùa hơi muối đượm tình
yêu người cũ niềm lưu luyến
chập chờn đầu côi u minh*

lạc loài xẻ thân viễn xứ
cảnh gần xa cách muôn trùng
giang hồ trói đời cô liễu
vết sần gọi thuở kiếm cung

suy tư ngọt thay dòng nước
cánh chim bắt gió - tả tơi
chân đứng mà sao cứ lướt
vô vòng xoáy cực đã đời

nắng sót ôm hàng cây ngã
đường rộng chưa tìm lối đi
nghĩ cho cuộc đời hối hả
bỏ quên mớ tuổi xuân thì

mang tiếng qua cầu mây nhịp
dòm lâu chẳng thấy dáng thuyền
sáu làn xe qua không kịp
lục tìm gọi gắm chút duyên.

Trang Ý Dạ

08/06/2016

Cầu cạn bắt qua Boulevard Sunset SF.

Lần Qua Phố Lạ

*Bữa nay sương lạnh nhiều quá thế
vây kín tầng tầng - cúi mặt qua
đường vắng ngược xuôi cây kể lễ
lá vàng lay động nhóm hồn ma*

*thoảng hơi gió lạnh rờn phía ót
linh hiển bạn về đúng hôm nay
súng liệng chân dòi sâu chót vót
ước vọng còn dang - dành nuốt cay*

*mở toang nấm mộ - ra để gặp
bạn già khú đế đứng vây quanh
hương hoa quyện nền lòng đang thấp
bầu trời đã sống vẫn màu xanh*

*mở toang nấm mộ - rồi sẽ thấy
ánh mắt người xưa thưở hẹn thề
tóc xanh ngày ấy nay còn mấy
hương tình phủ kín cả sơn khê*

*thương hồn vất vường nương theo gió
lạc mẹ - lạc cha - lạc vợ con
ai vùi thân xác nằm đâu đó
ngửa mặt lên trời nhớ nước non*

chiến sĩ vô danh ơn nghĩa nặng
tổ quốc, lòng người đâu thể quên
mãi giữ trong tim nghìn tia nắng
sưởi ấm mồ hoang không tuổi tên

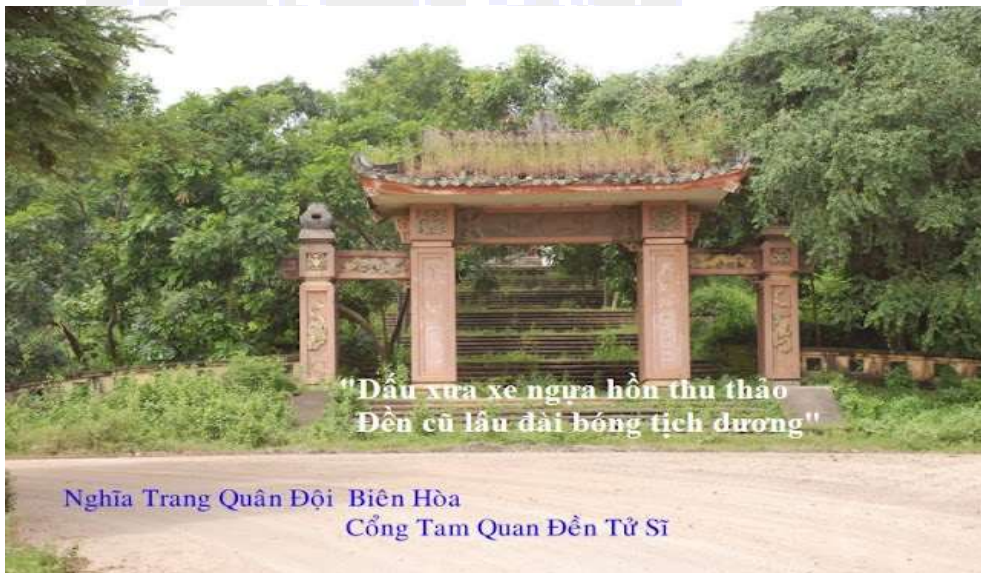
thương người vợ lính lòng hoa trắng
vuốt mảnh khăn tang xếp đáy lòng
đứng giữa nghĩa trang - đêm thâm lặng
thờ dài bóng xế ngọn đèn chong

sáng nay sương lạnh hơn mọi bữa
lần qua phố lạ chỉ một mình
chân run gỏi mối - còn chi nữa
mấy bước quân hành thuở chiến chinh

rượu đắng chưa trôi lòng đã đắng
chiến hào - chiến lũy - hỏa châu rơi
liền da vết sẹo còn dai dẳng
nhức nhối đôi chân - "... bất phùng thời"!

Trang Y Hạ
Memorial Day - SF, 2016

Trở Lại Dòng Sông Dakbla

*Em và sông Dakbla cùng ngồi
khói hun núi cảm hơi chưa thấy ấm
nắng úa rĩ chiều sơn màu xanh thắm
con chim non ực rỡ áo lụa vàng **

*giọt cà phê Phượng Vỹ * vọng chưa tan
dây mắt nước sông xô bờ thôn thức
ngược dòng chảy tuổi hai mươi - chân thực
lửa tình yêu quay quắt - sốt cả người*

*em dẫn con tìm địa danh mọi nơi
anh - chiếc bóng chập chờn qua lửa đạn
đêm không kịp trăng pháo bày hung hãn
lửa xuống vùng ký ức đã xanh rêu*

*đỏ lửa hè * con ve ngâm tiếng kêu
phượng sừng sốt cuộn lòng không dám nở
em lắng lặng cô thân chìm hơi thở
dài vô đêm le lói vệt châu rơi*

đã tìm ra chỗ hai đứa cùng ngồi
và, tất cả đều trở thành xa lạ
anh có hiểu cho thân em chiếc lá
cây trên rừng rụng xuống giữa tim anh

về Kon Tum đừng ngắm lại đôi xanh
em kể chuyện về anh - chuyện cổ tích
tự hào gắn từng địa danh hiển hách
đã viết lên quân sử chẳng hề phai

nguồn Dakbla - dòng ôm phố không dài
mạch nước ngắm hồn người bao thế kỷ
Dakbla cuộn - dáng "kiêu hùng" - kỷ vĩ
chảy ngược lòng an ủi mảnh đời trôi

ngày chập đi em và con cùng ngồi
tiếng chuông đổ Chúa giật mình tỉnh giấc
mây chưa rất mà lòng em lắt phất
nhòe mưa ngẫu mờ mịt hướng ra về

Hoàng Đạo, Teresa - chỉ còn lại tiếng ve
sâu nước nở áo phượng bay đi miết
anh ở lại cố giữ đôi xanh biếc
em qua cầu ướt dẫm một Dakbla.

Trang Uy Dạ

Kon Tum chiều, 2006

* Quán cà phê bên bờ sông Dakbla

* Mùa hè đả lúa 1972.

Viết cho một người...!

Buổi Sáng Lạc Mặt Mặt Trời

*Chức dậy sớm trốn mặt dầm đường phố
tận thế rồi chẳng - rặng chẳng thấy một ai
lầy chim trôn biệt nơi mô không nghe - vũ
sóng Thái Bình mệt mỏi quốc giặc say*

*ly cà phê không sữa đường than lạnh ngắt
bỏ thuốc lá từ lâu dâm nhớ khói sương chiều
thuở tiền đồn ngậm trăng rừng vàng vạc
giờ thư tình thắm hình bóng người yêu*

*nhìn vô nhà vợ cùng con dang mới
một chốc nữa thôi sống dậy tía di mần
chỉ còn lại người đàn ông giữ nhà xó rọ
một đồng buồn nặng lắm biết ai cân*

ngó trên tường lửa ni ngày thứ bảy
 nạn ba mươi hí hửng kéo nhau về
 tháng tư - trăm thứ chuyện ngày xưa đã xây
 ra bao nhiêu điều tủi nhục tái tê

nhớ vẫn nhớ bao thân người uống tí
 hóa thành phân cho cây trái xanh tươi
 không lý hương có chi mãi sống đời xa xít
 xa xít hề - khi mô mới xứng đáng làm người

ly rượu tây nhớ những ngày om rượu đế
 hãy tụ về đây thường thức chiến hữu ơi
 quên phứt mẹ mấy cái chuyện đời dâu bể
 giữa trận tiền chúng ta đâu có tính lỗ tính lời

mắt mặt trời khi nghe tin "dầu hàng" thua trận
 triệu triệu người buồn chỉ có dùm thằng vui
 đêm ba mươi thôi đừng về quanh quần
 hỡi các bạn nâng ly lên và cứ thoải mái cười!

Trang Uy Dạ
 SF - thứ 7, 30.4.2016

Ngắm Mưa Ở Khúc Phố: Union

*Giot mưa mai mịn màng - rây
rắc nháy nhót trên mặt kính xe - của
gã tài xế vô tích sự ngồi lặng nhìn xa khơi
chạy mòn đường còn chưa thấy chân trời
thương mắt đời hoa hướng dương*

*bà trắng da - khuyên cậu chó qua đường
góc phố: quán pizza chồm vỉa hè - khách thưa thớt
ông da trắng hói đầu chờ đèn xanh - tay xách vợt
đùi màu dù nâng lúc tranh di động khoe trời*

*góc phố - anh homeless chưa chuẩn bị cười
chẳng hiểu tại màn rặng - lòì hàm răng trắng toát
trắng lây ra cả rừng râu phiêu bạt
tư lự xuyên cây cỏ - ngụ công viên yêu đời*

mùi thơm bánh pizza thấm hạt mưa - chậm rơi
 ghì luỗi sáng u ám gió không tên hồi thức
 gã tài xế ngắm mây cô tập thể dục
 chu môn đồng ca dưới tầng râm - cây già

chị da đen thon thỏn đẩy xe lăn (take care) bà trắng da
 anh chàng da trắng lạch bạch cái bụng bự tròn tựa núi
 do dự dốc phố cao - chúi nhũn
 cậu da nâu giao hàng nơi lưng chừng đèo

vài cô da vàng ngồi phía bên trong tiệm "nail"
 gió u mê - húc đầu vô cửa kính
 người mẹ trẻ đẩy xe nôl - hai đứa bé ồn ào luôn miệng
 xe cứu hỏa hụ còi ồm tỏi chạy nhanh qua

mưa to nhỏ thất thường có khi là sương - mượt mà
 nơi công viên chú da màu mở máy xối cả
 trai gái học trò ngồi trên băng ghế lộ thiên
 thỉnh thoảng cụng tay sặc sụa mấy trận cười

xe lấy rác, xe quét đường chạy ngang - mặt người
 bác tài da sẫm sẫm cô đơn quá thể
 rác bụi luân hồi hồi hả nháy vô vũng tái chế
 chẳng liết rồi sẽ đầu thai ra thứ kiếp nào

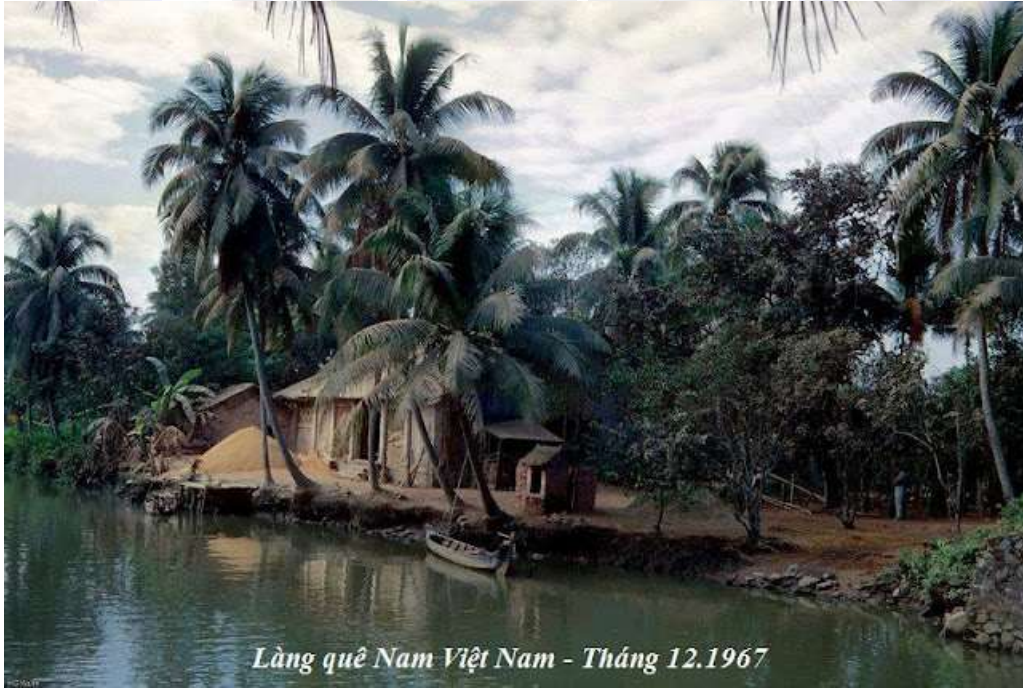
ngồi trong xe chờ bà xả đi chợ - thấm mưa bụng còn cào
 thân lữ thứ mềm nhũn hai thế kỷ
 xót chiến trường xưa - lính chưa được yên nghỉ
 đòi hoang công sự, gió dập hồn xác mỗi nhừ

bà xả trong chợ đi ra ngõ "parking" - chân chờ
 ông trời ớn mấy bà - hấp tấp ngưng mưa cái - một
 tiếng thờ dài rung rinh về mặt ử dột
 bà ra lệnh: "chạy lên để - kịp về...
 cúng oan hồn ba mươi tháng tư"!

Trang Uyên Hạ
 SF, 2016

Làng quê Nam Việt Nam - Tháng 12.1967

Tiếng Chuông Reo Lúc Nửa Đêm

*Tháng tư trong mơ ai người nhớ
đám mây trắng toát chầm chầm trôi!*

*Chuông điện thoại trên bàn rung từng chập
ai gọi đây - đêm đã ngã sang ngày
mai - chắc đâu còn vầng vạt cơn say
ngiênêng ngửa té nhào qua thành thất thập*

*giọng khàn đục vọng ra từ trũng thấp?
sóng vỗ về - có khi có khi không
hà... hà... hoài - lực lội tức cành hông
có tiếng hét - "tao là thằng trời đánh"!*

*cùng một lứa sắp tàn đời lại rảnh
nhắc mần chi - thời lính trẻ "ba gai"!
trời đánh mây chứ có đánh được ai
gánh bầy gánh kẻ ra đà quá thọ*

*tao gọi nhắc ôn một thời xếp vó
ngựa non kham không nổi - vút cuộc cò
mây soái già bỏ lính trẻ bơ vơ
hóa Âu Nhật võ phương trời liệt xú*

ngôi xé lạ rung nhịp chân lữ thứ
 nghệ công bằng - hãy nhận lỗi nhiều phần
 lệnh đầu hàng vừa tiện dứt ngang thân
 lột áo trần - lột cả da lẫn thịt

tao còn sống ôm núi rừng mù mịt
 khoai lang lùi tỏa sắn nướng thơm lừng
 cũng băng dèo, cũng lội suối mỗi chơn
 hai tay xụi theo quăng đời khúc khuỷu

tao nói ít - ở phương xa mây hiệu
 mỗi lần đi - qua: lô-cốt, chiến hào
 thương linh hồn đang rỉ máu xanh xao
 cây lá cỏ rủ cơn trùng an ủi

mưa rừng xói cào địa danh buồn tui
 mộ tiêu sơ vài ba nấm với sao
 tiếng chim rên hòa khói núi gió ào
 dòng thế sự chảy vô tình - ón lạnh

dựa trời đất lội qua sông mấy nhánh
 nước cạn nguồn còn đọng vũng ỉu tư
 chiếc thè bài tao ráng giữ khúc khu
 giờ ra ngắm tia nắng vàng chiếu lại

thôi - chẳng tiếc một đời trai vung vãi
 chìm quá khứ nổi hy vọng ngày mai
 chẳng trách chi - dù thân có đọa đày
 lời phi lộ bay cùng đường mưa nắng

gọi thăm hỏi giữa đêm khuya thanh vắng
 dậy cái tình - nghĩa huynh đệ chi binh
 nghiêng xé đời chẳng lẽ tao mần thính
 ngồi xem bóng thờ than coi sao đặng.

 Trang Uy Dạ

20/04/2016

Al Catraz trong sương mù (by Trang Y Hạ)

Từ Pier Trông Đảo Al Catraz

*Gió cũng sờ sờ vương tội - quấy
rối tình dục - khe khàng rung mép váy cô gái nâu
nắng sớm ứ lạnh so kè ve vuốt mái đầu
tóc rối tung theo lược giang hồ tụ về mê mải*

*tiếng trống người nghệ sĩ đường phố da đen dồn lại
điệu nhạc ở miền đồng quê gọi hiền hòa
một vòng tròn người nhún nhảy - reo ca
người con gái da trắng chụp hình chung người đánh trống*

*ìng nắng soi rõ từng khuôn mặt rạng rỡ - lộng
tắt ngúm - màng hơi ẩm nắng tình non - nước
trong - vịnh núu giữ - không thể cất lược
đi về phía mặt trời như những ngày*

*tháng năm miệt mài chuyển ánh lửa ra ngoài đảo - nay
Al Catraz - chôn cầm chân bạc - có thể - anh hùng
giang hồ tứ chiếng từng hội tụ ngục lạnh - lừng
tìm thì phút thặng hoa vách tường còn giữ nét - hoang*

*vu rừng rợn bóng ma tru tréo đêm - tàn
tạ dẫn ngày lên - không thể sưởi tan đi sự cô đơn
triền miên từ rục thêm rõ con nước lên xuống dãi hờn
thế nhân bán lộn sinh ra lăm tội*

lỗi - sự ăn năn buộc mắt tự do khác chi tấm không cho gôi
 đầu - lá rơi xếp chồng âm mục xuống
 chiều sẫm: tiếng đập cánh loài đớp muỗi bay vút
 tiếng con chó sủa cái - bóng
 trăng soi mờ mờ lay động vang dội - sóng
 vĩa vĩa nhỏ giống lỗ kim - khung cửa sổ từ - mù kín mít

tự dung nhớ anh chàng vượt ngục - Frank Lee Morris
 tin chắc hồn anh có trở lại thăm nơi cũ
 tin chắc rằng cách nào anh cũng rừ
 đôi bạn chung "xà-lim": Clarence, John Angling - thật tuyệt

chim biển đậu trên mạn thuyền mắt tha thiết
 cảm động bá tánh mua vé du ngoạn đảo từ
 già - ngày thăm đảo khám có là - nhất nhất thiên thu
 thư - cứ cho là kéo nhau xuống đò đi xem thơ Quỳnh

cô gái nâu có khuôn mặt giấu dưới mái tóc xinh xinh
 gió vãn nhẹ nhẹ rung hai lần mép váy
 bước xuống thuyền quay mặt vẫy tay
 đứng trên bờ thật hối tiếc đã làm lỡ một chuyến tàu

gió cuồng quét lạnh cơ thân mặt trời nấp phía sau
 đảo chìm trong khói mờ không phải sương
 tiếng trống xập xình quéo chân khách vệ đường
 cơ ra xếp hàng chờ tới phiên ra đảo

tôi cũng đã từng có một dạo
 được thưởng thức món tuổi trẻ năm - trong
 tù chung vận mệnh quê hương tự do - long đong
 Al Catraz - thử nghĩ: có còn chi là lạ.

Trang Y Hạ
 SF - mùa đông 2008

Khung Cửa Cũ

Ta trở lại con đường xưa Nguyễn Huệ
dãy "hộp thư lưu trữ" nào có thấy bậu dậu
lòng quặn thắt trái qua một cơn giải phẫu
ôm nôi lòng nặng trĩu - bước nhâu*

*đường ngắn, chân dài đi không hết
ngước đầu chờ chiếc lá rụng lao xao
cúi mặt xuống mặt đường - lần dò dấu vết
thườ hện hò hàng cây cũng nôn nao*

*lá thư tình nghẽn chữ ngày nào viết
thắm mùi sương mưa gió núi lạnh sao
có tiếng súng ru điệu buồn da diết
ánh hòa châu soi lô-cốt, chiến hào*

*về thành đô ngỡ ngác bước ngao du
dòng xe cộ chảy tràn như sóng
người con gái Saigon lướt qua - áo mỏng
hương xuân thì ép tim ngộp một đời*

*đường Tự-Do ta cùng bậu rong chơi
làn gió nhẹ trượt dài trên mái
tóc vờn mây tỏa đẹp in khung vải
nắng nghiêng trời hai bóng khép chung đôi*

mối gặp nhau lòng lo sợ chia phôi
 vốn thời gian đi nhanh hơn đường đạn
 ta và hậu tựa hai vùng nắng hạn
 lời tình dâng không đủ thắm - khô cần

Bậu dẫn ta ra sông Saigon ngắm bến Bạch-Đằng
 thuyền xuôi ngược phà đà ngang hỏi hà
 không có hậu - ta chẳng qua chỉ là người xa lạ
 giữa đô thành hoa lệ - Đồn Ngọc Viễn Đông

Bậu dẫn ta ra xem phim ở rạp hát Cầu-Bông
 ngược vô E-Đen thương "Hải Âu Phi Xứ"*
 ngồi bên bậu chẳng khác chi thân lữ thứ
 trôi bèo lênh trong ánh mắt giai nhân

ta trở lại đường tình sao trông giống mộ phần
 lá rơi rụng lổn mùa lá mục
 đất nhà vẫn còn - người đời không cho tá túc
 bậu nơi đâu - làm sao biết bậu về đâu

có người ngồi trông giống bậu - ta nhìn hơi lâu
 chỉ mơ ước - cũng chỉ là mơ ước
 con đường ngắn đi hoài không tới được
 sợi tình yêu kéo dài đã bao năm

bên hông nhà thờ Đức Bà - mưa gió kéo lâm râm
 hình dáng bậu mờ mờ qua ký ức
 con đường, hàng cây vẫn đứng nằm thao thức
 bậu có bao giờ trần trọc hay không

ta tìm về đường xưa chẳng phải chỉ đứng trông
 dáng diễm kiều của bậu qua khung cửa cũ
 ta chắm bón cánh đồng tình - thêm phong phú
 một ngôi nhà tình sử ngập yêu thương.

Trang Uy Dạ

Saigon - 1986, những ngày mãn thị hồ.

*Đường Nguyễn Hậu bên hông Bưu-Điện Saigon

*Phim "hải âu phi xứ" dựa theo truyện Quỳnh Dao.

Nhớ Đà (phòng hộp thư lưu trữ)

Trở Lại Rừng Xưa

Anh trở lại rừng xưa ngày tháng một
em sẽ dành trong cây nụ mai vàng
thời gian rộng cho mấy ngày mai một
và con đường rợp bóng dạo thênh thang

anh trở lại tháng hai mùa dọn rẫy
em sẽ dành cho anh miếng đất màu
hãy xuống giống cho hạt xuân chắc mẩy
trên đỉnh đồi hai đứa nắm tay nhau

anh trở lại tháng ba rừng trở gió
giông mây mưa kéo trời đổ âm âm
đèn khuya lẳng một em ngồi vò vớ
nghĩ về anh có miếng cũng như cầm

anh trở lại tháng tư đường trơn lấm
lúa lên xanh dòng sông chảy đục ngầu
con suối nhỏ khi xưa anh vẫn tắm
cỏ đôi bờ xanh ngắt chẳng thấy dàu

anh trở lại tháng năm mưa đang lớn
khói sương lan lẩn lướt ánh mặt trời
rừng hoa nở mặng le nhìn rau dớn
túi thân em còn thiếu mỗi anh thôi

trời tháng sáu mưa dầm chim liếng hát
 lùa reo vui em cứ ngỡ anh cười
 tìm em đếm giọt mưa rùng nhỏ giọt
 anh có nghe tiếng vọng tuổi hai mươi

trời tháng bảy chuyển mình hoa bắp trở
 hoa bắp bay hờ hờ gặp tri âm
 kỷ niệm cũ - chợt trong lòng xấu hổ
 nụ hôn mê lời âu yếm thì thầm

tháng tám đợi anh về gom thu rớt
 lá hoe vàng lót đệm ngắm chân mây
 đầu em gối tay anh nghe từng đợt
 sóng từ trong lòng đất đợi tháng ngày

anh trở lại tháng chín cùng em nhé
 sông còn đầy - lá thắm mục anh ơi
 hồ xanh sóng hòa mây xanh như vẽ
 bức tranh thêu nghìn nốt nhạc không lời

anh trở lại tháng mười dắc đèo nắng
 cơn gió mùa lãng đãng lướt rùng hoang
 ngày lên rẫy kỷ niệm gùi vai nặng
 dấu chân em từng bước vọng lỗ làng

tháng mười một em vẫn ngồi ngong ngóng
 màu diêm sinh đỏ xuống rạn thân đời
 đông về hỏi có chi em áo mỏng
 anh nơi đâu mãi biên biệt xa khơi

tháng mười hai trắng gục đầu cổ tháp
 còn em ngồi gọi mãi một tên anh
 huc vô côi - vọng từng lời âm áp
 xuân sẽ về cho màu lá thêm xanh.

Trang Y Hạ
 San Francisco

TRỞ LẠI RỪNG XƯA

Tác Giả: Trang Y Hạ - Dẫn ngâm: An Nhiên
<https://www.youtube.com/watch?v=BqQpZpHdFck>

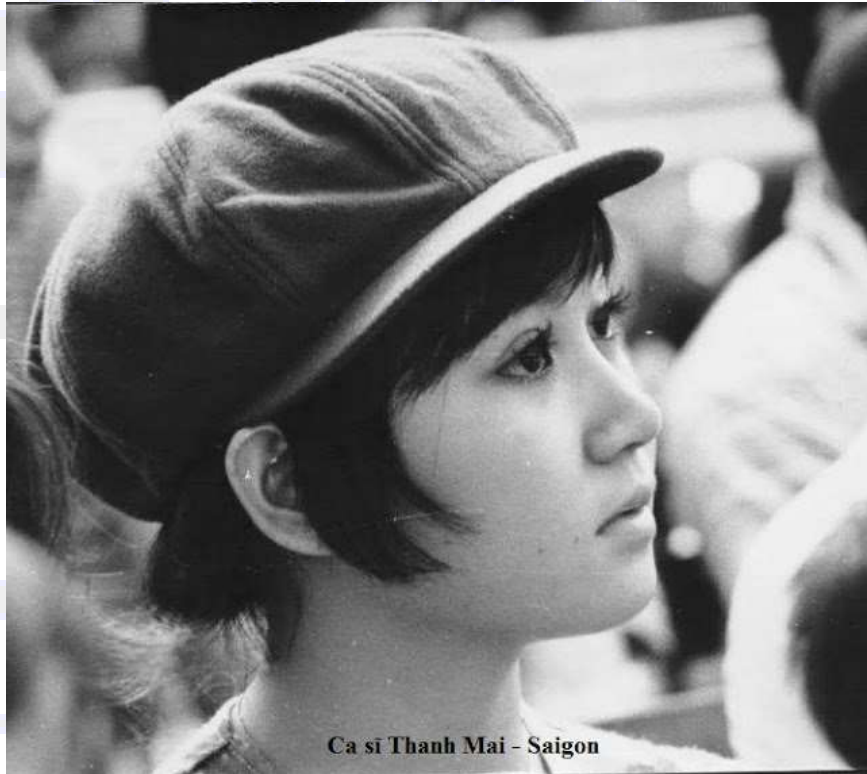
Mộ Cỏ

Diêu tàn thành cũ
 mộ cỏ đìu hiu
 bầu trời nơi này
 lắng nghe lá kể
 mục mảnh chính y
 hồn vờn bóng xế
 chim heo vô tình
 báo tử nghe quen!

Trang Ý Hạ

23/02/2016

Ca sĩ Thanh Mai - Saigon

Mùa Giáng Sinh

Đạt sương lắng tô màu chiều sẫm sẫm
 đợi bậu về khuya đi lễ cùng tôi
 đèn giăng khắp bước ngập ngừng lạ lẫm
 ngôi sao quen đã thấp thoáng đỉnh đồi

đôi lính trận về thành mang áo lính
 botte de saut - đã bạc lớp ci-ra
 tôi yêu chúa và yêu người là chính
 vốn đơn sơ ngắm nhân thế lựa là

đứng đợi bậu thời gian dè ve áo
 người như sông cuộn cuộn tới giáo đường
 thân lính trận mà - ngỡ ngỡ ngáo ngáo
 ngóng người quen giữa trời đất thê lương

rồi bắt chốt bàn tay ai bịt mắt
mùi hương loang xâm chiếm cả tâm hồn
cứ im lặng có cần chi thắc mắc
đứng chết trên Trời Đất - vậy mà khôn

tôi cùng bầu lẳng nghe lời thánh vịnh
nhìn hài nhi tận lòng những ước ao
mây trắng đầu chưa một lần toan tính
ánh hòa châu le lói rọi chiến hào

quán khuya lạnh hai mái đầu cúi thấp
ly cocktail thoang thoang chút hương rhum
tình tự gọi gió mưa về lụt ngập
cầm tay nhau - lời yêu chưa nói dứt.

Trang Ý Đa
Kon Tum, 1971

Nghĩa Trang Quân Đội Biên Hòa

Ngoại Cảm

*Ôn ớn lạnh khắp châu thân - ngoại cảm
mở mắt ra rung động cõi hoang mờ
thời gian bào mòn da trời - âm đạm
chiếc lá vàng ôm ấp dùm xương khô*

*có những lúc linh hồn bà nhập - gọi
xương của tao nằm chỗ nọ chỗ kia
có đôi khi linh hồn ông nhập - hỏi
cốt của tao chưa yên dưới mộ bia*

*ma lính trận lạc loài - lời chân thật
dắt nhau tìm bóng nắng rụng ừng cây
lòng mẹ Việt chưa khi nào quá chặt
linh hồn con đang lạnh cóng chôn này*

*ngoại cảm nhận - dâng linh thiêng nhập thể
mắt thiên thần rơi xuống tận đất sâu
đất lón nghìn mẹ chứa vơi giọt lệ
dòng sữa xanh bao thể hệ thuộc lâu*

*thân ngoại cảm nở nào nghiêng một phía
vùng diu hiu - lời than khóc rộn người
ân oán dâng ngập đầy vùng nhân nghĩa
cảnh phân ly còn nguyên đó - buồn tôi*

*nấm xương tàn hề nguôi cơn linh lửa
ngồi thờ dài ve vượt mảnh chiến chinh
hồn sông núi vẫn chưa lành vết cứa
có lẽ nào quên hết thưở điêu linh.*

*Trang Uy Dạ
Ngày 1.11, hằng năm.*

Trở Lại Long - Khánh

*Mùa gió nồm Long - Khánh nắng nẻ da
còn ta tưởng mưa rào rơi ướt áo
văng vẳng xa hàng mấy nghìn tiếng pháo
đội chết hồn chảy máu xác thân xưa*

*chuông giáo đường giục già nhịp đong đưa
xoáy vô tim cắt từng làn hơi thở
địa danh còn sao bước chân ngờ ngợ
mộng du theo bóng nắng níu chân trời*

*buổi ta về lá cao su hết rơi
không cành lá nguy trang đời trống vắng
ba-lô rớt sau lưng chùng nặng nặng
bậu bầy chừ trôi đạt đến phương nao*

*Chứa - Chan lùn mây vàng đỉnh cao cao
mưa chậm xuống dòng sông khô nước ngập
sân ga hủ vàng chiều rơi trũng thấp
độc Ông - Dồn mệt mỏi đợi bao lâu*

*dõi mắt vùng Cẩn - Cứ cụm Mây - Tào
bóng người thân mờ mờ trong ký ức
thườu lưu đày rử sao trời cùng thức
dắt nhau đi xưng tội tận thiên đình*

ta có qua vùng Bình - Lộc, Báo - Vinh
 nghe giọng Quảng thơm thơm mùi mì quảng
 gánh gánh cỏ oản vai - chân loạng quạng
 mùi mì ngon gần mũi quá xa mồm

ghé Tân - Phong sản sùi trái chôm chôm
 ai ra Bắc - ai xuôi về Bà - Rịa
 Long - Giao đất ông trời quả mai mĩa
 tâm thân trai đối diện Rắn đèo cao *

hồ Hòa - Bình ta nhớ lại năm nào
 thời trai trẻ "bó thân" hàng rào kẽm
 mờ hôi đọng thắm tương lai ướt nhèm
 núi Chúa - Chan mây che bóng mẹ già

thuở Xuân - Phú nằm đồng tựa thây ma
 mùa nắng gió chuyển mưa tràn chỗ ngủ
 thơ đói meo nằng thơ ngòi ù rữ
 ý mệnh mông tìm không nổi một từ

chiếc xe đà sao cứ mãi lắc lư
 xuống Báo - Chánh cung ly thăng bạn cũ
 rừng Báo - Cối hồn cây ngòi lữ khứ
 thăm trách ai lớp lớp chặt bỏ rừng

thăm Suối - Tre, viếng Ông - Quế dưng dưng
 thăng từ xưa cắt cỏ nào ai nhớ
 qua Tân - Lập lão bạn già bỏ ngõ
 nhìn mặt nhau hoa trắng héu trên đầu

mỏi chân rồi ta không thể thăm lâu
 rừng cao su đã đâm chồi nảy lá
 đất nằm lòng sao tâm nghe là lạ
 lậu phương trời có còn nhớ ta chăng !

Trang Uy Dạ

13/01/2015

* Đèo Con Rắn

Bóng Ma

*Anh vẫn về trong giấc ngủ em
mưa dầm dài ngày chưa thấm đất
nhà không anh - em sống giữa mênh mông - quá chật
thương nhớ mỗi ngày cứ lớn thêm ra*

*em - mụi diên - ôm ấp một bóng ma
em rất tự hào với bóng ma hiền khô nơi bàn thờ và võ
em khóc, em hờn, em trách - bóng ma làm thỉnh ngộ
em thấp nén nhang bóng ma mím mím cười*

*em đôi mắt buồn hơn hờ tới lui
tìm câu thơ ngày nào anh gởi tặng*

*anh xúc nách em bỏ vô ba-lô thêm nặng
cống lên tiền đồn để cho em hát núi rừng vui
nơi tiền đồn em cảm nhận cái mùi
mùi lính, mùi tình yêu, mùi khói súng*

*đọc thơ anh trong lòng em lúng túng
nhớ khi tạm chia tay - em thẹn thùng ôm anh
trong lòng em có một đóa hoa tươi xanh
anh về phép sẽ mở ra trao tặng*

ngày anh về, trên đầu em bỗng nhiên hóa trắng
 trắng một vùng hiện tại đến tương lai
 trong người em - anh ơi - đã có hai
 em chết đuối cả bầu trời sập đổ

ngày lại ngày, em lê chân ra phố
 bóng ma anh chập chờn trên lối xưa
 sao đời em là những cơn mưa
 mưa lạnh buốt - mưa phùn gió bắc

rồi em cũng có anh - một hình hài rất thật
 vóc dáng cao to, vạm vỡ chẳng khác chi anh
 con nôi gót cha, tiếp tục bước quân hành
 (người lính Hoa Kỳ lẫm liệt)

một bóng ma từng đêm - tha thiết
 nơi tiền đồn tiếng pháo dội trang thư
 yêu lính làm chi cho cô đơn đến tận bây giờ
 mà vẫn cứ yêu hoài không biết nữa.

Trang Uy Dạ
 Viết tặng một người...
 20/08/2015

Nàng Y Sen

Ngày anh bỏ rừng em vừa tròn mười tám
trời tháng ba mây u uẩn mây tuần
nhớ anh nặng gùi theo mẹ lên rẫy mỗi chun
lợ ngợ, vấp - sụt mấy lần té ngã

em thấy súng, quần áo, vung vãi trên mỏm đá
bên bờ sông - xác người trộn lẫn xác lá đầu thu
em ao ước nếu có được cánh diều
bay theo anh đâu biết rằng - vô định

trong lòng em lúc nào cũng tràn ngập màu áo lính
màu yêu thương - "thua trận đầu hàng"
dấu gùi, tước lịch sử - đã phủ một màu tang
với em - em không giận hờn màu xanh của lá

từ buổi anh đi cây buông cành tôi tả
cây ốm dần và rừng rậm lúa thưa
trong lòng em lúc nào cũng âm ỉ mây mưa
cái nhà rông, cái nhà sàn, ngày ngày nhớ anh luồn tui

cái rẫy của em - anh ơi nó xa em mấy buổi
suối em tắm mỗi chiều cũng theo anh cạn khô
mùa xuân ép mình nở lộc bên tượng nhà mồ
măng tre le em bẻ mỗi mùa - nay đã sắp hết

cây cung, cây ná, tựa vách lô ô nhện giăng bạc thết
rau dớn, lá giang... tìm hái cũng hút hơi
rừng xa tít bốn bề em trống vắng một đời
đập chấn nước mênh mông, nơi cuối dòng cạn kiệt

người dâu đến tràn lan em không hề biết
chữ nghĩa công chiêng theo năm tháng nhạt phai
em thì thâm với anh chứ không dám tỏ cùng ai
em yêu Chúa, em yêu Vàng cũng trần ai thân nữa

lũ trẻ lớn lên chúng chỉ còn non nớt
rừng trơ trọi - chúng chẳng nhớ cái khố, cái xà rồng
chúng bây giờ mơ ước đuôi con công
xúm nhau chạy ra giữa thành, giữa phố

đường rộng mênh mông em chưa tìm ra lộ
trăng soi núi rừng - mờ nhạt anh cời
tóc của em càng chải càng rối bời
ngày đi qua là mỗi ngày em thua thiệt

rồi, thời gian nào - thời gian nào chưa thể biết
em chạy qua thiên-đình sông với chị hằng
trăng tròn hay trăng khuyết vẫn còn trăng
luôn mát rượi hơn là mặt trời đỏ chói.

Trang Uyên Hạ
Saigon những ngày đi mãn thợ hồ
15/08/2015

Ruộng Lào, Phường Hòa

Bữa Cơm Gà

*Tao còn ở nơi đây - cánh ruộng Lào mùa lúa chín
nghe từ phía Yaly tiếng thác gọi xa xa
màu vàng ươm chạy tít tắp phía Phường-Hòa
cô hàng xóm của mây đã gắn "lon" - bà ngoại*

*mây đi biệt bao năm - nợ vài lời thăm hỏi
nói cho vơi nỗi lòng chớ chẳng trách móc chi
nơi xa ấy bọn tao biết mây vẫn còn ghi
dấu - một thời tuổi thơ - một thời lúa đan...*

*cô hàng xóm của mây - ngồi ru hời năm tháng
ru cháu ngoại thơ ngây, ru bóng lè trắng già
ôi, tuổi mộng mơ, tuổi bắt lươn đã đi qua
chừ mưa nắng xúm nhau về i ôi tâm sự*

*tao độc mã quanh quần thành cô thân lữ thứ
[lước đều... lược] - thăm thú vùng chiến-địa im hơi
lực bất tòng tâm - không thể nói ra lời
thoáng qua gương giống y chang - thằng già lụ-khụ*

tao đạp xe ra "B-15" chừ trổng huơ - mây mù gió hủ
 luôn xuôi Tân-Phú - luôn ngược lên dốc Dak To
 ghé Đèo-Sao-Mai ngắm vách núi mấp mô
 ôn lại thuở hăm hăm đi mở đường mở lối

quay về Dak Bla tường cầu phao phập phều chìm nổi
 khói núi đùn đùn phảng phất khói đạn khi xưa
 từ buổi ra đi - mây giâu hết cả cơn mưa
 dòng sông Dak Bla ngóng phương trời - mở nước

mây ra đi một thôi không thềm trở bước
 công theo lọn nắng, sương rừng âm ẩm chưa tan
 lửa cơm gà dãi mây trước buổi - tan hàng
 tao ao ước có một ngày cùng nhau họp mặt

có những chiều - đôi mắt phía chân trời xa lắt
 lự rêu với sương lộp độp đọng đầy
 ngôi mờ màng qua lên nó - phía trời tây
 mây còn thức, nâng chén - khà... với tao một tiếng?

Trang Y Hạ

12/08/2015

Ngã Tư Nguyễn Biểu – Trần Hưng Đạo

Đã gặp Nguyễn Biểu

*Ta vốn là - nhân sĩ cõi trời Nam
đậu Thái Học - làm chức quan Ngự Sử
ngụ Bình Hồ, đất La Sơn - chính xé
nắng gió Lào hòa quyện sóng biển thành*

*ta đau lòng nhìn quân giặc gian manh
gót quân Minh giày quê cha đất tổ
gót quân Minh dày dân Nam thống khổ
tướng Đại-Ngu không sợ sệt, cúi đầu*

*nợ ơn vua, nợ ơn nước - bấy lâu
một thân Sĩ tiên thẳng đôn quân giặc
bọn Trương Phụ mặt hiu hiu tự đắc
ta hiên ngang đôi đáp - giọng Sĩ Thân*

*đất quê cha có gì chịu nhục thân
linh thực dù đánh tan tành tức khắc
mấy khi được ăn dầu người phương Bắc
ta ung dung móc mắt, nhắm - ngon ơ*

*Trương Phụ nhìn, khiếp sợ - đến thân thờ
 vội đứng dậy tiễn ta ra cổng trại
 hàng tướng Phan Liêu - râu lờ oan trái
 dối ý, giặc dè cổ cắt lưỡi ta*

*ôm chân cầu dòng nước cuốn thây ma
 ta hóa cọc dâm thủng thuyền giặc Bắc*

*quá uất hận từ tâm can đau thắt
 lòng trung kiên thao thức dưới tuyến đài
 tiếc thân trai chưa tròn phận làm trai
 giận bọn gian đầu hàng gây tai ách*

*tung chén lên trời - đàn rung mây phách
 nuốt hận trong lòng ôm mối tang thương
 khổ dân Nam mãi lưu lạc tứ phương
 ai còn nghĩ - đến đền hoang mã lạnh*

*ta từng ngắm vàng trăng tròn vành vạnh
 nhớ nàng thơ công ý lạc quê người
 thương chàng trai chưa thấy tuổi hai mươi
 thân lươn chài đời tha phương cơ khó*

*hãy cạn bình, đừng say - anh bạn nhỏ
 người dân Nam muôn thuở vẫn hào hùng
 ngờing cao đầu quyết không đội trời chung
 kẻ xâm lăng - hơn nghìn năm nô lệ.*

Trang Uyên Hạ

08/07/2015

Độc Kiếm Hiệp

Giờ khinh công
 trực chỉ núi Hoa Sơn - đôi rêu Lệnh Hồ
 chén tạc chén thù, cạn mây vờ: "Làng-Vân, Phú-Lộc"
 thơm lừng - lửa ám mùi mực khô
 động sâu, đá dựng tầng tầng sương dày lưng bít
 Nhạc Bát Quàn - Quân Tử Kiếm lăm quẻ kế mưu mô

ghé Cái Bang
 Tiêu Phong dãi: "Kim-Long, Hồng-Dào"
 quốc mây hồ lô
 Giáng Long Thập Bát Chương - ít ai dám đối địch
 Đinh Luân Thu, Tinh Tú gây lăm điều ác nghịch
 rượt lão chạy vọt vồng lọng trốn vô hang

vùng Đại Mạc
 kiếm chàng khờ Quách Tĩnh - hết mây tháng đang
 kết huynh đệ - mừng: "Bình-Khương-Thôn, Bào-Dá"
 đĩa Dương Khang trơ mặt dày như đít trã
 quên nghĩa tình - nhận giặc làm cha - quá lẽ bàng

giờ khinh công
 vọt lên chùa Thiếu lâm - thọ giáo Kim Cang
 Thành Khôn - giả tu - tội đầy đầu kẻ sao cho hết
 miệng niệm nam mô - tâm chứa một lò rắn rết
 quả báo nhân tiên - Sư Tử Hông Tạ Tôn phân thây

qua Dương Quá
 ngum vài ngum "Mẫu-Dơn"
 nghe kể - chuyện tình nơi góc bể chân mây
 điểm mặt Công Tôn Chi - đứng ngáng nơi cửa Cốc
 Tuyết Tình: hấn như - loài thú dữ - loài nhện độc
 giết vợ, trảm người yêu, ép Tiểu Long Nữ
 thiên hạ quân hùng võ lâm - ghê

bước giang hồ
 chạm trán Mộ Dung Công Tử - mặt mày gã ú ề
 giỏi võ, điển trai - lòng tiểu nhân quá thể
 diệt người - phụ tình - thuộc hạ cũng phé
 không qua trời tính - rớt cuộc... hóa diên khùng

đọc Kim Dung
 ngẫm ra mới hiểu - thằng gian, thằng hung
 kẻ - lo toan giết vợ
 kẻ - hãm vợ giết con của học trò
 kẻ - bán giang sơn tổ quốc cho quân giặc
 kẻ - lừa giết sư phụ
 kẻ - tham quyền hại bạn - thấy mà đau thắt
 kẻ - cướp đất ruộng nhà - khắp thiên hạ làm than

ngồi bên sông
 mài kiếm, quốc hũ "Cò-Den" - nghĩ miên man
 thiện ác đối đầu - cuối cùng phe thiện chiến thắng
 thời gian - không thể xóa nổi tang thương trữu nặng
 vết thương trên da dù liền sẹo vẫn còn đau

nóc thêm bình
 "Xuân-Thanh" - thì thâm nhắc nhớ lớp sinh sau
 tội ác bọn người xưa - đang sinh sôi trở lại
 tha phương nước người - chịu trăm nghìn khổ ải
 uơu nổi danh, chưa đủ say để quên trôi sự đời.

Trang Uy Hạ
 San Francisco

- Nhạc Bất Quần - Đinh Xuân Thu - Dương Khang
 - Thành Côn - Công Tôn Chi - Mộ Dung.

Họ là sáu (6) nhân vật ác nhất trong truyện của Kim Dung.

- Chữ lớn trong ngoặc kép là các loại tên uơu là của
 Việt Nam.

Saigon

Saigon ngày ấy đã qua rồi
 dư âm còn đọng mãi chưa nguôi
 Bến Nghé ngược xuôi đời mây nhánh
 lá vàng trôi nổi nghĩ thương ơi!

rớt buồn theo lá dưng bèo vờ
 cây cũng tang thương bước thân thờ
 kim ô đỏ nóng thiêu màu ngọc
 mắt nhớ trông theo chiếc bóng mờ

thờ người gởi giọt ẩm trên vai
 thời gian ướp chín mảnh hình hài
 mưa gió đêm đêm cảnh than thờ
 hoa có còn nở nụ sớm mai

gió vẫn nhìn theo chiếc lá vàng
 ngậm ngùi ôn thuở tiếng ca vang
 đó ối trên sân hoa phượng thắm
 nhật ký - tình lưu luyến mấy hàng

đường cũ thay da - thay cả tên
 nửa khuya rĩ gió lướt mình ên
 ghé đá công viên chừ dẫu nữa
 đến đó mà chỉ ước muôn phần

ngày nào ngong ngóng chuyến tàu xa
 nghĩ đại - người về một bóng ma
 trai đi lớp lớp mùa chinh chiến
 hò hẹn bao nhiêu bóng chiều tà

Saigon xưa đó - nay về đâu
 lơ ngơ cảnh cũ đã bao lâu
 ngã sáu - ngã năm lần ngã bảy
 lay hoay tìm kiếm bạc mái đầu!

Trang Ý Dạ

27/05/2015

Gánh Tuổi Thơ

*Bốn mươi năm văng vẳng tiếng đạn reo
Người lính chiến thờ dài trong lòng đất*

* * *

*Ngoảnh mặt lại phía sau chừ đổ nát
mắt trừng trừng màu khói lửa đạn bay
chút gia tài oằn nặng xuống hai vai
chân trần bước đi vào nơi vô định*

*chồng của chị chắc hẳn là người lính
anh còn đang bận bịu chiến trường xa
lòng quặn đau thương quá phận đàn bà
khi vượt cạn - thân cò - mình mình biết*

*ngoảnh mặt lại thân chị đau cùng kiệt
nơi đầu tên mũi đạn cây nhờ ai
thời loạn ly thoáng chốc trắng đôi tay
con thơ gánh dưới trời chiều gió lớn*

nơi trận tuyến trong đầu luôn lớn vờn
 bao đau thương cứ lớp lớp hiện ra
 những đồng đội, người thân mỗi hôm qua
 trong một thoáng hóa ra người thiên cổ

là lính chiến nên trong tâm xấu hổ
 không giữ gìn trọn mảnh đất quê hương
 xác con thơ xác người mẹ ven đường
 tay ôm súng cố tiến vào trận địa

quá oan nghiệt - cuộc cờ thật mai mỉa
 tốt sang sông - xe pháo mã tan hoang
 tượng sĩ ngồi nhìn ông tướng đầu hàng
 giày nón vít - phận "hàng thần lơ lác"

nhìn vợ lính dần thân trong gió bão
 đi nuôi chồng lặn lội khắp sơn khê
 nhan sắc mòn theo năm tháng ê chề
 ai phong tước - ai phong hầu - thứ hỏi

đau thương gánh, gánh nổi đời mòn mỏi
 nước mắt rồi tương lai biết về đâu
 trẻ thơ ơi chìm thắm cảnh bế đau
 nên chưa thể ngược mắt nhìn nguồn cội

là lính chiến xin cúi đầu tạ tội
 với tiền nhân với tổ quốc Văn Lang
 thân không hèn dành muối mặt đầu hàng
 chim vờ tổ giết mình bay trăm hướng

Trang Uyên Hạ

20/04/2015

Người dân xếp hàng trước tòa Đại sứ Hoa Kỳ, Sài Gòn tháng 4.1975

Lời Ca Dao

*Cắt mình lại - gặm ra hai thế hệ
vén mây trời đáy nước lục bình trôi
hương lúa vàng còn vương vẫn đây nôi
ca dao mẹ dung đưa ra vạn hướng*

*lửa bếp lạnh run run luồng gió chướng
thối đau thương cửa từng vết trên da
nắng rì mưa gặm nhắm đến phôi pha
xương một năm - hiu quanh sâu - chiến lũy*

*diều tàn vắt dài qua hai thế kỷ
hận tề vai - nặng lược hận Đồ Bàn
quay mặt nhìn khô giọt thấm quan san
con để rớt tràn ly niềm tâm sự*

*cởi áo trận hóa ra thân cô lữ
tình anh em nát bấy tự khi nào
nhếch môi cười mặt ngược thẹn vì sao
trang sử lịch nằm im trong một xó*

*hóa tượng đá đăm đăm nhìn trăng tỏ
mộ rêu xanh nuốt lệ ngấm trăng tàn
con vạc sành lắc đầu cát tiếng than
âm ba đội sóng lăn tăn mặt nước*

*ca dao ghen ừ máu trào chảy ngược
đã ru làm cho một lũ vô ơn
theo ma hời ai oán lược đổi hồn
núi sông đó tan dần theo dĩ vãng!*

Trang Uyên Dạ

16/04/2015

Chiều Trên Biển Sunset

*Trăm nhìn chăm chú nhìn đâu
lên kia mấy cảnh đã lâu - mờ mờ
ngại ngần chim đậu cành trơ
có ai sắp lại ván cờ đã tan*

*biển neo chiếc bóng tàn tàn
vẽ sồn vách gỗ lưu hoàng hôn xưa
dấu chân sơn thủy còn chưa
có ai ngồi sắp giọt mưa vô hồn*

*vội vàng mắt nắng lờn chôn
xe mây ngũ sắc - mây dờn chân mây
nghĩ rằng lớp lớp bùa vây
có ai biết sắp nổi này cho qua*

*nhờn như sương khói tà tà
dẫn theo lành lạnh căng ra mây trời
tóc râu ròn rợn màu vôi
có ai giúp sắp đờn côi chốn này*

*biển loang sắc tím chầu mây
lần theo sóng - hỏi hình hài đáy sâu
trầm trầm sét lở thuận mâu
nổi lòng ai thức hát câu âm tình.*

Trang Y Hạ

SF - 2015

Bông Anh

Bông anh
 ngòi chiếu - ly bôi
 hơi cay xé mắt
 bài hồi tuổi tên
 râm râm tiếng đạn - rền rền
 chiến y
 màu đất đỏ lênh xuôi trong

giọt buồn
 nén ngọn khuya hong
 xối khung trời cũ
 khơi dòng sông xanh
 nhắm lòng khúc ầu quân hành
 đêm luông
 qua kẽ in thành giấc mơ

bông anh
 tấm ảnh trang thờ
 ngó nhau
 đôi ả bên bờ tế sinh
 xuân lai
 đan chữ chung tình
 khứ xuân
 giữ một bóng hình lạnh căm

lòng anh
 gần quá xa xăm
 nghiêng mình
 trăng vỡ chỗ nằm anh ơi
 em từng gom bóng chiều rơi
 dệt chần
 đắp kín quầng đời già nua

vô thường rớt cuộc hơn thua
 hoang sơ rừng
 dấu chân khuya - gọi mờ
 rách lươn
 một mảnh dư đồ
 dôi ra mấy kiếp
 phượng mô mà về

lòng anh
 trọn vẹn lời thề
 tình dâng
 tuyết đình sơn khê chiến hào
 thương anh
 tờ lịch chao vào
 khói nhang
 chần hết lối vào đời nhau

em ngồi
 trắng rợn hoa cau
 hồn anh
 lính phủ âm màu vàng phôi.

Trang Ý Dạ
 San Francisco
 22/02/2015

Các em lên thăm lại Ngọn Đồi Charlie, DakTo

Ngọn Đồi

*Bốn mươi năm ngong ngóng giọng ve sầu
Tà áo trắng bay về đầu nàng hỡi. (tyh)*

* * *

*Quả đồi xưa còn quanh quẩn đầu dây
mây ngàn nước tưới tâm lòng chung thủy
rừng ôm lá - úi bước chân thế kỷ
hai mươi - năm ném từng vết đạn bom*

*tuổi thơ ngồi ôm quyển vở sớm hôm *
bác xích-lô miệt mài chờ đợi khách
thương ông ấy cả một đời cộc cạch
cùng chữ đi suốt bao dặm đường trường*

*ngọn đèn khuya le lối đầy hơi sương
rạng nhân nghĩa rõ công-thành-danh tại
đường đất nước hành trình chưa biết mỗi
máu tử-tiên ngấm mạch chảy Văn-Lang*

*quê thanh bình rung mấy điệu ca vang
phích-lich-hỏa từ trên cao giáng xuống
trăng treo ngọn tre buông tay võ vụn
gói ước mơ vô cặp - bước quân hành*

đêm rừng hoang thắm lời lá vàng xanh
 nghe tâm sự ân cần từ loài muỗi
 nhạc lộp độp võ "poncho" - mưa núi
 gió đung đưa dây võng nhớ mẹ ru

thương chàng trai đi vô cõi thiên thu
 xác mục rữa rậm xanh nền màu lá
 người lính chiến ước mơ chi mờ mà
 bởi quê hương tổ quốc đã ghi-ôn

bao nhiêu năm giấc ngủ mãi chập chờn
 chân đông đội người thân đi tìm kiếm
 đất là mẹ đã bao năm âu yếm
 nằm ở đâu cũng trên đất Việt mà

ngọn đồi trơ - trò chuyện với bóng ma
 vỏ đạn sét thì thăm cùng cây cỏ
 gan lì - mảnh "claymore" và võ
 gặp người ngay tưởng nhớ - nhấn đôi câu

Ngọc-Rinh-Rua, ngọn Charlie đổi màu
 mắt ngân ngấn quặn niềm đau ai oán
 rung dưới chân - vọng thính không tiếng đạn
 đám pháo bày rớt xuống xác anh linh

tê tui về thắm nguyện mấy câu kinh
 lòng tưởng nhớ chưa phải là phổ độ
 đồi hoang vắng biển tràn dâng sóng võ
 cúi đầu chào - ưng ước - một địa-danh!

Trang Y Ha

* Quyển vở ngày xưa có in hình bác Kịch-Lô máy

By Trang Y Hạ

Chi Thây Giọt Sương Cũ

Trầm thò tay vô đêm
 khoảng... khoảng...!
 thấy chi đâu (tất cả đều mục rã)
 mắt vô hồn lần mò
 điểm danh anh em - một thời chinh chiến
 thù lù nằm ngòì bên gốc cây bị thương - đạn ghim
 dếch cần bàn tay thon chữ thập
 bày sọ đùn cao cao gò mối

trầm vốc một bùm... tôi
 động vô mồm
 lép nhép, nhai...!
 trợn trừng trừng đăm mắt quý
 máu tanh, máu - người, khủng long, chim chóc
 tiếng rên, tiếng thở nặng nề - từng dẫm
 mới mết... rủ nhau đi khất thực

lá trước, rơi nằm gác tay rung đùi - núu cành chừa mục
 lá sau, không chỗ chen đi lánh nạn kiếm chỗ nằm dòn cục
 không một ai đứng ra gánh nổi - khúc mắc xưa
 nhập nhằng, lẩn cấn... lùm xùm - khúc mắc mới
 rõ cái gân gà?

bày trẻ nít ăn hoài một món rất hòng - ngán ngẫm ra
 chạy lung tung kiếm đôi ba (thứ thật) - lạ
 nhai choàm ngoàm
 không lên lịch
 không xếp hàng
 bài văn sáng chiều tối tăm
 bài thơ thân len lén chui gầm giường
 bài hát trốn trong cầu tiêu
 bức tranh, tượng, cơ ro xó bếp
 lão cha ngồi nghe thằng con hỳ mũi chưa sạch - chửi
 chửi chửi (hợp pháp) ngấp trang sách...
 thiệt chán mới đời

không lẽ (tự tử) mới trở thành anh hùng - mọi thời
 không lẽ (tuân tiết) mới rạng công trạng
 người sống lây lất lắm cách... khôn khổ
 lắm cách lãng du, bỏ gót
 người còn thờ ơ phiền hơn kẻ chết
 công linh hồn trữu vai
 rượu - nguồn hồi sinh - quên, nhớ
 được nguyên rủa
 được hãm dọa
 được bỏ vô nơi không mặt trời

bá tánh rình lẽ vật, nhang đèn, lữ khí tới miếu lắm lời
 lo lót - sống thọ bằng hơn ông Bành Tô
 nghĩ lại thương thay
 lính nằm xuống sự nghiệp ân tình - đôi tay sạch
 còn cái chi để lại cho thiên hạ cầu xin!
 gió mưa ào mồn nắm đất
 may mắn được một ngày để nhớ
 rui ro - lẫn quần hận thù, chẳng có... ngày nào
 thiện ác quý thần giao thoa lẫn lộn

mẹ âu... lo nhớ cô con chữ làm đĩ khắp chốn
 chắc chi nằm giữa mới đĩ
 một thưở mẹ cũng... (đĩ) - với cha
 chút hương hòa, chia - con không thể giữ
 thiên lôi lấy bằng giấy trắng mực đen
 xin lỗi người con trai lướt qua tim
 bóng thần mày trắng, hẻ chập chờn
 sá chi chuyện - trẻ già, đẹp xấu - tội tình
 không quyền chọn lựa

trẫm thò tay khoáng vô đêm tìm chút lửa
 gánh hàng rong chờ người lưng liêng - khuya
 gánh hàng rong yêu đường chưa chịu giải ngũ
 chiếc giống nứ bốn sợi dây ru lời - bốn hướng
 họ hàng thân thiết - gàu dai
 lẫn quần thân láng: - cái trách - cái trã
 đòn gánh cong cong một nôi
 lời rao hàng mấy món giữ tên tuổi chưa phai

lũ chó kiếng ngồi xe hơi hớn hờ mặt mày
 lướt qua vĩa hè
 gió cuộn rác đời
 giọt sương cũ thấm dài theo sợi tóc
 trót lỗ làm người
 hàng hiệu lộng lẫy chường từ kiếng không dám nhìn
 lây mấy cái dờ
 nón nghiêng, vai oằn - bước vội qua

thiếu nữ thuở xưa ngồi - ăn hàng, ăn quà...
 trở thành: ngoại nội
 măng lên thương nghề - nói giông
 đêm khuya lơ... vệ đường âm áp
 mừng được đôi đời
 từ sợi mây rừng
 bước lên đôi gióng kềm, dạo phố - tuyết vời!

trẫm mò sâu khoáng đêm lầy lội
 giày saut lò mờ lật trang thư sót vệt hòa châu!

Trang Uy Hạ
 Tặng bé Thục Doan
 12/12/2014

Em Sẽ Hát

Trang Ý Hạ

*Nếu anh có về
 anh ngồi nghe em hát...
 giọt sương khô, đọng khóe mắt đời
 em sẽ hát cho anh nghe
 xác phượng hồng tôi tả
 con ve sầu nằm sâu dưới đất
 em sẽ hát cho anh nghe
 cái còn, cái mất...
 hát cho anh nghe
 trăm nghìn sự thật
 anh nào có hay*

*tay em vẫn còn chèo
 xuồng thời gian lắc lay
 gió vo tròn dĩ vãng
 đôi mắt em còn hôn
 màu đất trời chạng vạng
 anh ở đâu - anh ở đâu - anh ơi!*

mưa, rây... rây... hồn
 hạt mưa ôm tong toi
 em, ngửa làn tay
 nhìn mặt quê nứt nẻ...
 gió lạnh, gọi tên anh - rất khẽ
 giữa trời đông

nếu, anh có về
 em đưa anh ra tắm biển mênh mông
 cát hoàng sa ực nắng bầu trời
 sóng hung hăng dù biển hóa lão rơi
 đâu dễ gì làm cho em khóc...

em sẽ hát cho anh nghe
 quên hết đi mệt nhọc
 hát ru dòng sông
 nước nở chảy về rừng
 em sẽ hát cho từng người
 quay nhìn phía sau lưng
 theo lược chân - lón nghìn năm lăm liệt
 một thế kỷ cúi đầu
 em bước đi mãi miết
 em biết đi về đâu

nếu anh có về
 cùng em - ngồi hứng - giọt mưa ngẫu
 trên mắt mẹ
 trên trán cha - đang chảy...
 có những chiều buồn
 em nhớ anh - chỉ thấy
 giọt sương khuya... ướt đầm lá vàng!

Trang Uyên Hạ

28/07/2014

Tự Hiểu

*Có khi nào huynh về lại bên sông
khi nắng mai đã nhạt
và lá thối xanh màu lá
mây sầu chiều rơi rơi...
trên giong trôi không êm à
niềm tin yêu con chạch ẩn trong hình.*

*huynh nghĩ huynh ra đi rồi
thì tất cả đều lặng thinh
tất cả đều cúi đầu im lặng
mặt trời mù suốt bao đêm xa vắng
tiếng súng còn vang vọng ở quanh đây*

*em cố gào rất hòng loãng gió mây
đuôi cô đơn nép bên ngoài vách lá
còn cào nát hồn em huynh ơi
giọt mưa khuya ướt da
áo nhà binh em giấu kỹ trong lòng*

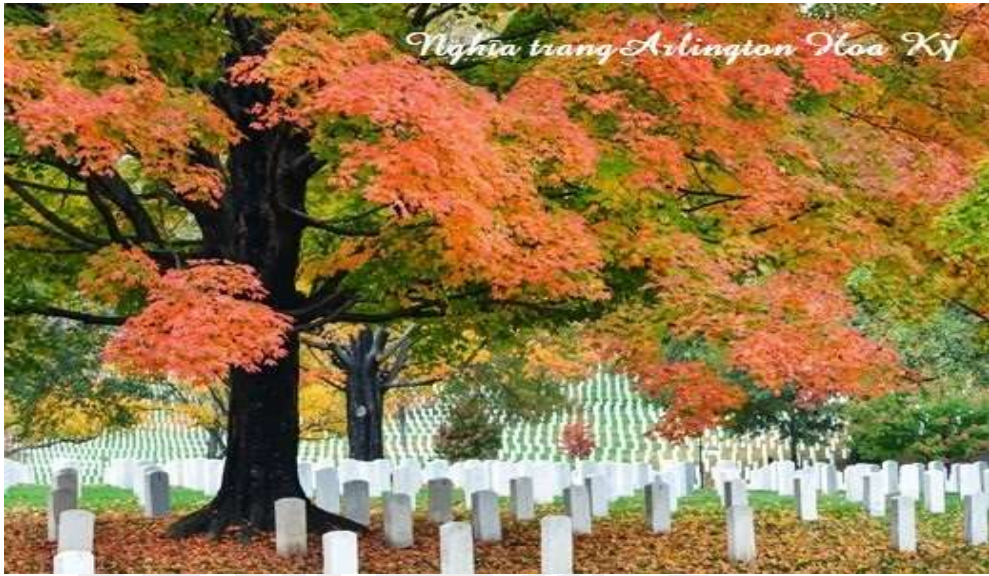

*ngày công ngày xiêu vẹo bước long đong
những bụi lúa đứng nhìn em căm giận
đời của lúa nay tha phương lận đận
em chưa có lời nào
an ủi giữa mênh mông*

*huynh ơi...
em ngồi một mình trên cánh đồng
dòng nước ngọt
sao lần hồi thấm mặn
rau cải ngọt
sao bây giờ trở thành... rau đắng
câu tròn tròn
sao lại nói chuỗi cau...*

*Trang Uyên Hạ
28/07/2014*

Lá Rơi Trên Nghĩa Trang

Chiếc lá trên cành ngắm nghĩa trang
 thanh thản reo theo hơi gió nhẹ nhàng
 hồn chiến binh nằm hong nắng ấm
 mộ chiến binh Nam Bắc yên ngủ từng hàng

Arlington - ngày thăm viếng
 bạn thù chừ tan biến
 còn đâu nữa hồn tui
 thăm cỏ xanh ủ chiến công chưa hóa thành tro bụi
 họ kể cho nhau nghe những điều kỳ vĩ

nội thù Nam Bắc Mỹ
 máu rười rớt mặt quê hương
 lính miền Nam đầu hàng - không phải Ngụy
 lính miền Nam đầu hàng - không phải đi tù
 họ hiên ngang đứng giữa chiến trường
 mùi khói súng còn vương vấn, âm u
 khẩu phân ăn được phân phát, thể hiện tình huynh đệ
 phe miền Bắc không reo hò mừng chiến thắng hả hê...
 lớp lớp đứng im, nghiêm chỉnh dàn chào
 trái tim như ngừng đập
 phút giây lịch sử - quân lính phía Nam bỏ súng
 thời khắc hòa bình đã lập
 hình minh lý dạng trên quê hương nội chiến
 danh dự giữ cho nhau được thể hiện
 trong từng cử chỉ lời nói của hai vị tướng chỉ huy
 hận thù cúi mặt bỏ đi
 họng súng mỉm cười xóa tan thương mùi máu
 người lính miền Nam
 được quyền cưỡi ngựa, mang súng về quê
 xây dựng xóm làng - sinh con đẻ cháu

vẫn hãnh diện mang trên người màu áo
vẫn hãnh diện mang huy chương chiến công
vẫn hãnh diện một thời đối địch

chiếc lá giõn nắng trên nghĩa trang - tịch mịch
ánh nắng trải lên thảm cỏ xanh màu
tiếng lá reo...
tiếng lá rơi...

diêm tô dày nhân nghĩa nghìn sau
hồn chiến binh nằm im cầu nguyện
đất nước Hoa Kỳ hùng mạnh và nổi tiếng
không phải vì súng đạn, tàu ngầm...

là: bác ái yêu thương
là: tự do bình đẳng
đôi chân bước giữa nghĩa trang - phảng lảng
Arlington - niềm tự hào
nghe đâu đây văng vẳng tiếng chào

ngó lại quê hương mình
trong lòng buồn biết bao
cũng là người lính chiến
cũng tuyên bố đầu hàng

đất nước ôm nỗi buồn mênh mang
đông bào nữ nào - bất lỗi
sống ghẻ lạnh - xa lìa nguồn cội !
nghĩa trang bên đầu hàng điêu tàn trong đêm tối
mộ hoang ai canh giữ ngày ngày
mộ hoang có còn chi nên tội - thương thay !
chiếc lá rơi bồi hồi mưa bay !

Trang Uy Dạ

16/06/2014

Nghĩa Trang Biên Hòa

Một Mình Với Tháng Tư

*Một chút tình hoài niệm
ai ngủ trong mộ kia
nghĩa nhân đời quá hiếm
sinh tử nào cách chia*

*mỗi năm dày thương nhớ
màu áo lính chưa phai
chiến chinh còn hơi thở
pha phả rất hình hài*

*một mình giữa tháng tư
dưới nắng mưa bạch tẩu
bạt chạt chân trời huc
một tấm lòng đã ngầu*

*xé chiều thôi bày nháy
áp gót để mà chi
cánh tay nào vẫy vẫy
ai mãi vọng thăm thì*

*lúu rúu chân quá khừ
lần dò gặp tương lai
thương nước non tư lự
biết ai thấu tình này !*

Trang Uy Dạ

29/03/2014

Chiếc Nón Sắt Vẫn Còn

*Tháng tư còn đó người xưa đâu?
Đời để lòng rung sợi ngà màu !*

* * *

*Trời tháng tư - từ tâm em dậy màu khói lửa
vác nước lên khóa cho mát mặt mày
xoa vết nhăn mờ tưởng thời thơ ngây
dòng sông già tím hờn chiều kỷ niệm*

*vết hỏa châu le lói rơi qua tim
chập chờn theo tiếng thờ dài êm dịu
loang ra hàng hiên mới mơn dáng liễu
cây đứng nghe gió kể chuyện chiến chinh*

*ngọn sao băng - mũi tên xuyên thấu cuộc tình
giọt sương bàng hoàng chét diêng
mưa thời gian phủ lấp khúc giao thông hào đạn viêng
con ve nằm lắng nghe tiếng trục thăng*

*tay thon nắm từng chữ chừ đã chai cần
lưỡi cuộc bập xuống mảnh đất đạn bom
lưỡi cuộc bập lên dấu chân anh dò lờm
hóa giọt cà phê thấm vô hồn ngọt ngào đắng đắng*

con chim mỗi đêm lắng nghe tiếng em ho húng háng
 quên mất giọng của nó thường kêu khô khan
 em thương chim mỗi khi sương lạnh đêm tàn
 tiếng nó thờ hòa tiếng ho của em một nhịp

con thằn lằn trên xà ngang đói meo, nằm im
 ngẩng đầu ngửi ké mùi hoa nhang lừng lên nóc
 con thằn lằn gặm mắt mỗi lần em khóc
 trẫm sông, nghìn thác đổ xuống đời nhau

tang thương - lời nguyện hiện ra ve vãn đêm thâu
 từ mầm mọt phù thủy lu loa thêu dệt
 anh còn sống bình yên trong tim em - nào có chết
 phù thủy độc địa bỏ bê lộ xương - em không đành

ngày nào em nấu cho anh ăn: món canh
 rau đay, xanh màu áo lính phù trên đôi xanh ngát
 mỗi lần anh về căn nhà nhỏ rộn lên nghìn câu hát
 ăn thòm thềm, anh nhìn em thay vạn lời khen ngon

em kỳ cọ rửa cái nón sắt để còn
 ngày mai anh đội - giữ cái đầu trở về đơn vị
 anh sống sờ nhìn em với ý nghĩ...
 nón sắt thay cái cối - cũng già được sao

rau đay nhớ con cua đồng con cáy nhớ xanh xao !
 tình yêu của hai đứa ta còn hơn như thế
 anh ơi, tại làm sao cuộc đời lại dẫu bề ?
 em vẫn ngồi đan tấm áo - ủ phận lẻ loi

anh còn nợ em nhang khói u hoài
 anh còn nợ em công lao giữ gìn cái nón sắt
 già con cua con cáy là già vô lòng quặn thắt
 chan mùi ngả canh, em... và... vội chén cơm !

Trang Y Dạ

15/03/2014

Đêm Nằm Ở Tiên Đồn

*Chim rừng hát lặp những lời năm cũ
lá trỏ mình rơi từng giọt âm u
trời biên cương mịt mịt quyến mây mù
lước chinh chiến chưa thể nào dừng lại*

*công-voa rú từng đoàn ra biên ải
bụi mù bay không thấy bóng giai nhân
màu rừng xanh hòa áo lính quanh thân
da cùng đất quện một màu đỏ cháy*

*chiều xiên nắng lung linh viền chiếc váy
mông sò sè cô sơn nữ gùi đeo
thèm đàn bà đôi mắt sáng như mè
quanh co rẫy đi về đâu chẳng biết*

*trên nón sắt dò câu thơ tha thiết
khẽ ngâm nga an ủi trái tim cô
ngắn gọn nòng đại bác giữa lên trời
buồn ủ dột mong đến giờ tâm sự*

tiếng chim rộn chao đoàn người lũ thú
 vui vầy chằng dẫn xác đến nơi đây
 rừng linh thiêng lạc lối giữa trùng vây
 thương tuổi trẻ bơi theo giòng sừ lịch

hỏa châu rơi vô đêm đen tịch mịch
 cỏ im lìm tắm từng giọt sương gieo
 lạnh tê cây con dế hát lưng đèo
 hàng rào kềm trờ trờ nghìn con mắt

trăng miền núi pha mù đêm vắng vặc
 màu hoa tranh trắng toát trải chân đồi
 bờ thông hào ôm cây sừng buồn toi
 soi cặp mắt vô trong rừng yên ngủ

tràng pháo địch câu vô đồn lãnh đủ
 đất lành yên cắt cỏ lại rung rinh
 từng trang thư cháy bóng nét ân tình
 viết rất vội cánh chuồn chuồn đưa gởi

tiếng đàn réo rít thời gian ngóng đợi
 dấy ba lô tập thư cũ gói đầu
 mơ mộng về mây ngày phép bên nhau
 đời lính chiến có bấy nhiêu vốn liếng.

 Trang Ý Dạ

Tặng Nguyễn Mậu Miết - Dak To
 Chuồn chuồn - tức trực thăng

Bàn Tay Thon

*Cuộc chiến nào rồi cũng trôi qua hết
còn lại nỗi buồn ve vuốt vết thương đau
chờ mỗi năm sờ năm mộ bạc màu
nén nhang tỏa làn thờ - mẹ khóc*

*người lính nào cầm súng cũng gian lao khổ nhọc
hận thù dậu trên sắt thép vô tri
gục ngã xuống đất quê đâu còn biết gì
ai tưởng niệm, ai vinh danh - cũng mặc*

*thân đất nước vết bầm sâu hoắm
chiến trường xưa là đất thâm canh
đói nghèo dư âm đạn mìn chưa an lành
người thương binh ngồi bên đường kiếm sống*

*những đứa trẻ không cha, vô vọng
người vợ cô đơn gói nhan sắc trong lòng
đường thôn mòn đôn gánh cong cong
bàn tay thon hóa bàn tay cuốc bầm*

mây kéo mưa mái tranh dột thấm
ô bàn thờ di ảnh chiến binh
ngọn gió khuya lọt vách lá giạt mình
ơn ớn lạnh ngõ hồn ma bóng quế

chiến công chồng người vợ ngời kể lễ
chuyện "Nguyễn Phong" thủa: Hàm Từ Quan
đường lịch sử luôn mở rộng thêm thang
đâu có thể dìm theo về một hướng.

Trang Uy Dạ

12/02/2014

Con Cu Gầm Ghi

Tiếng phôn đội vang vang sáng mông mốt
 mừng, được mây đập đất nhà tao !
 cảm ơn tình bạn hữu trước sau
 đám tao khang, bọn mình vẫn vậy

Kon Tum sót mùa đông xuân run rẩy
 lạnh thấu xương thờ khói lung rục cay
 lọ củ kiệu trắng tung ngòi nhớ mây
 thườ đóng quân trên đồi nghe pháo

thất thập cổ lai hy, vẫn còn tinh táo
 nhớ như in chẳng sót chuyện chi
 thàng mây ơi !

đập Yaly nước dâng ừ đọng sông Dakpsi
 mục kỷ niệm một thời thơ ấu
 rác rến dòn về hồng bênh đám trâu
 khói núi âm u sóng lẳng lẳng tìm bờ

tao ngòi ru cháu nội ngoại - ầu ơ...
 mây mẩu ruộng nhà mây loi ngoi dưới đáy
 nước được thể làm cày, tao cũng không ở lại
 dọn nhà lên ngã ba Konhring

đường vô Dakkang... vườn thơm xinh xinh
 ừng bạc ngàn... bạt vô xa lắc
 dân nơi mô lũ lượt kéo lên đông đặc
 đường rộng, núi hoang hẹp tâm lòng

Thôn cũ nước ngập, Làng mới long đong

hò sự nghiệp xót một thời ly loạn !
đồng đội còn trên sàn ngậm ngùi phân tán
đĩa trời tây
đĩa trời đông !

còn mấy thằng quanh đây: má hóp, lưng còng
cơm áo gạo tiền quên cả ngày tháng đê
mỗi mùa xuân ngó lên đồi mắt ngân ngân lệ
vọng lên tai tiếng đáp trực thẳng

sờ vết sẹo trên thân lại nhớ đến những thằng
hò đi liệt không cách chi trở lại
mùa hè nào cũng gọi lửa thiêu khung trời đỏ cháy
đời quắt queo trắng bệt sương rơi !

u vườn cũ nhà mây, cây da đứng im hơi
tuổi của nó bằng tuổi tao với mây - có thể ?
cu gặm ghi dao này bay miết nên về trể
búp rụng lá, chề không ăn vớ cánh bay đi
cu cũng buồn cho một cuộc phân kỳ

triền đồi vàng rục rở hoa quỳ
đêm tĩnh lặng không còn nghe tiếng chày giã gạo
gái Thương dễ thương - đã biết mặc quân, mặc áo
tiếc không còn thấy trái vú sữa đựng dưa
vú bự mở màng nặng quả dưa
con cạp trên rừng nhìn thôi phải sợ

tao xuống ngồi bên cầu Đắkbla để thờ...
nhà khói thuốc bay qua đám lúa Phương Hòa
công sự, giao thông hào - chừ mây về tìm không ra
tri địa như tao lắm khi còn đi lạc
trăm sự nghĩa chỗ mô cũng khác
mở toét mắt không thấy bóng dáng hàng cây keo
ly bia tràn... tao ực cái vèo !
đầu quay quay trong vừng ký ức

năm mới gọi qua bên mây - Mỹ quốc
có phải chống gậy cũng ráng mò về
tiền ỏ, tiền ăn, tiền nhậu, tiền chơi, tiền cà phê...
tao trả !

già lụ khụ đừng mang quà chi cả
gùi một mớ đô-la nặng chính ịch dù rồi !

Trang Uy Hạ

03/02/2014

Chiếc Bóng

*Ngọc là ngọc chạy giáp vòng chạy mãi
Bóng nhân sinh thời khắc tựa vó câu*

*Chúng mày từ, mừng gom chung một chỗ
vây cũng vui - tình huynh đệ chi binh
nằm gần nhau, mưa nắng cũng ấm tình
đời lính chiến có chi đâu ái ngại.*

*mỗi tác đất là tác vàng có phải
sách: công dân, đức dục đã học qua
và một thời đi giữ đất, giữ nhà
giữ tổ quốc, nguy hay chân - dềch biết*

*cô chiến đấu cho tự do dân Việt
máu tiên rồng thấm vô mạch Văn Lang
bọn tướng hèn vôi lương súng đầu hàng
còn mở đạn bắn một hơi bỏ tức*

*thà chết ngắt như tụi bay - đỡ bực
sống, chúng tao đi cải tạo mứt mùa
giận cảnh hồng thân té ngọc chịu thua
lao động tốt, bụng no nê bán nước*

*thằng dui, diếc, thằng lê chân từng bước
thằng cụt tay, thằng hoại tử vết thương
tám thân tàn mãn lãng từ trên đường
đời chiến sĩ hóa ra đời ca sĩ...*

*mộ tập thể - chúng mày nằm hoan hỉ
nhắc nhau nghe từng trận đánh kinh hồn
kệ thắng thua lộc để lấy cái khôn
mai một nợ cho lớp sau học hỏi*

*mùa xuân lại lòng chúng tao đau nhói
Cây Mùa Xuân Chiến Sĩ nở chiến hào
tiền đồn nằm vắt vẻo tận núi cao
chân chữ ngũ, tay gói đầu nhớ... nhớ...*

*quăng cây viết xoay ngang trên cuốn vở
khoác ba lô mần phân sự đời trai
cánh phượng hồng từ ấy có cánh bay
theo tà áo vương tâm hồn lính chiến*

*tao chổng nạng đến nơi đây để viếng
áo nhà binh nhiều túi, đậy trống tròn
gặp là vui, tụi bay đừng giận hồn
chút hoa quả cháy nén nhang tưởng niệm !*

*thằng ty nạn cũng lần về tìm kiếm
góp món quà thương nhớ thuở kiếm cung
cũng lắm thằng phú quý - quá lạnh lùng
tử là tận - không bao giờ chịu nghĩ !*

*Trang Y Hạ
21/01/2014*

*Hàng trăm lính VNCH chôn chung mộ bên ngoài nghĩa trang Quân Đội
Biên Hòa - Chết bởi chiến đấu trong ngày 30.4.1975!*

Cuối Năm Nghe Bạn Gọi

*Bốn mươi năm nghe lại
nhân giọng bạn qua phôn
hóa châu mờ liền ái
chợt le lói trong hồn*

*răng mảy còn mảy cái
chắc rụng sạch từ lâu ?
-cái lung lay cái gãy
cái thì thâm đậm thâu*

*đôi mắt mờ dầy chút
mờ mờ từng bước đi ?
-mây hỏi chi lạ hử
trừng trừng nhìn thị phi*

*hai tay còn sờ soạn
cây viết có nổi không ?
-từ khi quặng súng đạn
đã chai sần có mong*

*hàn chân xưa khỏe bước
đã chóng gầy mòn hơi ?
-thời gian qua gió lướt
tự tìm lối lên đồi*

vành tai rung tiếng gió
 nghẽn ngãng con trâu cày ?

-râm rập ngựa cát vó
 âm âm trời gọi mây

đầu óc chắc tỉnh táo
 ngờ ngẩn mấy con ma ?

-nhận liết lời nói láo
 điểm mặt lũ gian tà

lốn mươn năm nghe lại
 giọng mây nói oang oang
 -sắn khoai bắp ăn mãi
 trời thương, thốt chưa khàn

luôn vui chia mấy đĩa
 trong mỗi độ xuân về ?
 -thằng chổng nạng lần lữa
 diu đời qua cơn mê...

thằng nằm rên một chỗ
 héo từng cánh mai rơi
 -cơn đau cuồng sóng vỗ
 mòi mắt phía chân trời

một chút quà bỏ biển
 tình chiến hữu còn đây
 -nhớ một thời chinh chiến
 thằng còn, thằng nát thây

mỗi mùa xuân tới tới
 rơi rớt thêm mấy tên
 -nắng vàng bay phát phối
 chưa một lần lãng quên.

Trang Y Hạ
 San Francisco 2014

Nghe Hơi Gió Nồm

*Những giọt mưa cuối mùa bốc hơi
đắt trở mình làn da ran rít
nắng xô nhào vô lùm cây bóng mát
áo nhà từ bốc mùi đại dương*

*tay người lính bỏ súng bỏ quơm
lúa, xuống, cuộc... mỗi ngày giỡn mặt
sương đọng chiều hôm không là giọt nước mắt
ai khóc ai giữa bốn phía đọa đày*

*chiếc áo từ rộng thùng thình nào có hay
điểm mảnh vá nhớ đôi tay mẹ chằm chỉ vá
lửa đỏ trên đầu anh ngồi cúi đầu đập đá
nước chảy xối thân chị đứng tưới đám rau*

*làng nội quy - muốn sống phải thuộc lòng
mảnh đất nhỏ trời cảnh đời thật lớn
giác ngủ say mộng mơ cứ lớn vờn
hơi gió nồm đưa dây tiếng chuông ngân*

giáng sinh lại về - chúa sinh thêm một lần
 đời con đã chết biết bao lâu mới sống lại
 chúa sinh ra trên đường giữa đêm đông tê tái
 lũ vua quan tìm cách giết trẻ thơ...

thân nam nhi quanh quẩn trong chiếc rọ dơi chờ
 rứa đôi mắt trôi theo chùm mây trắng hếu
 thằng bại trận từng đêm trở mình xương cốt rệu
 u uẩn lòng từng sợi tóc bỏ nhau đi

chưa quy y mà tâm bóng từ li
 chưa rủa tội mà lòng đã bác ái
 thân từ dày - chưa rõ tội mình phạm phải
 bảo ăn năn, bảo sám hối để được thứ tha

thằng bại trận nhìn nhau vỗ tay ngợi ca
 những bài ca không bao giờ muốn hát
 cứ gào lên ầm ầm muôn dòng thác
 xói vô tim, vô óc - hóa điên

uông luân hồi theo cơn gió nồm thiên miên
 như đèn kéo quân về quanh ngọn nến
 mùa giáng sinh năm nay chúa lại đến
 sinh ra trên đường và chết cũng ở trên đường

Trang Y Dạ
 Giáng sinh 1982

Khu gia binh Đồng Xoài sau trận đánh 1965

Khu Gia Binh

*Em trở về thăm lại - khu Gia-Binh
tuổi mười tám, lén dấu máu áo trận
đầy bầy chữ đi xa, ngôi thờ thần
được thư anh mừng như kẻ hóa điên*

*ùng chiến địa em thuộc hết mọi miền
An Lộc - Kon Tum - địa đầu Quảng Trị
hỏa châu là em rọi bước chân vạn lý
đại bác là lời thò thè, anh biết không*

*em theo anh lên núi, xuống đồng
anh hành quân, em ấm con đứng đợi
anh về, lại đi - cánh chim vời vời
màu khăn tang lơ lửng cả đêm thâu*

quan tài phủ kín, không thấy mặt nhau
 cờ tổ quốc ru hồn người chiến sĩ
 em và anh chia vết thương thế kỷ
 vừa mới kéo da non, lại vỡ bung ra

có những hôm anh vừa mới về nhà
 vui chưa trọn - lệnh vô rừng, vô núi
 anh hôn con mà trong lòng em buồn tủi
 một lần đi, không biết có lần về

con thức dậy, mắt cha - luôn ỉ ê
 lấy áo trần ra nhìn cho đỡ nhớ
 em và con thở dài từng hơi thở
 theo gió theo sương ẩm bước chân anh

khu Gia Bình, ngồi đợi bước quân hành
 cùng mái tôn nghe giọt mây rụng rớt
 với mái tôn chia những ngày nóng bức
 chút đồng lương - máu thịt đó anh ơi !

khu Gia-Bình, chừ đã xóa hết rồi
 từ tâm em vẫn y chang như ngày ấy
 con chúng mình sinh ra và lớn lên từ đây
 núm vai anh luân chuyển khắp mọi miền

kể từ ngày em dẫn con vượt liên
 lũ tràn bờ - lòng em không xói lở
 anh nằm xuống nhưng vẫn còn hơi thở
 khu Gia Bình âm áp ở trong lòng.

Trang Uyên Hạ

11/08/2013

Ánh Mắt

*tặng cô bé Ca Sĩ Vivian Huỳnh và các ca sĩ
tham gia "Cảm Ơn Anh Kỳ 7" !*

*Cô bé ơi, tâm lòng cô lớn quá !
che kín hết - miền Nam ở trên người
ôm gọn hết nhục vinh vô trong dạ
một chuỗi ngày lưu lạc mãi chưa nguôi
quanh cô có: hàng trăm nghìn ánh mắt
mắt chiến binh, nằm yên ở dưới mồ
mắt ly hương bao năm tựa dao cắt
mắt của người vất vưởng nằm xương khô*

*mắt tự do, tròng tròng dưới đáy biển
mắt tự do, trắng hếu ở trên rừng
tất cả họ hôm nay đều hiển hiện
sười ấm hân - từ tim cô sáng trưng !*

*lời cô hát, với tâm tình tưởng nhớ
một lớp người trai tráng bỏ tuổi xanh
họ chiến đấu đến tận cùng hơi thở
thân thể nhừ - chống nạng bước độc hành*

*đêm nguyện cầu, từng giọt mây thấm đất
chiến chinh dài lở lối mặt quê hương
bao phận người quất queo đời lây lất
cảm ơn người nhìn gởi chút tình thương*

*dáng cô nhỏ, lá gan cô lớn quá !
trước "hồn thiêng..." cô đã là anh hùng
chung quanh cô, triệu niềm tin như đã...
rất tự hào - gánh một nỗi đau chung !*

Trang Uyên Hạ

06/08/2013

Buổi Sáng Nghe Tiếng Kèn

*Miệng uống nước mỗi ngày thân mát nước
nắng dỏ lỏm xẻ nát dầu chân xưa
mưa núi lỏ đôi chân trần cỏ lỏ
du thiên đàng thiếu cơm áo thấy chưa*

*ôm tịch quốc tìm đâu ra mẫu quốc
thù chưa phai xương cốt rệu rỏ rồi
sầu cỏ xủ bạn cùng đờn thao thức
giận con tàu quay mặt trỏn ra khơi*

*thân trỏ lại cây rừng thêm ngọc ngỏc
súng, ba lô - rỏng bỏ cuộc quân hành ?
súng hết đạn lấy cái chì mà khỏc
áo tũ xanh quần quỏi dưới trời xanh !*

*đoàn tũ qua đôi mắt người đỏ lượng
cuốc trên tay vụng về mản lỏo nông
vỏi quân thù cỏ chì mỏ mà ngưng
chuyện thỏng thua: sỏc sỏc lỏn không không*

thân có biết người gởi trao ánh mắt
 vạn lời yêu xen kẽ chút trách thâm
 thân có biết vết đau nghìn dao cắt
 cuộc tuần hoàn oan nghiệt chảy trong tâm

ngày ngẩng mặt nghe hận thù xi và
 đêm ngược lên ngóng kẻ thắng tâng công
 chưa đến bữa dạ dày kêu ra rả
 dám ăn theo: rệp, kiến, ghẻ, muỗi, mòng

quân từ tiền vào nơi không tọa độ
 mãi xa quãng rừng thẳm với non cao
 địch trước mặt - có súng mô để nổ
 ốm giờ xương nằm vung vãi chiến hào

người lính từ có còn chi - đơn vị
 cấp chỉ huy then thùng ngó mặt nhau
 huynh đệ chi binh, hóa ra tri kỷ
 giầu, sót chia từng hạt muối, cọng rau

chết kẻ tai, đường về quê với vợ
 giọt sương đêm ngõ nước mắt mẹ già
 giọt sương rơi thương vợ con đáng đợi
 ngày lại ngày bóng đuôi tuổi trôi qua

mỗi buổi sáng vươn vai xua núi chấn
 một bầu chim im tiếng hát trong lồng
 nắng tan mù cho mắt mờ thấy sẵn...
 tung cánh điều bay lượn chôn huyệt không.

Trang Uy Dạ
 Long Khánh, 1982

Trong Rừng - Nhớ Rừng Xưa

Bước đi giữa rừng - giữa phố
 dây leo chằng chịt âm u
 đồi rậm, bụi rậm - vắng hồ
 chiều hoang lộp lộp sương mù*

*chim sa hên người dếch sợ
 sóc gàn, hai tay vuốt râu
 yên lặng nghe từng hơi thở
 tâm nghe gọn chút nhiệm màu*

*lước đi một thân trời trụi
 chợt nhớ lần hành quân xưa
 gói thân đầu súng may rủi
 đất đỏ hai mùa nắng mưa*

một thân, không có ba lô
mà sao trên vai nặng vây
đụng trận lời môi khát khô
ngán ngẩm hạt cơm gạo sây

hòa bình mà chi có súng
răng nghe lạnh ngắt bàn tay ?
máu me chảy ra đọng vũng
sa trường da ngựa bọc thây

lước chân trên tầng lá mục
tường như dưới cốt bạn mình,
thời gian - biết còn mấy khúc ?
thờ dài, ngựa mặt làm thính

nơi đây không có chiến sự
ngón ngang - trong lòng chiến hào
gốc cây thả hồn tư lự
một thời nằm đếm trăng sao.

Trang Uy Dạ

Rieng Công Viên San Francisco

13/07/2013

1973
 (NY14-May 22) CEASE-FIRE TRAGEDY -- A small Vietnamese boy cries atop the flag-draped grave of his father, a soldier who was killed in one of South Vietnam's cease-fire skirmishes. Wearing a white headband as a sign of mourning, the youngster visited the grave recently at a cemetery near Saigon. (AP Wirephoto)(db31045atr/hoang) 1973

Giỗ Ở Trong Lòng

Mấy chục năm qua tao vẫn giỗ
 nhớ ngày Quân Lực của năm xưa
 mùa xuân thuở đó chúng mình khổ
 ngàn ấy thời gian mây hiệu chưa

thằng nào chết trước, vợ con được
 lãnh tiền từ tuất sống mấy năm
 sơ ra cũng còn có chút phước
 từ ngày "thống nhất" liệt mù tăm

khôi thằng chết trước không mồ mà
 hồn lạc bơ vơ thoát về đâu
 xác đếm thời gian qua chiếc lá
 mưa xối, sương rơi - đợi quá lâu !

hố bom ngày xưa mây tránh pháo
 vợ con nuôi cá mây năm nay
 thàng sông từ đây mở hạt gạo
 lạnh lẽo rừng hoang - then mặt mây

còn sống trở về cũng như chết
 hôn vách vô hình lẫn quần chân
 mắt đui, miệng hén, dâm... ngờ nghếch
 quần quật suốt ngày âm tâm thân

lý lịch "nguy cha" - đời con khổ
 bán nước bao năm nghèo hoàn nghèo
 đất rộng thiên thang không có chỗ
 cây rừng dần hết tâm gởi teo

mỗi năm đến ngày - tao vẫn giỗ
 nén nhang, ly rượu nhớ anh em
 biến động quanh năm người người khổ
 mỗi ngày khổ ấy kéo dài thêm

thân tao lắt lầy nơi xứ lạ
 xót thằng chổng nạng tựa bóng ma
 thằng nằm một chỗ đau thương quá
 cuối năm chờ chực nhận chút quà

chẳng trách màn chi đời quá tệ
 âu là vận buộc than thở chi
 cái ác gặp thời ngòi chêm chệ
 thù hằn trút xuống cả từ thi

nhớ ngày Quân Lực tao buồn quá
 da mồi, tóc trắng lược liêu xiêu
 thương cho lớp trẻ còn vất vả
 chút lòng yêu nước chẳng dám yêu.

Trang Uy Hạ

18/06/2013

Sương Mù Trên Dãy Ngọc Ring Rua

tặng Nguyễn Mậu Miết

*Khói sương lơ lửng trên dãy núi
Tri Lễ trời lên đứng ngó mây
công sự ẩn mình không làm lụi
đã trót chung thân ở chốn này*

*đầu làng Tri Lễ thành chợ nhóm
Phượng Hoàng sải cánh dài dài ra
con đường đất đỏ thêm lồi lõm
từng chuyến bay đêm từ phương xa*

*ở cuối phi trường thành bãi rác
của quân đội Mỹ ngụy nơi đây
một đồng "tô-nô" màu trắng bạc
mỗi ngày thùng ấy vơi lại đây*

*bậu bỏ màn nông ra luôn bán
sạp tre tạm bợ ở bên đường
đùi màu áo lính hay lai vãng
giấu ở trong hồn chút nhớ thương*

*làng bậu bỗng dùng toàn đồ Mỹ
radio, cassette, bom, táo, nho...
whisky, đồng hồ, đồ xa xỉ
lính Mỹ đem bán hoặc đi mò **

chợ cuối phi trường ngày ngày gặp
sắc lính Mỹ Việt tu rất đông
chiến tranh như vết dầu loang khắp
ngó qua biên giới sâu mênh mông

anh lính miền xuôi lên đất đỏ
nhớ nhà tìm ra quán nhìn em
uống rượu là uống cô bé nhỏ
ngát ngưỡng mà môi vẫn muốn thêm

đời lính quanh năm năm công sự
bi đông giữa mặt cần chi lý
bậu ơi, lịch sự mần chi hừ
rừng núi vây quanh đâu thấy kỳ

tháo nắp bi đông ra mần chén
mắt biếc là môi uống mấy chai
môi thắm đọng đưa bao lời hẹn
uống hoài, uống mãi chẳng thấy say

đánh hết trận này đi trận khác
quán cuối phi trường gửi chút tình
đạn pháo hai bên thi nhau hát
cái hàm công sự mãi rung rinh

nhà bậu cũng có hàm trú ẩn
tên bay đạn lạc biết đâu chừa
chiến tranh tệt hại, bậu lặn đạn
ba lô, chân anh bước không ngừng

Rinh- Rua giầu đời trai tứ xứ
câu thơ thoáng hiện ở trong đầu
giấc cổ tràn đời ta cổ giữ
đánh nhau còn không biết bao lâu?

Trang Uy Dạ

05/06/2013

* Di lượm rác Mỹ - trong rác có nhiều
thứ còn sử dụng lại được.

Chuyện Cũ

*Nhắc chi chuyện cũ người ơi !
trăm năm dâu liết mấy người hiểu ra
dặm nghìn vá ngựa xông pha
còn chăng một tấm thân già mìa mai.*

*sự đời quân quật chai tay
tóc râu bạc thóa hình hài lom khom
rừng thiêng sạch gổ - dâu hòm
lửa thiêng thiêu xác cũng cam một đời.*

*phong lan trước gió sầu với
thủy chung còn sót một lời cho nhau ?
thôi đừng ừ rữ mây chau
thôi đừng tiếc nuôi con tàu ra khơi.*

*sáu mươi tuổi lẽ đã lời
ngồi ôn quá khứ cho với nỗi tình
trăm nghìn lực sĩ - coi khinh *
còng lưng làm - ngựa giật mình mà chi.*

Trang Uyên Hạ

*Lời của nhà văn Lỗ Tấn

- 10/05/2013 -

Quyển Nhật Ký

Mười tám tuổi bước chân vào lính
 hành trang là - đi giữ quê hương
 bày chữ nghĩa xin gởi lại trường
 quyển nhật ký xếp trong ngăn kéo

người bạn học mặt mày úa héo
 đứng vẫy tay ngân ngân chia ly
 đứng chôn chân chẳng thiết quay đi
 bụi đường xa cay xè đôi mắt

nơi chiến trường dăm ngàn hiu hắt
 bắn ai đây và giết ai đây
 quê thanh bình trong cảnh sum vầy
 giặc từ đâu tràn vào đánh phá

cầm cây súng - không thù ai cả
 không căm hờn, không giải-phóng ai
 đứng gác cầu, gác chợ ngày ngày
 ngăn những kẻ: gài mìn, bắt cóc...

mẹ từng đêm thấp nhang vái khóc
 cùng một nhà răng lại đánh nhau
 mình dưới đường gầy vạn nỗi đau
 cây cầu sập làng quê chợ vắng

bóng mây đen tối trời thâm lặng
 tiếng chó tru ón lạnh da người
 bầu trời thơ quên bật tiếng cười
 màu địa ngục chập chờn gai ốc

pháo quen tai, em ngồi tập đọc
 sửa cái hàm trứ ẩn - cha đang...
 thuốc trên tay cha đốt đã tàn
 vái vết cứa treo ngang vầng trán

người con trai hòa trong lửa đạn
 chợt trở về ôm một màu cờ
 trên quan tài khép lại giấc mơ
 buổi thanh bình tìm ngôi trường ấy.

quyển nhật ký liết ai giữ lấy
 ai là người viết tiếp cho đây
 cô bạn gái ngược mắt sâu mây
 lời tỏ tình còn nguyên trong đó.

Trang Uy Dạ

Tìm lại được bài thơ quá cũ...!

- 03/05/2013 -

Hồn Tháng Tư

Em trở lại ngồi trên vùng hòa tuyến
dưới chân nghe đạn rung khuyết mặt trời
em gom góp giọt rơi ngày đưa tiễn
tắm thẻ bài lẫn đất cát anh ơi !

Em gom góp trang thư tình ngày ấy
chữ không ngay - tình lính chiến - rất ngay
bờ sông vắng ngọn gió lửa ngậy dai
phải hồn anh biết em đến nơi này ?

nhớ ngày ấy, trời đổ mưa - mưa pháo
tà áo dài vẩy giọt máu của anh
vùng lửa khói bước chân buồn ảo não
thời loạn ly thân tựa chỉ treo mảnh

Em lắng thững ôm thời gian chậm chạp
sâu dung nhan - giọng sire lịch vẫy quanh !
còn lưu giữ trong tâm - cơn bão táp
rừng chuyển mưa, hay nhịp khúc quân hành.

Trang Uyên Hạ

- 01/04/2013 -

Mưa Trên Phố Kon Tum

*Nỗi buồn nào hơn
nỗi buồn không nắng
mưa núi quen hơi
tì tì dai dẳng*

*phố xá trốn liệt
mùi gieo mây màu
chiếc xe nhà binh
lướt nhanh qua cầu.*

*áo dài trắng nép
vào trong áo lạnh
dù che tránh nước
nước rơi bên cạnh*

*mưa xối hàng cây
gõ nhịp mặt đường
lá rơi nhẹ đưa
vào hồn vấn vương.*

*có người lính trẻ
một mình im lặng
nhìn theo bước ai
trong lòng chột nắng*

*giọt cà phê rớt
gió khe chao nghiêng
chiếc ghế trở mình
chiếc ghế ngồi thiên.*

*khói thuốc vàng tay
phả từng hơi thờ
người đứng nước lã
tận lòng mang nợ*

*lá trôi ven đường
lá trôi về đâu
bóng ai qua mắt
quyện ở trong đầu.*

*mơ mộng có len
vô sân trường ấy
ngày dài âm u
nên nào đâu thấy.*

*nhắm mắt chờ mong
trái tim thật thà
mưa núi xóa hết
dấu chân phố nhòa.*

*Trang Uy Dạ
quán 88 - một lần ngồi
Kontum, 1971*

Cây Vú Sữa

*Cây vú sữa sân nhà em rụng lá
trái rụng đưa trước mắt ngó mà thêm
đóng quân tạm nơi đây mùa nắng hạ
quanh vườn khô, cỏ cháy xót xa thêm.*

*nghe giọng Quảng tâm hồn dìu dìu êm
lòng đã biết, tha hương cùng cảnh ngộ
chinh chiến dài, cuộc đời em chịu khổ
làm thân trai: đời lính cũng - rày đây...*

*theo em ra ngoài rẫy hái trái cây
giọng tíu tíu của loài chim núi hát
lóng nghiêng nghiêng - lóng của lùm hoa đót
xách dùm em - xách một xách trời chiều.*

*mái tranh tựa - lặc lư tựa con diều
văng đàn ông, mẹ nhìn: nước mắt ứa
người anh trai vào lính không về nữa
đêm từng đêm thương nhớ vịn bàn thờ.*

*chái xiêu xiêu đêm rơi bóng trăng mờ
cúi xuống thôi: pho pho - sôi cơm nước
màu bô hồng lẫn tóc em đen mượt
nén nhang thơm mẹ vái khói tỏa ra!*

*thầy-anh-em, giúp sửa lại ngôi nhà
cần chi đẹp - dù trú mưa, trú nắng
giữ đất nước - vai người lính mang nặng
chút công lao ngàn ấy: nghĩa gì đâu.*

*trên đồi cao: mây xanh - xanh một màu
cuộc chiến đấu - lược tiếp vào trận mới
lặng trong nhau ủ chút tình vời vời
cầm tay em xin hẹn một ngày mai.*

*Trang Y Hạ
Tri Dao, Kon Tum 1972, tặng bé Duyên*

Núi rừng Kon Tum

Hai Bên Bờ Sông Đơ Kơ

*Mây ủ tê thân nằm Dak Sut
khoai lười, bắp nướng ấm hai tay
sương phủ đầy người thềm điếu thuốc
ướt cần no bụng, dễ gì say.*

*lính về Konh Ring trời vừa tối
súng đạn, ba lô bước dãi dầu
chia tay gấp gấp em hôn đôi
nói đôi - sẽ về - không quá lâu...*

Konh Ring tập nập vào mùa khóm
lều, sạp dựng lên lán cả đường
mây cô buồn lán ngòi chòm hóm
miệt mài đếm đếm thấy mà thương.*

*vô Dakkangbeng rừng heo hút
ngược đèo thẳng đứng làng trên cao
em gửi cả suối mây bay vút
lưng chùng dốc thờ giọng thều thào.*

đóng quân bên làng năm ba bữa
hoàn thành công tác lại ra đi
để lại trong lòng bao sự hứa
cầm tay siết chặt - nói năng chi!

vượt Poko vào Dakkangdop
ở lại nơi này kể cũng lâu
thông hào chông tre như vây cộp
sương muối ngập rừng nắng trốn đầu.

Poko dạo chơi quanh chân núi
quần quít dân làng bao tháng năm
nhạc reo róc rách trong dòng suối
thanh bình có tự thưở xa xăm.

nốt nhạc rừng thiêng - chày giã gạo
nhịp nhàng hồi hả - điệu quân hành
tán dờm, kinh tâm - loài hổ báo
ma thiêng nước độc giữa rừng xanh.

lăn lộn tiếng chày pha tiếng đạn
chập chờn giấc ngủ suốt canh thâu
một thưở thanh bình nay nứt rạn
sáng mai lên rẫy lược em sâu.

Trang Uy Dạ

Bên dòng sông Poko, 1971

thân tặng các bạn ở Đoàn công tác số 3.

- * Tại ngã ba làng Konh Ring nằm trên trục QL 14.
Hàng năm - hình thành một chợ Thơm lâu đời vào
khoảng cuối tháng ba - kéo dài cho đến tháng năm.
Người buôn bán các nơi tụ về tập nập đông vui!
Và cũng là dịp để trai gái - tỏ tình...

Kon Tum Mùa Nắng Cháy

*Không rượu, không trà, không tiếng em
xuân vẫn vương - pháo râm ran nổ
nước trong veo pha màu gian khổ
chẳng biết giờ này em nơi đâu?*

*hạ về thương lắm đáy sông sâu
con lóc xoáy cơ hồ nghiệt ngã
tiễn em đi phút giây vội vã
cầm tay không thể - nói chi hôn!*

*đường phố vắng tanh tựa cô thôn
hoa quỳ khép nép run trong gió
nhớ em anh lần đi qua ngõ
hoa giấy xanh xanh cúi đầu chào.*

*lò đèn neon, thắp trăng sao
phía trời xa nháng lên tia chớp
ước gì có rượu uống vài hớp
bầy chim ngáy ngủ lá rung cành.*

mùa này ực nắng trời trong xanh
thả hồn thơ trôi về phương ấy
có lẽ nào sông chảy ngược mãi
cho tình yêu lẩn khuất núi rừng.

cây vông ú rũ buồn quá chùng
em đi rồi hoa không thềm nở
giâu nổi nhớ cho từng đêm thờ
lá khế rơi giọt sương giạt mình.

đêm chát chúa xua đuổi âm linh
thoảng câu kinh dâu dấy vang vọng
trời mùa hạ nóng càng thêm nóng
em nơi nào có hiểu cho không.

Trang Y Hạ
Kon Tum, Mùa Hè Đỏ Lửa 1972

*Trên Đỉnh - Nghìn Lẻ Một **

*Ngồi trên non nói chuyện với trời xanh
sương ướp muối trắng: đỉnh-nghìn-lẻ-một
toán lính mới thay phiên nằm giữ chốt
ôm cây đàn mơ mộng gót giai nhân.*

*những trận đánh hai bên cứ xà quàng
giành chốt đỉnh mấy tháng trời ròng rã
xương, sọ phơi lẫn lộn cùng sỏi đá
chiếm lại đồi người lính đứng... lặng câm!*

*đôi giày saut - lùn dò quanh dưới hầm
đỉnh "Ngọc Long" mây quanh năm lơ lửng
mây chồn vờn - đến đi - quả trở chứng
chiến đấu cơ yểm trợ cũng chào thua.*

*lính miền xuôi đôi lên thăm mùa mưa
mưa dai dẳng poncho không đủ rào
tựa ba lô, đêm vọng về tiếng pháo
đốm hỏa châu đặc quánh với sương mù.*

*hương nước mưa vô ống đạn - thay lu
thân Adam, đứng giữa trời mà tắm
phải chi có, Eva - nàng thích lắm!
vườn địa đàng thơ mộng giấu trên ca*

thằng lính Mới dãi lên - thấy nôn nao
đi gom góp: từng mảnh xương, mảnh sọ
đêm nằm mộng: - "tao chết đâu - để đó!
mắc mớ chi dòi chõ ở người ta".

trên đỉnh nghìn lẻ một: ngó xa xa:
Tri Lễ - Phục Hưng - Đắk Tô - Tân Cảnh
Ben Hét - Charlie - Pô Kô, hieu quanh
Đak Mot - Đak Rao - Kon Hring - Diên Bình...

những trận đánh lừng danh - quý cũng kinh
Trung Đoàn Bốn Hai - gồng mình chịu trận
giữ bình an cả một vùng biên trấn
chiến công dày - còn lưu mãi tuổi tên.

vào mùa nắng - trời quang, mắt nhìn lên
đứng phía nào đỉnh cũng cao chót vót
rừng gọi chiều cho đàn chim về hót
ru linh hồn vất vưởng bớt cô đơn.

từng bụi đốt, bụi lau trắng chập chờn
là khăn tang cho tuổi đời bất hạnh
ngủ yên nhé - nơi núi rừng hieu quanh
đất quê xưa đã sống vẫn còn đây.

Trang Uy Dạ

Đắk Tô, 1969 - tặng thằng Mới

*Ngon núi cao nằm trong dãy "Ngọc Linh - địa phận
Đắk Tô, Kon Tum.xưa còn có tên gọi khác là: Ngọc
Rinh Rúa" Di trên QL 14 hay trên TL 812 đều thấy.

Mùa Mưa Rừng Trở Lại

*Rừng Kon Tum, đã đi qua cơn sốt
mật: "mùa hè đỏ lửa" cháy chiến trường
khô thân em di tàn khắp bốn phương
có quay lại tìm ngôi nhà đổ nát.*

"...lính mà em..." - chết vắng đầu mắt xác
thân cây rên vết bóng nằm ngổn ngang
vết nắng chiều ú rũi cảnh điêu tàn
hồi chuông đổ gọi hồn oan lây lất*

*mưa đầu mùa có xóa đi tiếng nấc
người vợ ngôi ôm bà mẹ khóc con
vành khăn tang lơ liêng mảnh trăng non
sương gõ nhịp nghèn nghẹn lời thương nhớ.*

*đường đau đón ôm vết thương loang lổ
cây hai bên ngong ngóng ánh đèn vàng
vắng em rồi, hàng phương đứng thờ than
gió liếng thoai - nôn nao tà áo trắng!*

*dòng Dakbla tựa người cha thâm lặng
cuộn ân tình lưu luyến - mẹ núi cao
hờ sông rên tiếng đạn mắt chao đảo
nước trong vắt im lìm không dám thờ.*

*sông vẫn chảy như con tim nặng nợ
giữa lòng người ôm ấp cõi nhân sinh
cơn mưa nguồn nâng dòng nước thêm xinh
cuốn trôi hết một quãng thời lừa khói.*

*mưa - nước thánh - rửa vết thương lở loét
trên da em, trên thập giá muôn phiên
chứa gục đầu ngao ngàn một bày chiêm
cùng nguồn cội vẽ mặt mày dăm đá.*

*cùng một giòng... bản giết - cười ha hả
giày quê hương, quên bèn nghĩa đồng bào
giọt mưa rơi tắm gội những trăng sao
mầm nảy nở, đóa hoa rừng tươi nụ*

*em quay gót rữ mây mưa che phủ
cho mùa hè diu diu vết thương đau
đứng trên cầu tình phút ngóng trông nhau
mau về nhé - cho rừng xanh màu lá!*

Trang Ý Dạ

Kontum, 1972

**Xin mượn tựa bài thơ "Lính Mà Em"
của chị thi sĩ Lý Thụy Ý.*

Ga Lúa

*Những toa xe già nua
đường ray mòn rỉ sét
lặng nghe tiếng gió lùa
anh phương trời xa lắc.*

*chiến tranh qua nửa đời
em nửa đời thâm lặng
buồng phổi đã mòn hơi
hình ảnh anh còn nặng.*

*giật mình ngỡ súng nổ
rung chuyển tiếng bom rơi
vén rèm qua cửa sổ
đêm đen đã cạn lời.*

*khói nhang âm cõi lòng
trông anh đường bạc tóc
ngọn đèn dầu còn chong
bóng in tường lặt khác!*

Trang Y Hạ

- 14/12/2012 -

Người Đàn Bà Ngụ Bên Bến Sông

*Ngày chị dời nhà về bên bến sông
đất ở nơi đây, lấy cái nghèo của chị
nuộc lạt buộc lá dừa làm tấm vách thật kỹ
chị sợ tác bay khi gió chướng vũ về*

*chiếc xuồng neo chòng chành lên cọc kè
chị cũng có một thời - cứ cho là sung sướng
con chị được cấp sách đến trường
chồng chị đi lính đến tháng lãnh lương
anh gởi tiền đều đều về cho chị
không nhiều lắm
nhưng cái tình mới thật là đáng quý
khi anh về phép chị tất bật chăm lo...*

*ngày "hòa bình" chị chờ xác anh qua đò
chạy thẳng tuốt vô đòng - bên quê nội!
nhìn ba đứa con trong lòng như tờ rỗi
chị giấu giọt nước mắt trong tâm.*

chị về ngụ bên bờ sông này đã mấy năm
 chiếc xuồng trôi mòng theo con nước
 lìm lìm - chị nghe quen tai - mỗi ngày xuôi ngược
 những đứa con ngấm hạt phù sa, lớn khôn.
 giọt mưa đêm thấm qua vách lá, bồn chồn
 chị nhớ anh!
 nhớ ngày anh bốn ba hành quân đi đánh giặc
 về phép - anh đưa chị qua phía bên kia bắc...
 anh mua cho chị,
 cho con - chiếc áo mới đón xuân
 chị nhìn anh ngập ngừng - anh hiểu ý...
 đòi lính lột anh quần áo có thiếu chi
 rồi chồng chị ra đi - ra đi không bao giờ trở lại
 kỷ niệm về anh - chị nhớ mãi
 "...lấy chồng đời chiến binh..."
 vắng anh, cái chòi mẹ con chị ở - mãi chùng chình
 bởi thiếu bàn tay người đàn ông cầm giữ
 chị thương các đứa con thiếu chữ
 giọt nước mắt tuôn rơi!
 chiếc nhẫn cưới ngày nào cũng bán để tiêu rồi
 chị cảm thấy - quả thật là có lỗi.

thăm thăm đêm màu tối
 bốn mẹ con nắm tay nhau ra bờ sông
 leo lên thuyền xuôi dòng
 chị nhìn lên bầu trời - cầu mong...
 rạng rỡ các vì sao!
 lên đèn trên sóng biển - nước mắt chị lại trào
 anh ơi - hãy phù hộ
 cho mẹ con em được xuôi chèo mát mái
 qua bên nó các con sẽ tìm lại
 thời hào hùng đi giữ nước trong anh.

Trang Y Hạ

trời phật và anh đã phù hộ cho chị! saigon, 1983

Giáng Sinh Có Về?

*Giáng sinh về há? - chắc không thể
trở lại bên người đi dạo chơi
ở non với khí, chuyện là thế
ê ầm nửa thân chán mẹ đời.*

*chinh chiến lâu ngày tôi áo trận
đôi khi dẫn chúa dạo rừng hoang
lừa khói - chúa buồn, chiêm lân dân
lắng nghe, khe suối nhạc thiên đường.*

*giật mình đôi gác mở con nít
máng cỏ cùng ngồi giỡn chúa chơi
núi cao rừng rậm màu đen kịt
hứng giọt mưa rơi lạnh cóng người.*

poncho trùm kín tìm hơi ấm
 lời thánh ca buồn vọng gió mây
 trời đêm lần bước dài thăm thẳm
 hiển hiện ngôi cao ở chốn này.

chim chóc trở mình rung cánh lá
 giáng sinh thiệp chúc gọi về đầu
 nhớ nhớ dáng người... ôi nhớ quá!
 có thắm cho chăng - mấy giọt sầu.

nôn nao tâm thức hồi chuông đổ
 tinh khiết đêm sương đợi chúa về
 súng đạn quý kinh - quên cảm dỗ
 tâm lòng sạch tội giữa sơn khê.

giáng sinh về hả? - làm sao thể
 gai kềm một thời vây xác thân
 chờ chúa, áo tù ngân ngân lệ
 trần ai vướng nợ liết bao lần.

ăn năn cầu nguyện trong hiu quanh
 xót tuổi đời trai bỏ chiến trường
 một thời giữ nước - niềm kiêu hãnh
 quăng súng, đêm nghe đế gọi sương.

Trang Y Dạ

- 1983 -

Người Linh Biết Suy Tư

*Đi chiến đấu mấy mươi năm giữ đất
đất miền Nam - đất đó, có tự do
đất miền Nam - trong đó, có ấm no
có chính phủ, công nhân quyền: Tư-Hữu!*

*ai xâm lăng - ai là người mắc mưu,
xẻ núi rừng đi cứu nước cho ai?
vạn xác thân không nguyên vẹn hình hài
nghèo đất nước, thêm tiêu hao nguyên khí.*

*- "Năm tấn thóc mẹ để dành đánh Mỹ
... đất quê ta không ngơi nghỉ một ngày..."
bao nhọc nhằn oằn xuống nặng hai vai
tóc bạc phết chờ chồng con - hóa đá!*

*người lính biết suy tư - việc hệ quả
đất hai miền "hiệp-định" ghi rõ ràng
chủ nghĩa xã hội - miền Bắc thiên đàng
quyền Tư-Hữu, miền Nam đang phát triển.*

*nước biển có bao giờ lấn nước giếng
mang trong tim máu đỏ, tình đồng bào
gây tang thương nước mắt thấm trời cao
miền Nam: bãi chiến trường nghỉ ngút khói.*

người lính biết suy tư, thử tự hỏi
 súng trên tay đâu có phải của mình
 đưa phương bắc để tột đỉnh quang vinh
 đánh Tư-Hữu miền Nam ra tan nát

cách mạng vô sản ngày ngày ca hát
 kẻ thù xưa thắm thiết tựa anh em
 quên nỗi đau nghìn năm đắng cay thêm
 người lính biết suy tư sẽ hỏi lỗi!

cả dân tộc đã nhận ra tâm tởi
 ai nam quan cho đến tận biển đông
 người lính biết suy tư hẳn đau lòng
 tiếc một thời nhiệt tình đi cứu nước.

lính miền Nam có khi nào làm ngược
 xưa đoàn quân đi vượt tuyến bao giờ *
 giữ miền Nam đã mệt mỏi, xơ rơ...
 mơ thanh bình, đâu cầu chi chiến thắng.

mấy mươi năm đứng cúi đầu thắm lặng
 thân dầu hàng - tù... bỏ xác trên non
 tình đồng bào hy vọng cũng không còn
 dù sống sót cũng làm dân tí xíu.

phiên tòa nào minh oan giòng lịch sử
 Việt Nam Cộng Hòa sống mãi với nước non
 Việt Nam Cộng Hòa nghìn năm vẫn còn
 bởi miền Nam - đã hưởng quyền Tư-Hữu.

ai xâm lăng ai là người mắc mưu
 xẻ núi rừng đi cứu nước cho ai
 theo vô sản, mơ Tư-Hữu dài dài
 tội tình chi - nền Tự Do... phải chết!

xẻ núi rừng bao năm - lại mê mết
 từng bước đi, theo "Kinh tế Thị Trường"
 mấy triệu người nằm xuống quả đau thương
 tìm "Tu-Hữu" cái giá đã quá đắt!

người lính biết suy tư còn thức mất
 vô sản toàn thế giới - nay ở đâu
 bách chiến bách thắng - im lặng đã lâu
 những pho tượng cũng trở về bụi đất.

những sự thật sẽ trở về Sự- Thật
 người lính biết suy tư phải đi tìm
 xác chiến binh lãng quên - còn nằm im!
 gom hết lại cho một ngày thăm viếng.

ai bán nước nghìn thu còn mang tiếng
 lừa Diên-Hồng hừng hực vẫn còn đây
 bao tội ác tày trời ai đã gây...
 sẽ sáng tỏ nơi phiên tòa chung cuộc.

Trang Uy Hạ

* Trong bản nhạc "chuyến dò vĩ tuyến":
 "Để mai đây quân Nam về Thăng Long
 đem thanh bình sưởi ấm muôn lòng".

Trong miền Nam vốn đã là - thanh bình!
 Người miền Nam mơ ước:
 Đem thanh bình đó về Thăng Long.
 Người miền Nam không hô hào chiến tranh,
 không gây hận thù, - gà nhà bôi mặt đá nhau!

Tiền Bàn Ngày Ra Đi Tỵ Nạn

*Tin mây được chọn qua bên nớ
đi được thặng nào thì cứ đi
sông núi ngại gì ngăn cách trở
biết đời là lắm cuộc chia ly.*

*chén rượu, cuộc cờ vừa chầm hết
tàn canh sương lẳng lạnh nằm rên
một thân trời trời mơ bà kết
hoa tím lục bình nở gập ghềnh.*

*U sắt tê chân theo giấc mộng
mưa rừng gió núi mãi trên người
trời cao đất rộng mà không rộng
nhếch mép hắt hiu một nụ cười.*

*ngán ngẫm thân trai đêm Dữu-lý
con một đục tường ngõ đục thân
trái tim luộc chặt nằm rên rĩ
quát mắng nhạc khua - chửi cái thặng.*

*chân trần từng lược tê đời sạn
tay viết thư tình nước nẻ ra
nhìn xuống thân hình sinh thiếu thặng
phiêu hồng gió cuốn tựa con ma.*

hên lê chạy suốt đời rông rã
 mẹ cũng lắc đầu ngán ngẫm thay
 gạo châu củi quế sâu bao nả
 lương lương hết đêm lại đến ngày.

ngày xưa: "ca hát... khô hỏi khô"!
 sao nay em bé đánh vần khờ...?
 trỏ tròi ếch nhái kêu vang lộ
 khoai sắn len vào trong giấc mơ.

nhà tranh vách lá đêm reo gió
 hạ cấp a dua chích nhức chân
 sạp ván trở mình rên đến ngõ
 chập chồn trên mái lóng nọ nần.

loa áp bụi tai chiều sẫm tối
 nghe quen khúc ấy đến ê hề
 khúc ấy không nghe cũng có tội
 cảm mềm ít lữa khế luồn ghê.

xúm lại - mây thằng ngòi đầu lão
 chuyện vườn, chuyện rẫy, chuyện làm thuê
 đầu óc quanh năm lo hạt gạo
 thầy cô ngỡ ngán quên đường về.

hơn nửa đời người, hóa lũ trẻ
 dù điều lên lớp ngòi im re
 ngoài vui mà trong lòng luôn tẻ
 chờ nổi sâu dâng đứng góc hè.

mừng mây ra đi qua hên nớ!
 bỏ công đèn sách chôn thâm sơn
 đừng tưởng ra đi là hết nợ
 còn khối thằng tao đứng ngậm hồn.

Trang Y Dạ
 Saigon, 1992

Thơ Tình Giấu Trong Trời

*Bước chân ra, tận hồn đông gió bão
bão ngoài trời, bão dội xé con tim
mưa chiều qua còn ướt sũng cánh chim
thân ủ rũ nhìn mây không bay nổi!*

*xé lặn bánh dưới khung trời đỏ ối
mỏi ra đi đã nghĩ đến ngày về
lạ lòng chi với núi cả sơn khê
không mang nặng sao chân lê từng bước.*

*sự đổi ngôi do thế nhân định trước
hay quyền năng của thượng đế an bài
trong mắt em ta trắng nhách đôi tay
không khác được nên hình hài ướt máu!*

*em quay gót, tin vào lòng nhân đạo
giọt mồ hôi pha máu rải ngàn cây
cống tình hậu theo từng bước từ đây
phôi nhan sắc ngời nắng nôi đen thắm.*

*trời phương Nam cỏ cây đều lạ lắm
mỏi hôm qua còn tha thiết yêu người
sao bây giờ lại giấu bật tiếng cười
thân đổ bệnh không một ai chạy chữa!*

ta nhớ em - nhớ quay cuồng từng bữa
nuốt sắn khoai nghiền nghẹn bóng hình em
lời "xua đuôi" có chăng ta cũng thềm
ước là mây bay về nơi xưa ấy.

em bây giờ chai tay cùng ruộng rẫy
nét kiêu sa đôi mắt với thiếu ăn
má môi hồng sao phải kín đất cần
giọt mồ hôi có trôi đi nổi nhớ!

chạy loanh quanh miệng chén, kiến cũng sợ
ngó xuống đời hòng súng chĩa lăm lăm!
hừng hực thù lửa đỏ cháy đêm rằm
phượng cúi mặt, tiếc thương thâm tà áo.

nơi quê ấy, em xếp hàng mua gạo?
đứng xếp hàng mua "chất đốt" sưởi đông?
không gạo - sắn, bo bo, tam âm lòng?
trong địa ngục anh cũng nhai như vậy!

quá phải phàng cho những gì trông thấy
tình thơ nghĩ về em ở trong tù
hẹn hò chỉ trong ngục tối thiên thu
em thánh thiện ẩn tâm thân cần cõi

ân tình xưa nổi lòng ta bồi rối
cây nào tưới giữa sa mạc hoang vu
đời nhuộm đen trong ngõ cụt sương mù
thủy và chung từ lòng em cảm nhận!

liêng cây súng ta làm người bại trận
câu mong chi đom đóm đậu trên tay
dấu mai kia có sót lại hình hài
nhìn thế sự, hít hà: cay với đắng.

Trang Uy Dạ
K4 - 1977

Chi Còn Tao Với Mây

*Tao có lám - kiếm ăn trên đường phố
 hỏi nhà tao mấy đời ở nơi đây
 chiến trường xưa còn giữ được cái thây
 vài "nhánh" gởi cho hồn thiêng sông núi.*

*xưa, tuổi trẻ ra chiến trường nóng hỏi
 góc ba lô còn dấu cánh phượng hồng
 đêm hậu phương từ cửa sổ ngóng trông
 đèn hỏa châu rọi về hôn nôi nhớ.*

*đêm chiến địa xói mòn trang sách vở
 đời chiến chinh trên đầu sóng hồng lênh
 chiến công tràn họng súng rạng tuổi tên
 chiếc áo lính thấm mồ hôi với máu.*

*người dân chết mắt còn nhìn trao tráo
 nhà bằng yên khói lửa chặn nẻo đường
 người mẹ hồng đưa con gái bị thương
 người vợ trẻ ôm xác chồng trắng xóa!*

ngồi lặng lẽ vệ đường như tượng đá
 nghe đạn reo từ các phía núi rừng
 pháo vô thành vui như tết tung bồng
 trên làn sóng...hò reo - diệt nhiều địch.

giường không ngủ chui xuống hầm - ai thích?
 mấy mươi năm giấc ngủ mẹ chập chờn
 mắt quàng thâm chạy giặc - của sạch trơn
 trại ở tạm sườn mái tôn hầm hấp

mảnh đất tổ xối tung lên rồi lấp
 bầu trời đêm sợ bóng tối hiện về
 những chiếc xuống len len núp chân đê
 chờ các đảng anh hùng đi "cứu nước"!

tao bị cụt, chưa ngòm là có phước
 để bây giờ nhìn thiên hạ ăn chơi
 nhảm nhò chi - mấy... nhà lầu, xe hơi
 đồ lẻ tẻ, ngó mần chi cho mệt!

cuộc chiến dứt, thương cho thằng lỗ chết
 mộ thằng nào, được người khới là may
 thằng trần truồng - ê lưng nằm chấp tay
 lâm râm nguyện: ông trời hẹn - sẽ ngó.

đất chiến tuyến là vàng ròng, lộ rõ...
 chết thì thôi, nằm rục phòng ích chi
 thương quê hương - trước sau cũng đời đi
 đất tập thể, để toàn dân lập nghiệp.

chống cây nạng lãn đi cho hết kiếp
 ngắm phố tàu mới mắt, ngắm phố tây
 thằng lang thang - chỉ có tao với mây
 tay chân đui cũng kể như... cụt ngón.

Trang Y Dạ

25/06/2012

Đêm Trên Chiến Địa

Kính tặng chị Ca Sĩ Thanh Thúy

*Nghiêng li đông, từng giọt nhỏ xuống môi
người bạn nằm miệng khác khô chột hé
vết thương trên đùi hở ra giống chẻ
làm đôi – nhìn tựa bờ lặc bờ nam*

*cả chiến trường buông một màu khói lam
những cột khói trên thân cây tỏa sóng
mồ hôi ướt lưng áo trận – khô giọng
chuyển từng người chạy ra bãi trọc thặng*

*rừng hoang vu chột gào lên hung hăng
trong một thoáng rồi lặng im như thóc
xác trùm kín poncho ai đâu khóc
người tiễn đưa giờ biết ở nơi đâu*

*làm dầu thánh, đứng im lặng cúi đầu
mây trắng chờ tang thương về cố quận
người lính chết có đồng đội làm chứng
không chết bờ chết bụi giữa trời mây*

*may mắn thì còn giữ được cái thân
nghĩ cho cùng – cứ cho là có phước
cuộc chiến đâu còn đang chờ phía trước
chút tình yêu không thể hẹn bao giờ*

ghì vôi vàng trên bao thuốc câu thơ
 giọng Thanh Thúy lắng sương chùng cảnh núi
 chuyển tàu hoàng hôn – trong đêm làm lúi
 có chờ theo người con gái tiễn đưa

chiến trường đang nóng bỏng, chợt đổ mưa
 ngỡ nước mắt từ đâu về loang nước
 đất đỏ - bùn núi chân không dừng bước
 đạn rơi vui như chẳng có chuyện gì

đêm rừng già thêm ly rượu – tràn ly
 đêm trông vắng uống vào lòng tiếng hát
 tai nghe quen nhịp đều đều đại bác
 tưởng xuân về pháo nổ ngập màu hoa ./-

Trang Uy Dạ
 Sông Poko Dak To 1971

Bài thơ "Đêm trên chiến địa", viết vào tháng sáu năm 1971. Thời gian này TYH đang công tác tại cái làng Dakkangjop, bên kia sông Poko cùng với một Đại Đội lính Trường Sơn mà đa phần lính là người anh em Sắc Tộc. Đang đêm được lệnh di tản ra bãi Trục Thăng thì súng nổ và một số anh em bị thương... Đêm rừng Dakto dày đặc sương mù lạnh ngắt, áo jacket không đủ ấm. Chuyển tàu hoàng hôn qua giọng hát của chị Thanh Thúy vắng vắng từ ba lô của một người lính nào đó. Người lính chợt rùng mình nhìn những giọt sương rơi nặng hạt từ tấm poncho nhỏ xuống đều đều mà cứ ngỡ như giọt nước mắt người con gái tiễn đưa người yêu ra chiến trường. Vôi ghi lại những câu thơ trên bao thuốc lá, và nghĩ có dịp sẽ gửi cho chị Thanh Thúy như một lời cảm ơn!

Chiến tranh như một cơn lốc cuốn xoáy đi tất cả con người, thời gian. Cho nên không có dịp nào thực hiện ý định. Thế rồi, miền Nam đâu hàng! Người lính bây giờ bước sang một giai đoạn khác - đó là buông súng- buông súng có nghĩa là thua trận! Sống lây lất và lao vào trong "tù cải tạo" để nghe tang thương gậm nhấm trên thân thể. Trong tù ước gì được nghe chị Thanh Thúy hát. Đêm trong tù có lẽ còn lạnh lẽo hơn đêm rừng núi ở Dakto ngày xưa - cho dù bây giờ cũng là đang ở rừng... May mắn hơn những người anh em khác là còn sống sót ra

khỏi tù và phiêu bạt nơi xé người. Đêm tha hương không có nghĩa là không còn lạnh! Có ai xa nhà mà thấy ấm áp bao giờ đâu? Giờ đây người chiến binh năm xưa đã lụn khòm. Ngồi nghe lại giọng ca của Chị Thanh Thúy hoặc của các anh chị Nhạc Sĩ - Ca Sĩ cùng thời - hát về người lính ai mà không tiếc nuối một thời hào hùng - một thời tuổi trẻ cầm súng đi giữ nước.

Thế rồi, một người bạn chuyển cho trang nhạc "thanhthuy.me" của chị Thanh Thúy. Như bắt được vàng! Nghe nhạc thoải mái mà không cần phải đi tìm từng bản. Một ý nghĩ chợt đến là tại sao không gởi bài thơ "đêm trên chiến địa" đã làm khi xưa cho chị Thanh Thúy như hồi tưởng lại một thời đã qua, để cảm ơn chị cho dù tất cả đã đi vào dĩ vãng. Một dĩ vãng đau buồn cho một Quân Đội, một Chính Quyền tự do bị xóa tên trên bản đồ!

Chị Thanh Thúy và BBT đã chuyển bài thơ "đêm trên chiến địa" lên trang báo thanhthuy.me đúng vào dịp tưởng nhớ Ngày Quân Lực 19.6. 2012. Như vậy bài thơ im lặng bốn mươi năm qua đến được với chị Thanh Thúy như một kỷ niệm. Vết thương nhỏ bé trên thân thể đã lành, nhưng vết thương lòng quá lớn của Dân, Quân, Cán, Chính miền Nam vẫn còn đau đớn. Xin chân thành cảm ơn chị Thanh Thúy và BBT. Mong rằng giọng nhạc trữ tình miền nam tồn tại mãi mãi qua các giọng ca của các anh chị và các thế hệ tiếp nối trong đó có - thanh thuy.me

Trang Uy Hạ

Nơi Ngã Ba Biên Giới

*Bom rải thảm xé màn đêm cháy bùng
đội liên tu, hà bá thét dưới sông
lầy khi hoang khiếp vĩa chạy long nhong
hầm công sự bụi đỏ rơi mù mịt.*

*im lặng hết, nằm chờ nghe thân chết
lại gằm lên - chớp giắt một góc trời
chim hoảng hồn kêu toáng, cánh tả tơi
ông thổ địa nổi khùng, thặng... thương đế.*

*ba phi vụ nói nhau liền như thế
trả đêm về yên tĩnh buổi ban đầu
biết ai còn, ai mất giữa rừng sâu
xác "quân thù" cùng da vàng máu đỏ!*

*tiếng gà gáy ba nước nghe đều rõ
sương tầng tầng tắm lá ướt cặm cặm
giao thông hào, tay súng vẫn lăm lăm
nổi hứng lên lại thi nhau đấu pháo.*

ường mệnh mông không cách chi đi dạo
thò đầu ra vướng mìn với kềm gai
thấy bóng người lại ăn pháo dài dài
mọi sinh hoạt nằm sâu trong lòng đất.

lên liền giới ủa pháo qua - rất thật!
khô sân bay gánh đạn suốt một đời
vận tải cơ lỏ mạng dưới nắng phơi
tặng đút xích đôi lên không thêm sửa

Bạch Đỏ gầm, bao đêm - hùng hực lửa
chặn công quân di chuyển tuyến đường mòn
"nhằm nhò chi một cái đồn còn con
năm mươi lặn vẫn không tiêu diệt được!"

những phi vụ mang hồn danh chiến lược
thay thiên lôi giòn giã nện không ngừng
dưới thông hào chấn động đến tê lương
lên vọng gác - rền...rền... ngàn tia chớp.

đến nơi dây dôi lần thấy mà khớp
huống hồ chi - người lính ngự quanh năm
thương hết mình, người yêu mới dám thăm
vài giây phút, kể như là: đại phúc!

Trang Y Dạ
1970 & 1971

Tháng Sáu Trên Rừng

*Vào tháng sáu Kon Tum mưa mù mịt
trời với người hầu như chạm mặt nhau
hầm công sự - poncho che kín mít
cái Phi Trường hồng biết chạy đi đâu.*

*mưa xối núi, cứ mưa dai mưa dằng
năm ba ngày tuần lễ mới chịu ngưng
đất đỏ quanh bước quân hành mỗi chặng
cái ba lô nặng nặng miết sau lưng.*

*khô cá liệt, đồ hộp, riết - phát khiếp!
năm mười bữa mới nghĩa: cá, rau tươi...
thèm ra chợ - còn lâu mới có dịp
trông lá thư, nhớ nhớ, cái... nụ cười!*

*lệnh tăng viện nửa đêm, miệng méo xệch
nhảy lên xe rầm rập hồn tỉnh ra
hai ba ngày lại kéo quân về hết
mở đường xong, hớn hờ nhìn: "công vua"!*

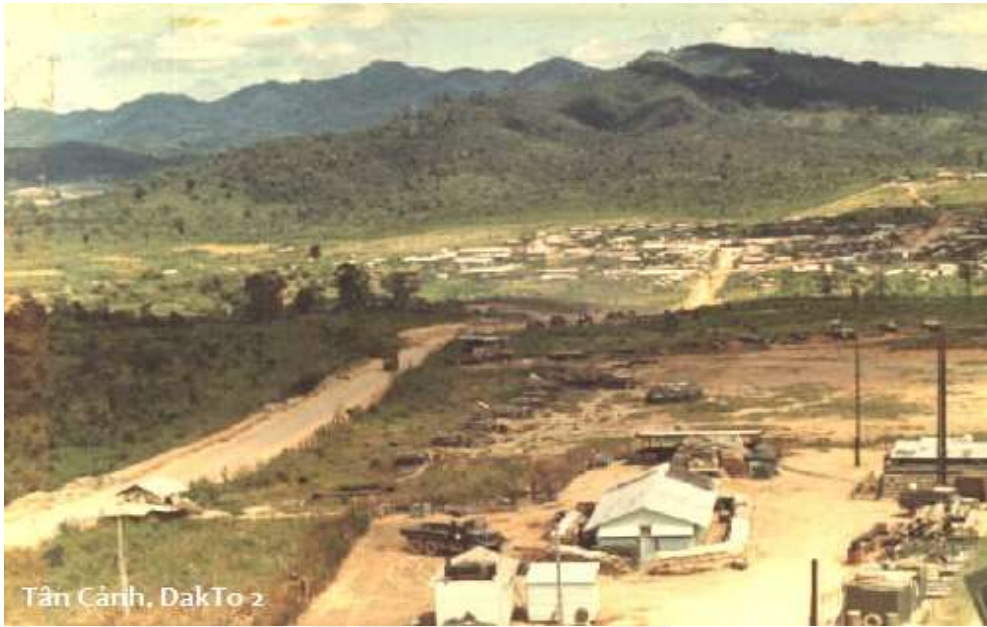
mây hết nước, Phi Trường lộ bản mặt
bầy chim sắt vội vội - xuống... lên lên...
Ngọc-Rinh-Rua ứng màu mưa, chán ngắt!
pháo tốt nòng, cảm mạo, kể như hên.

mừng tháng sáu được bữa ăn sinh nhật
hàng ngũ, nghiêm: nghe huấn thị, chào cờ
hành quân dày nên tháng ngày thêm chật
nghẽn trong hồn không trái nổi câu thơ!

Trang Uy Dạ

Mùa mưa 1966, ở Phi Trường Phước Hoàng

Đứng Trên Đỉnh Đồi

tặng thằng út Tây Ninh

*Khói núi xây thành lòng gọi nhớ
đôi mắt trâm trâm thướt ra đi
sững sờ ngòi ngắm hoa tròn nụ
từ tâm mưa bão nói năng chi.*

*hồ đào mỹ tiêu - xưa cũng nhạt
thơ thần, thơ quý gói tình ai
quan hoài gót ngọc tường đơn chiếc
núi khói hoàng hôn lơ lửng ngày*

*thiên thân áo mỏng vương gió bụi
vết gót giày saut đuổi tháng năm
nàng đến, nàng đi dầu có liệt
chinh chiến thân trai liệt mù tăm.*

*rừng khuya gió lạnh chùng khói thuốc
hò hẹn lâu rồi biết phôi phai
trên đỉnh non cao chân còn vững
gió thổi bạt chiều sợi tơ bay*

*nhét hết tình thơ vô họng súng
tọa độ nào để bắn cho đây
hoàng hôn trở mắt nhìn thung lũng
mây trắng mỉm cười thật đắm say*

Trang Y Hạ

26/05/2012

Cảm Tạ Một Mùa Đông

cảm nhận qua bài:

“Đêm Đông Mà Lòng Thật Ấm” của chị Linh Vang

*Hin cảm tạ một mùa đông nhân thế
thấy và nghe từng hơi thở của nàng
đêm quê hương lửa đạn réo diều tàn
màu sương núi ù thân người lính chiến.*

*tai rất thích nàng tỉ tê kể chuyện
nói lúi lo rài thảm âm lời về
sẽ là nhà hiền triết biết lắng nghe
im lặng hết cả không gian cần cõi.*

*ngày của đông phủ rừng cây sẫm tối
ngọn đèn đường cận thị nhìn không xa
nhạc trôi lên từng giai điệu mượt mà
chân lã lướt dìu nhau đi vào mộng.*

*thân lính chiến nơi chiến trường - chết sống
đường chim bay và đường đạn nghịch nhau
thân giữ nước mơ chi chuyện công hầu
dài từng sợi buộc vào hồn nhung nhớ.*

tiếng súng trận khô khan chồm ngói vỡ
lao vào nhau không một chút ngại ngần
đầu óc nào tỉnh táo nhớ giai nhân
rừng cây lá cũng gào lên giã giũa.

tiếng bom rơi, tiếng pháo bày chát chúa
những âm thanh thần thánh cũng thất kinh
thương quê nhà giấc ngủ chẳng an bình
từng số phận trôi trên đầu ngọn sóng.

ôm mùa đợi trong đôi tay lạnh cóng
hơi thở nàng khói ấm tỏa hồn ta
cứ tí tê xua cái lạnh chiều tà
những bất hạnh của một thời tuổi trẻ.

gần bên nhau, siết tay nàng nhẹ nhẹ
để xua đi tiếng thét của đạn bom
mảnh trăng non e ấp ráng chiều hôm
gió đông lại cho nhau tình xuân ấm.

Trang Uyên Hạ
nhớ mùa đông Kontum

Buổi Hành Trình

Em ngồi xuống lượm cục bùn khô khốc
 ao giặt mình gòn gợn nước chao ra
 buổi hành trình ngày mai có dấu là
 sóng hốt hăng chạy vào bờ ngọc ngác.

nhà cha mẹ sống bao năm - đi lạc!
 mặt trước đồng, mặt sau bước ra kên
 phía trời nam đàn gà vịt kêu rên
 phía trời bắc ráng chiều như màu máu.

chồi lá rách nâng tuổi thơ - nường nấu
 hoa lục bình chen lẫn hết cầu ao
 con cá chờ mỗi mắt không dám gào
 những mơ ước đêm chồi đành giấu kín.

dầm trần trụi bàn tay em bịn rịn
 đờ ngược xuôi xót tình nghĩa biết bao
 trắng mờ mờ gác mái nằm đêm sao
 gió vũ nhẹ vào lưng nghe lạnh lạnh.

tay chai sạn tỏa hương tình như thánh
 xuống hòa theo con sóng đầy vô bờ
 hương lúa đồng phảng phất - gói giấc mơ
 chuồn chuồn lượn bầu trời sa cánh mỏng.

lìm lìp hát con nước lên đồng rộng
 miết tay chèo về lại bến tiến đưa
 neo chiếc xuống nhìn con bóng xế trưa
 phơi nhan sắc hun gió lửa sạm nắng!

em hôi hã buổi hành trình thắm lặng
 đến cùng ta nơi núi thẳm rừng xa
 giọt mồ hôi và lòng em - làm quà!
 cảm nhận lấy tình keo sơn bền chặt.

em vẫn biết nẻo đường còn xa lắc
 đến đời con, đời cháu liết dấu ra
 chiến trường xưa nay tạm dựng làm nhà
 đêm khuya khoắc hồn ai về đánh thức.

ai vinh hiển ai nghìn năm cơ cực
 xương tan dần trên rừng thẳm non cao
 hồn trong đêm máu ướt đẫm chiến hào
 thây uất nghẹn nằm chờ nghe tiếng gọi.

em đơn độc làm sao yên tắc dạ
 những nẻo đường đầy rẫy lũ yêu ma
 xin lỗi - còn nợ em - một vòng hoa!
 nghìn kiếp tới vẫn còn đeo nặng cổ.

nụ hôn cháy một thời hoa nở rộ
 thấm vào giòng sử lịch tỏa yêu thương
 ta mãi mê lợi khắp các chiến trường
 quên nhan sắc mỗi mòn - đêm chờ sáng.

 Trang Uy Dạ

16/04/2012

Nhớ Lại Tháng 3.1975

*Lui linh từ vùng một
im lìm bỏ vùng hai
đường 7 B nắng đốt
năm sông Ba khô thay!*

*lưng đeo đầy súng đạn
xe pháo chạy rầm rầm
trên đoạn đường di tản
từng bước chân âm thầm...*

*giặc chưa đến đã chạy
quân số còn giữ nguyên
liệt ai thắng ai bại
sao chẳng giữ trận tiền!*

*thuở mùa hè đỏ lửa
địch vây hãm liên miên
phố Kontum: mất nửa
ghìm súng giữ - bình yên!*

thương một đời lính trận
 quyết chiến đấu kiên cường
 nuốt vào lòng uất hận
 nhìn sông núi tang thương

vẫy tay chào nắng hạ
 Cao Nguyên đất đỏ ngầu
 hồng dung thành kẻ lạ
 xé nát cả lòng nhau!

nay làm cá mắc cạn
 cố vùng vẫy thoát ra
 địch dưới - đánh liều mạng
 khúc khải hoàn ai ca!

7 B - vào tử lộ
 tiếc cho đời chiến lính
 ngàn máu xương đã đổ
 đâu phải chuyện vô tình!

ợ con chạy phía trước
 chồng bảo vệ phía sau
 sông Ba đành dừng bước
 nhìn núi thẳm kêu gào

dân thường chạy theo lính
 chết thảm tội nghiệp chưa!
 đêm Trường Sơn u tịch
 mùa hạ nhỏ màu mưa...

Trang Uy Dạ
 tháng 3.1975 - đã đi trên đường 7 B

Cho Anh Nhìn Đôi Mắt

*Hoàng hôn dầy, leo hàm công sự
nhìn về "Cuénot" xé lòng đau *
nửa thân thể Phô - quân giặc giữ
bom đạn đôi bên chắc hẳn nhàu!*

*người đi, nhà vắng buồn muôn thuở
chinh chiến: heo, gà cũng tàn cư
phá chuồng loạn khắp tìm chỗ ở
cụp đuôi chó chạy - rên hừ hừ...*

*Dakbla mùa này nước còn xiết
ruộng bắp xanh đồng nhớ dáng ai?
lịn rịn cầm tay - hôm từ biệt
hẹn một ngày về đôi mắt cay!*

*hòa châu le lối vờn ma quái
lom B... rải thảm rung nắp hàm
mệt mỏi thẳng bên - ôm súng ngáy
giật mình dáo dác như bị cầm.*

heo, gà, chó, ngỗng... không thèm bắt!
 bỏ đói, tìm ăn mảnh xác người...
 vòng vây càng ngày càng siết chặt
 cá khô, thịt hộp... thèm chất tươi.

nylon thay chiếu lạn nằm đó
 hòa châu làm nền, khói súng: nhang!
 giọt lệ tiếc thương ai người nhỏ?
 xác địch lênh khênh cả núi ngàn!

Dak Pha thành quách quân ta dựa
 phản kích từng đêm địch kinh hồn
 đồng đội mỗi ngày rời! máu dĩa!
 đôi thằng chưa biết một lần hôn.

dại bác găm gờ - mơ tà áo
 ngang trường Hoàng Đạo chẳng thấy đau,
 dờ dẩn mặt mày như thằng ngáo!
 viễn xứ em ngồi nhớ đêm thâu?

một buổi: trận tiền gào tiếng súng
 máy bay trúng đạn thân bị thương
 dòng sông chứng kiến “Người... anh dũng!”
 chim-sắt nổ tung giữa chiến trường.

Chupao quét sạch tàn quân giặc
 em có về, ngang... “B. 15”
 dừng lại - cho anh nhìn đôi mắt!
 mới đó, mà xa như mấy năm.

Trang Y Hạ

Mùa Đẻ Dỏ Lừa 72

*Đòng tu & nhà Thơ

*gặp trại lính B15 trước khi vào Thị Xã Kontum

Tâm Ảnh

*Ta giờ sông núi vây quanh
rừng sâu buốt giá di hành qua đêm
đường quân nhớ bóng hình em
giai nhân gót nhẹ, êm đêm trướng hoa*

*đất trời sấm chớp mù sa
cầm canh đại bác xa xa vọng về
hỏa châu tỏa sáng sơn khê
sương khuya thấm giọt lạnh tê tái sâu*

*ngày mai chẳng biết về đâu
gặp nhau cái thưở... tình đầu nở hoa
người trong tâm ảnh bước ra?
bao đêm cứ ngỡ ta là Tú Uyên!*

*Trang Y Dạ
Kontum 1969*

Chuyện Hai Chàng Tù "Cải Tạo"!

*Mây về ngôi xuống lên bờ ruộng
ngẫm nghĩ mấy năm ở bậc kỳ
mấy năm kể ra cũng hơi uống
một chặp giang hồ có kể chi*

*hay cứ coi như còn con nít
gia đình gửi gắm đi học thêm
những tương quê hương thôi mùi mịt
ai dè chìm ngìm giữa trời đêm*

*nhà tù mình làm cho mình ở
cấy lúa trồng khoai để nuôi thân
độc lập tự do vui lắm chứ
cuộc sống trăm năm được mấy lần*

*tự làm tự ăn còn chưa đủ
quanh năm ốm đói như con ma
còn trẻ mà sao - như ông cụ
chờ đợi thăm nuôi xấu hổ ra*

học tập bao năm chỉ một lớp
tốt nghiệp chẳng ghi đõ ngành gì
luân hồi mấy kiếp tan rồi hợp
đau nhói trong lòng chuyện ở đi

tao về vô rừng, mê đốn gỗ
cày thuê cuốc mướn đủ thứ nghề
không thèm than vãn hay kể khổ
ngậm miệng mà cười khỏi ai chê

tao về gông mình đi cưới vợ
không vàng - nhẫn cưới bằng vỏ dừa*
tôi lắm - vợ tao điếc không sợ
cái thằng bán nước mấy năm xưa

mày cũng như tao có gì khác
tóc râu lồm chồm thấy thương ghê
gặp nhau ôm đàn ngồi ca hát
giọng sấn giọng khoai - cười hề hề!

Trang Uy Dạ
Sai Gòn 1985

*Cáo dừa tiện thành cặp nhẫn cưới, ngâm với nước
nghệ - nhìn như vàng mười tám!

Giã Từ Phô Núi

*Dãk Bla mây phủ, mờ Tân Cảnh
đường vào Ben Hét mù mịt xa
Dãk To năm tháng buồn hiu hắt
thương những người tuyết trắng sương pha.*

*đêm nằm Trung Nghĩa, nghe giọng Quảng
chào người bỏ xứ nơi đây
lạc loài sóng biển lên rừng thăm
không lẽ chung thân ở đất này?*

*ngày qua Phương Quýng ngồi ngắm suối
thoang thoảng Phương Hòa hương lúa thơm
nhớ mẹ Cửu Long chiều sẫm tối
thui thui một mình ngó chén cơm!*

*Konh Ring tấp nập - mùa hoa đót
trắng rừng, gió thổi nứt môi thâm
luôi sáng ngậm sương chim cô hát
còn ta, diện núi mãi rồi cam...*

*Diên Bình một thuở ta ở đó
gắn bó chút tình với gió mây
mở mắt ngọn đồi cao chấn ngộ
không liệt – lòng đau bỏ chôn này.*

*Tân Cảnh buồn chân vô Đí Viện
vọng cổ... tui lòng! khòe mắt cay!
chợ lưng chừng dốc - toàn vợ lính...
gói gém tháng lương sống qua ngày.*

*Tân Cảnh địa danh lưng phố núi!
chợ nhóm tinh sương non nửa ngày
nửa ngày sập siết ngòi tro ngó:
đình tháp, Trung-Đoàn-Vân-Mười-Hai.*

*Đắk Tơ, nằm gí trên đồi gió
đêm lạnh thấm lòng - dày đặc sương
giật mình để gáy rung ngọn cỏ
xin lỗi! nơi đây đã tắt đường!*

*Phượng Hoàng tung cánh vào Ben Hét
Bạch Hổ quanh năm chạy dưới hàm
ngà ba biên giới gặm... gặm thét!
chốt chặn ngăn dòng nước ngoại xâm.*

nhớ thương bóng dáng làng Tri Lễ
 người em gái nhỏ giọng Bồng Sơn
 em bỏ rừng dừa lên núi ở
 lưu lạc, lòng em cũng đôi hồn...

về đây, công tác năm ba tháng
 lại quảy ba lô đến chỗ xa
 chia tay một sớm em hên lên
 chưa nói mà sao... nước mắt nhòa!

vui – buồn! được chuyển về Thị Trấn
 ghé “Chiêu-Anh-Quán” thềm ly bìa
 hình như trong đầu còn thơ thần...
 dáng người con gái đã cách chia.

giã từ phố núi - ta về liền
 chẳng hẹn một ngày trở lại thăm
 giòng đời cuốn hút trôi đi miết
 đất cũ, người xưa... nhớ dăm dăm!

Trang Uy Dạ

Kon Tum, tháng 1.1972
 tặng cô bé Bồng Sơn

thiếu nữ Sai Gon trước 1975

Dòng Sông Chảy Ngược

*Mùa nắng cháy, sông Dakbla đầy áp
nước trong xanh cuộn cuộn chảy ngược dòng
phố vắng ngắt, nắng phương trời nhớ mong
ta ở lại ôm chiến trường từ thù.*

*luôi nàng đi, pháo gầm rung sương phủ
giữa nắng hè rát mặt áo chiến binh
vẫy tay chào đôi mắt ngó... lặng thinh -
giữ Kontum chờ ngày vui trở lại !*

*Trung Nghĩa giặc vây - thầy phơi, đá chày
rung chuyển ực trời... bom bê năm hai (B - 52)
giặc cô hãm, siết vòng vây mỗi ngày:
thành Dakpha - bệnh viện 2 Dã Chiến...*

tội nghiệp Phi Trường - pháo bầy thăm viếng !
 Sân Vân Động toán trực thăng tải thương
 nửa Thị Xã, lọt vào tay đối phương
 từng số phận như chỉ mảnh trước gió...

chiến đấu cơ rơi bờ sông, lã lẽ cả
 người anh hùng oanh kích đã hy sinh !
 chìm bom rơi thánh giá cũng giết mình
 từng ngôi mộ giành nhau trong nghĩa địa.

dù thực phẩm - thả, gió rơi mọi phía :
 trên bờ, dưới nước, lạc giữa chiến trường
 gạo sây, cá khô, nước mắm, nước tương...
 thềm chất tươi, đôi hàm răng muốn rụng!

nàng đi rồi, mới thấy buồn kinh khủng!
 phố hoang vu, yêu quái gọi nhau về
 đèn hỏa châu không đủ rọi sơn khê
 sông chảy ngược – nàng ngược về không nhỉ ?

Trang Uy Dạ
 Kontum mùa hè đỏ lửa 1972

Dưới Giao Thông hào

*Cũng có lúc nằm nghe
 chim hát khúc hoan ca
 bụi đất đỏ quyện mồ hôi thấm da
 mền sương trùm kín trời luồn sáng
 cao nguyên, đêm – ngày - dài vô hạn
 lạnh cóng người nắng nỏ chẳng nhường ai*

*ướt cần ngọt
 không đủ độ để say
 người chiến sĩ giữ nơi trận tuyến
 nước trũ trong thùng đạn cạn kiệt
 ra suối, đôi khi gặp giặc lại bắn nhau
 thằng bạn cầu nhau cầu nhau
 xách thùng
 mây với tao đi lấy*

cô sơn nữ gửi đường xa lên rẫy -
 dừng bước -
 gửi nắng vàng trán lâm tẩm mồ hôi
 thiếu đàn bà - than ôi,
 thấy gái sông sò ngỗ như tiên nữ
 chiều sơn cước thắm lòng người xa xứ -
 là lính
 chưa chắc thằng nào cũng anh hùng
 đáng người con gái mộng lung
 ở tận phương trời nào đó
 viết thư tình để ngỏ
 liết viết gì ngoài cây súng với ba lô
 thằng bạn ngồi bên - hiền khô
 còn trẻ thấy mồ
 liết đánh giặc - mồi gấu
 hết phiên gác, mệt nhoài nằm ngáy
 mẹ cầm khăn lau
 nén nhang giữa khuya mẹ lay
 đêm khát chấy
 mơ hồ
 đại bác, giết mình như hổ vồ
 khét lẹt mùi chiến tranh
 xò đôi giày, không kịp cột dây
 đại liên
 khắc từng tràng liên thanh.
 hòa châu đục màu sương giá
 chập chờn những bóng hình quái lạ
 đầu óc căng dây đàn
 rồi tụ lại ca vang
 ừng - kềm gai khán giả
 hát cho cây xanh màu lá
 Đát cho cánh cò bay là bay la

 dưới giao thông hào đêm qua
 đất thờ dài
 pháo rung hăm tâm địch
 chiến tranh còn bao lâu!

Trang Y Dạ

Sân bay Phượng Hoàng, Đắk Tô 1967

Hành Quân

Hành quân ngang xóm nhỏ
trăng đầu núi vĩa tròn
thương giọt sương cây cỏ
chờ xuân về lộc non !

em nghĩ gì về anh
nỗi nhớ hằn vơi đầy ?
tháng năm tràn mưa đổ
đem phù sa cho cây.

bước chân hằn trên cát
anh lên núi, xuống đồng
giữ trời xanh bát ngát
cho quê mình yên vui !

qua xóm nhỏ nhà em
nỗi nhớ về tha thiết
chợt nghe lòng nuối tiếc !
thườ tình yêu ban đầu.

anh vẫn đi không cùng
trên chiều dài đất nước
thương em - trời mông lung...
chân đi về phía trước.

Trang Y Hạ

04/06/2011

Sông Poko & Làng Dakkangjop

*Sương rừng luông dày đặc
 từng giọt gõ trái tim
 ghi súng tê mí mắt
 thú rừng ngủ im lìm*

*công sự dào mây bữa
 chông tre đứng ngắm trời
 đêm nghe loài muỗi hát
 lô-cốt hát sâu vơi*

*đi một vòng đồn trú
 dãy nhà sàn lạnh tanh
 sơn nữ còn chưa ngủ
 lép lĩa ngồi vây quanh*

*đục ngẫu can rượu ngọt
 ta uống dòng sữa tươi ?
 con chim đêm không hát
 đũa cay mắt-môi-cười*

pháo vang đồn Bạch Đả
 dội vào hồn của nhau
 người chiến binh gian khổ
 chưa hẹn hò mai sau*

sương về trời trong sáng
cánh chuồn chuồn tung bay
thực phẩm, thực, tuôn xuống
mong ngóng cả tháng này

pháo bầy rung ánh nắng
cánh chuồn vút bay xa
dưới thông hào lẳng lẳng
đọc thư nhà gửi ra

chiến trường tạm yên ắng
theo em gửi nước lên
lóng đả dài theo nắng
nắng là sóng lòng bênh

em một đời son-nữ
ta một thời chiến chinh
dấu chân miền lữ thứ
thương em - ta làm thính

đồn khuya chờ trăng sáng
 sương ngủ gật ngọn cây
 chim giật mình kêu toáng
 giam cầm mãi nơi này

kéo cao thêm cổ áo
 jacket run gió lay
 nhạc ru đêm - đạn pháo
 lùn đất dò ôm giày

phiên gác đêm bạn đời
 ngáy ngủ mắt còn cay
 ánh sao đêm vời vời
 tai nghe vọng tiếng chày

sông Pôko ôm núi
 đi quanh quần bao đồi
 suốt một dòng làm lữ
 chứng kiến cảnh máu rơi

hỏa châu thay ngọn nến
 đưa tiễn người chiến linh
 tay em chưa kịp nắm
 đất lạnh đã ân tình

Trang Y Da

sông Pôko, Dakto, Kontum 1971.

Dồn Bạch Hổ - Bến Hết *

Nhớ Tháng Tư!

*Giày nón vứt súng đạn quăng xuống ruộng
đang đánh nhau tự nhiên bắt đầu hàng
làm nguy dân làm lùi bước lang thang
dáng thất thểu như hồn ma dương thế*

*sao bỗng chốc lại hóa ra dâu bể
sao thân nhiên lịch sử lại sang trang
mấy chục năm chông giặc rất hiên ngang
rồi một sớm tan hàng ôm quá khứ*

*rồi bỗng chốc lê chân cùm bỏ xít
vào vòm trời từ tội đến xót xa
tình quê hương luôn vui với bao la
đời đã đổi nên hóa ra thù hận*

*người con gái gói tình yêu huyệt hãnh
trao về dâu giữa hỗn loạn bầy chừ
tà áo trắng e ấp những cánh thư
đèn lụn bác nhớ thương người lính chiến*

*thân Tư Dài ôm hận lòng - chét diêng
lơ lảo hàng thân phận chẳng ra chi
thằng nhanh chân bỏ sĩ tốt chạy đi
đứa chậm trễ ôm nỗi đau gỡ lịch*

người vợ trẻ nhớ chồng đêm u tịch
 người mẹ già nước mắt cũng cạn khô
 ngày hòa bình vẫn còn những năm mờ
 vùi rã rác âm thầm trong đêm tối

người chiến sĩ đứng cúi đầu sám hối
 trước “hồn-thiên!” không thềm đổ thừa ai
 nếu bảo rằng cầm súng là tay sai
 hơi đầu chấp thời gian rồi khắc liết

thời gian tỏ lại càng thêm nuôi tiếc
 tự do - dân chủ - giờ còn đâu
 cả miền Nam sung túc lại đẹp giàu
 tình nhân ái thấm sâu từ nguồn gốc

nhớ tháng tư cuộc đời đời thảm khóc
 tìm tự do vượt biển rộng hiểm nguy
 tìm tự do băng rừng núi ra đi
 bỏ thân xác trên non cao đáy biển

ba mươi mấy năm không ai lên tiếng
 dù vài lời để an ủi đơn sơ
 dòng sông trôi còn ngăn cách đôi bờ
 cứ mãi mãi “việt kiều” nên xa lạ

khúc ruột ngàn chỉ là lời xả lá
 bọn vượt biển - lũ đi diêm ma cô
 chây lười lao động nên mới đổ xô
 theo đế quốc hàng kiếm tìm bơ sữa

thời đời mới vội dưng dưng mở cửa
 hết vô sản đến phú quý, ngựa xe
 tỹ đô la bọn đi diêm gùi về
 cứ như thế ngồi rung đùi, hí hờn

nhớ tháng tư, đau thương còn lớn vồn
 người Việt Nam phiêu bạt bốn phương trời
 đêm tha hương luôn tiếc nhớ khôn nguôi
 của hương hóa theo thời gian - sứt mẻ

Trang Uy Dạ

15/04/2011

KONTUM

THE BATTLE TO SAVE SOUTH VIETNAM

THOMAS P. MCKENNA

Thăm Lại Chiến Trường Xưa

Trang Uy Hạ

*Ta trở về thăm lại Kon Tum
Nơi giữ lại một thời tuổi trẻ
Nơi ấp ủ một tình yêu nhỏ bé
Đòng Dakbla cuộn cuộn khói sương mờ*

*Ngang qua đồi Chưpao(1)
Nghe đâu đây vắng vắng tiếng khóc trẻ thơ
Vành khăn tang trên đầu người thiếu phụ
Cơn mưa mấy mùa chưa xóa đi dấu cũ
Chiến trường xưa còn âm ỉ vết thương đau...!*

*"Marilou" ngày ấy tìm nhau (2)
Khu định cư một thời ly loạn
Thương quê hương tháng năm chìm trong lửa đạn
Mà tình em cũng lạc nẻo tình anh!*

*Nắng đỏ vàng trên đồng lúa xanh
Đôi bờ sông Phương Hòa - Phương Quý*

*Đêm Cao Nguyên
Đêm rừng huyền bí
Tay súng lăm lăm thức trắng đợi giặc về*

*Chuông Giáo đường thánh thoát tình cơn mê
Tòa Giám Mục già nua hơn thế kỷ
Trường Teresa hai bên đường giao cảnh phượng vĩ
Em ca ro trong sương gió trời chiều
Theo em về Phương Nghĩa thương yêu
Ngôi nhà nhỏ giữa vườn cây xanh tím quý*

*Em có bao giờ em thâm nghĩ
Chiến tranh qua để lại cảnh tang thương
Mùa hè đỏ lửa em ơi!
Máu - nước mắt - đoạn trường!
Đêm chuyển dân di tản*

*Dạn pháo "Một trăm hai mươi hai ly" (3)
Chúng nã vào sân bay hung hãn...
Tiễn em đi trong tầm lửa đạn
Hỏa châu mờ soi rõ lòng nhau*

*Ta về đây hơn ba mươi năm sau
Chiếc nón sắt đã nhạt màu hoen rỉ
Đông dơi cùng thời lưu lạc về đâu nhỉ...?
Ta thân thờ đêm bước giữa trời khuya
Cánh cánh tình em trong nỗi cách chia
Nước mắt nhà tan - bóng chim tăm cá
Cánh tù dày xóa nhòa đi tất cả
Sự nghiệp, ân tình còn có gì đâu
Trời quê hương chờ trăm vạn nỗi sầu - uất hận!
Ta - con chim bị thương...*

*Trú thân nơi xứ người lận đận
Ôm ấp trong lòng những hình ảnh thân yêu*

*Ta về đây - Di thăm lại thật nhiều...
Những địa danh một thời còn đó:
Căn cứ Charlie - (Anh hùng mũ đỏ
Từng lời ca nức nở gọi anh Dương) (4)
Ta cũng đi lên:*

*Kon Hring - Diên Bình - Tân Cảnh - thân, thương (5)
Vào Ben Hét thăm tiền đồn Bạch Hổ
Trở lại Dak To
Chinh chiến điêu tàn
Máu xương, gian khổ...*

*Chiến trường xưa Dakpet - Tou-mơ-rong
Mưa rừng - gió núi: Ve, Vắt, Muỗi, Mòng...!
Đêm tĩnh lặng: Vọng tiếng chày giã gạo*

Người con gái Rờ Ngao
 Em Sê Dăng lượm gùi nắng xôn xao
 Ché rượu cần bập bùng lửa ấm
 Đêm lễ hội điệu Cồng, Chiêng lạ lắm
 Đường qua Mang Đen dốc đứng cao thăm thẳm
 Ngược mặt nước mây trời!

Ché Võ Định - Tri Đạo nhớ thương ơi (6)
 Tô Mi Quảng đậm tình xé Quảng
 Kè tha phương ôm nỗi sầu năm tháng
 Nghe giọng quen tay bắt mặt mừng
 Thương Mẹ già nước mắt rưng rưng
 Dứa con trai đã ra người thiên cổ
 Nén nhang thơm, tấm ảnh thờ: Mờ, ố!
 Bóng thời gian cằn xuống mái tranh

Đứng ở nơi đây nhìn đồi Charlie
 Đỉnh cao "Nghìn lẻ một"
 Nuôi tiếc tuổi xanh
 Thương Cha bỏ mình trong nắng hạ
 Ta về đây, cũng như người xa lạ
 Nhớ mùa hè đỏ lửa cháy khung trời

Quay lại dòng Dakhla
 Di trên cầu bồi hồi ngắm mây trôi
 Ngó xuống sông - Nước sông cạn kiệt
 Xơ xác rừng hoang lòng buồn da diết
 Ta lại ra đi không một ai tiễn biệt!

Trang Uy Hạ

Viết tại Kon Tum 2006

- (1) Chưpao ranh giới giữa Pleiku - Kontum
- (2) Marilou tên trại ty nạn cho dân chạy loạn tại KonTum
- (3) Cộng quân pháo kích vào sân bay KonTum nhằm cắt đứt đường tiếp vận và đưa dân di tản bằng đường Hàng không.
- (4) Những bài hát ca ngợi anh Đương
 - Anh Bảo hy sinh trong trận Charlie.
- (5) Trận Tân Cảnh do Đại Tá Đạt Sư đoàn trưởng Sư đoàn 22 chỉ huy.
 Trước sức tấn công của Sư đoàn 320 Cộng quân và xe tăng. Trung đoàn 42 do Đại tá Đạt chỉ huy tan rã. Đại tá Đạt tử trận năm 1972!
- (6) Bộ chỉ huy Lữ đoàn 2 Dù đóng tại cầu Tri Đạo và
 Võ Định chỉ huy trận Charlie mùa hè đỏ lửa 1972.

